

EFEKTY UCZENIA SIĘ I TREŚCI PROGRAMOWE ZAJĘĆ

Kierunek: **Filologia polska**

Poziom studiów: **studia pierwszego stopnia**

Nazwa zajęć: **Biblioteka i świat - archiwa i repozytoria wobec wyzwań współczesności**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. przedstawia specyfikę prac instytucji prowadzących prace dokumentacyjne (biblioteki, archiwa, muzea)
2. omawia historyczny wymiar prac dokumentacyjnych
3. przedstawia znaczenie biblioteki i archiwum z odniesieniem do kontekstów kulturowych oraz społecznych
4. charakteryzuje topos archiwum i biblioteki

w zakresie umiejętności:

1. potrafi przeprowadzić podstawowe czynności dokumentacyjne
2. potrafi przygotować pracę pisemną na zadany temat, związany z tematyką zajęć

w zakresie kompetencji społecznych:

1. docenia rolę, jaką biblioteki i archiwa odgrywają w kulturze i życiu społecznym

Treści programowe dla zajęć:

Kategorie dokumentów

Elementy bibliologii i bibliotekoznawstwa, archiwistyki i muzeologii

Konteksty kulturowe biblioteki, archiwum, muzeum

Topos biblioteki, archiwum, muzeum

Podstawowe zasady dokumentacji zawartości biblioteki, archiwum i muzeum

Nazwa zajęć: **Podstawy prawne działalności wydawniczej**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. wymienia prawne aspekty ochrony praw autorskich (w tym w Internecie) oraz trudności z tym związane
2. charakteryzuje problematykę z zakresu ochrony dóbr osobistych oraz reklamy – w wybranych obszarach związanych z praktyką wydawniczą
3. charakteryzuje istniejące formy prawne wykonywania działalności gospodarczej oraz zna ich podstawowe wady i zalety
4. zna sankcje i zasady dochodzenia ochrony w przypadku naruszenia praw autorskich osobistych lub majątkowych

w zakresie umiejętności:

1. analizuje w podstawowym stopniu prawne ramy funkcjonowania na rynku wydawniczym w takich obszarach jak: ochrona prawa do firmy (nazwy), ochrona znaków towarowych, ochrona dóbr osobistych, ochrona dobrych obyczajów i uczciwych zasad obrotu
2. stosuje podstawy prawa autorskiego w bieżącej działalności wydawniczej
3. na podstawie obowiązujących przepisów analizuje prawa i interesy twórców oraz wydawców, możliwości czerpania korzyści przez obie strony

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów/gotowa do etycznej oceny własnej pracy

Treści programowe dla zajęć:

Przedstawienie form prawnych prowadzenia działalności gospodarczej w Polsce

Umowy prawa cywilnego (zasada swobody umów, umowa o dzieło, umowa o świadczenie usług, umowa o pracę a umowy cywilnoprawne)

Nieuczciwa konkurencja w stosunkach pomiędzy przedsiębiorcami

Ochrona dóbr osobistych w biznesie

Znaki towarowe w działalności wydawniczej

Przedstawienie wybranych zagadnień szczególnych dotyczących praktyki działalności wydawniczej

Twórca i utwór; współtwórstwo

Autorskie prawa osobiste a prawa majątkowe

Umowy prawa autorskiego i obrót majątkowymi prawami autorskimi, z uwzględnieniem problemów praktycznych

Dozwolony użytek osobisty i publiczny

Sankcje za naruszenie praw autorskich

Prezentowanie wybranych praktycznych zagadnień szczególnych prawa autorskiego w działalności wydawniczej, w tym zagadnienia związane z ochroną utworów w Internecie
Organizacja zbiorowego zarządzania prawami autorskimi
Ochrona prawa do wizerunku

Nazwa zajęć: **Powinowactwa sztuk**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. przedstawia i omawia główne zagadnienia z zakresu korespondencji sztuk słowa i obrazu
2. przedstawia i definiuje elementarną terminologię z zakresu badań nad powinowactwem sztuk słowa i obrazu
3. omawia w sposób uporządkowany podstawową wiedzę o wybranych teoriach i metodologiach badań porównawczych literatury i sztuki obrazu

w zakresie umiejętności:

1. stosuje podstawowe metody analizy i interpretacji wzajemnych relacji, w jakie wchodzi literatura i sztuka obrazu
2. potrafi wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i wykorzystywać informacje dla celów zawodowych

Treści programowe dla zajęć:

Specyfika twórczości wizualnej; specyfika obrazu artystycznego; pojęcie medium

Relacja tekstu (Biblia, twórczość Szekspira, poezja polska) i obrazu na przykładzie wybranych dzieł sztuki europejskiej od średniowiecza do współczesności

Alegoria, symbol, metafora w sztukach wizualnych i w literaturze

Nazwa zajęć: **Pogranicza literatury**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. definiuje najważniejsze pojęcia dotyczące kultury masowej, nowych mediów, kultury alternatywnej, kontrkultury, muzyki popularnej oraz literatury popularnej i obiegów literackich
2. wymienia najważniejsze tradycje oraz omawia konteksty współczesne dla omawianych na zajęciach zjawisk

w zakresie umiejętności:

1. potrafi wartościować w odniesieniu do omawianych na zajęciach zjawisk, wyrażać własną opinię oraz konfrontować ją z sądami innych

w zakresie kompetencji społecznych:

1. uczestniczy w życiu kulturalnym, korzystając z jego różnych form oraz z pomocą nowych mediów

Treści programowe dla zajęć:

Kultura masowa i nowe media

Muzyka popularna, kontrkultura, kultura alternatywna

Literatura popularna, stare i nowe obiegi literackie

Nazwa zajęć: **Edukacja audiowizualna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. charakteryzuje rolę, jaką edukacja audiowizualna pełni w nauczaniu języka polskiego, uwzględniając wpływ na rozwój uczniów oraz stymulowanie ich aktywności poznawczej

w zakresie umiejętności:

1. potrafi zorganizować i zaprojektować współpracę z instytucjami kultury oraz rozumie wagę uczestnictwa w kulturze dla rozwoju ucznia
2. potrafi dokonać wyboru artefaktów z uwzględnieniem potrzeb i możliwości uczniów, stosując kryteria pedagogiczne, psychologiczne i artystyczne i uzasadniając decyzje w oparciu o wiedzę pedagogiczno-psychologiczną i znajomość kultury
3. potrafi zaprojektować działania dydaktyczne (lekcję, projekt, zdarzenie artystyczne, wycieczkę) z wykorzystaniem różnych dziedzin sztuki i instytucji kultury

w zakresie kompetencji społecznych:

1. docenia wartość kontaktu z różnymi dziedzinami sztuki dla rozwoju emocjonalnego, intelektualnego i estetycznego ucznia oraz podniesienia jego umiejętności polonistycznych
2. jest gotów motywować uczniów do kontaktu ze sztuką oraz samodzielnej twórczości także z wykorzystaniem nowych mediów

Treści programowe dla zajęć:

Wartość obcowania ze sztuką w edukacji. Wychowanie estetyczne na lekcjach języka polskiego
Instytucje kultury w kształceniu polonistycznym: galeria, muzeum, teatr, biblioteka
Sztuki wizualne w kształceniu polonistycznym: malarstwo, fotografia, plakat i dzieło audiowizualne
Wychowawcza i terapeutyczna rola teatru (dla dzieci i młodzieży) w kształceniu polonistycznym
Muzyka na lekcjach języka polskiego
Film animowany na lekcjach języka polskiego
Film fabularny jako wartość estetyczna i pomoc dydaktyczna
Kulturotwórcza rola nowych mediów

Nazwa zajęć: Diagnostyka i terapia dyslalii

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. omawia najbardziej znane klasyfikacje zaburzeń mowy i języka
2. określa przyczyny wad wymowy u dzieci i osób dorosłych
3. szczegółowo charakteryzuje różne typy wad wymowy
4. wskazuje metody i narzędzia postępowania w diagnozie i terapii wad wymowy, a także dokładnie określa kolejne etapy pracy korekcyjnej
5. przedstawia techniki wywoływania konkretnych głosek z uwzględnieniem indywidualnych potrzeb pacjenta

w zakresie umiejętności:

1. ocenia typy zaburzeń artykulacji w zależności od indywidualnych uwarunkowań każdego pacjenta
2. planuje i przedstawia schemat postępowania logopedycznego dla konkretnego pacjenta – tzw. studium przypadku
3. określa sposoby służące utrwaleniu prawidłowej wymowy poszczególnych głosek w mowie spontanicznej

Treści programowe dla zajęć:

Klasyfikacja zaburzeń mowy i języka, w tym artykulacji
Etiologia wad wymowy, przyczyny zaburzeń fonologicznych
Szczegółowa charakterystyka określonych wad wymowy (np. sygmatyzm, lambdacyzm, kappacyzm i gammacyzm, rotacyzm, mowa bezdźwięczna)
Metody i narzędzia diagnozy wad wymowy – wybór odpowiednich schematów postępowania
Etapy pracy korekcyjnej
Techniki wywoływania poszczególnych głosek
Sposoby automatyzowania prawidłowej wymowy
Praca indywidualna z dzieckiem z wadą wymowy

Nazwa zajęć: Edukacja naukowo-informatyczna

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. przedstawia terminologię z zakresu społeczeństwa informacyjnego, technologii informacyjnych i teorii komunikacji

w zakresie umiejętności:

1. potrafi prawidłowo stosować oraz powiązać z naukami humanistycznymi terminologię z zakresu społeczeństwa informacyjnego, technologii informacyjnych i teorii komunikacji
2. potrafi korzystać z wyszukiwarek internetowych w zakresie nauk humanistycznych
3. potrafi korzystać z bibliotek cyfrowych oraz cyfrowych narzędzi dystrybucji informacji naukowej w zakresie nauk humanistycznych
4. potrafi wyszukiwać w Internecie wskazówki bibliograficzne i materiały pełnotekstowe oraz ikonograficzne niezbędne do napisania pracy zaliczeniowej, rocznej i/ lub licencjackiej oraz prawidłowo, z poszanowaniem prawa autorskiego, wykorzystać je do tworzenia takowej pracy
5. potrafi stworzyć, edytować i redagować złożone dokumenty tekstowe
6. potrafi opracować czytelną i estetyczną prezentację multimedialną korzystając z odpowiednio dobranego oprogramowania (PowerPoint, Canva, Prezi)

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów do krzewienia kultury czytelniczej, a także przyjęcia etycznej odpowiedzialności za własną pracę

Treści programowe dla zajęć:

Spółeczeństwo informacyjne, technologie informacyjne, media, teoria komunikacji, Internet.
Biblioteki i repozytoria cyfrowe, bazy danych, bazy testowane.
E-czasopisma, platformy czasopism, bazy wiedzy.

Kompozycja edytorska tekstu głównego.
Materiały uzupełniające tekst główny (tabele, wykresy, materiał ikonograficzny).
Styl harwardzki, oksfordzki, APA, Zotero.
Bibliografia załącznikowa, przedmiotowa, podmiotowa.
Prezentacja multimedialna

Nazwa zajęć: **Uczeń z SPE w szkole**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna regulacje prawne dotyczące pomocy psychologiczno-pedagogicznej w szkole oraz prowadzone w szkole działania, stosowane procedury i praktykę dokumentowania wsparcia udzielanego uczniom z SPE.
2. Potrafi scharakteryzować i rozpoznawać przejawy SPE, omówić funkcjonowanie szkolne uczniów z SPE. Rozumie potrzebę doboru odpowiednich metod pracy do specjalnych potrzeb uczniów w odniesieniu do programu nauczania i podstawy programowej.
3. Zna i potrafi scharakteryzować wyzwania związane z funkcjonowaniem ucznia z SPE w środowisku szkolnym (zwłaszcza w grupie rówieśniczej).
4. Wskazuje źródła barier w integracji społecznej osób z SPE, zna możliwości współpracy szkoły z różnymi podmiotami otoczenia pozaszkolnego w celu ich niwelowania.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi zaproponować adekwatne do potrzeb ucznia wsparcie/dostosowanie w procesie uczenia się-nauczania oraz w społecznym funkcjonowaniu ucznia z SPE. Potrafi współpracować ze specjalistami oraz rodziną ucznia.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest wrażliwy na wyzwania związane z wchodzeniem ucznia z SPE w dorosłość i dostrzega rolę nauczyciela oraz zespołu klasowego w optymalizowaniu rozwoju ucznia z SPE w tym okresie życia.

Treści programowe dla zajęć:

Pomoc psychologiczno-pedagogiczna w szkole – regulacje prawne. Zadania nauczyciela przedmiotu/wychowawcy/pedagoga i psychologa szkolnego.

Funkcjonowanie szkolne uczniów o specjalnych potrzebach edukacyjnych (SPE) – wybrane przykłady.

Metody pracy z uczniami z SPE – wybrane przykłady.

Uczeń zdolny jako uczeń z SPE.

Uczeń z SPE w grupie rówieśniczej. Bariery integracji społecznej; możliwe wsparcie.

Specyficzne wyzwania adolescencji i wczesnej dorosłości ucznia z SPE.

Nazwa zajęć: **Aksjologia literacka**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. wyjaśnia znaczenie najważniejszych pojęć z zakresu aksjologii literackiej
2. omawia zasady funkcjonowania tradycji literackiej i zjawisk pokrewnych
3. charakteryzuje podstawowe społeczne konteksty i funkcje literatury
4. omawia rolę i zadania krytyki literackiej

w zakresie umiejętności:

1. potrafi ustalić i zastosować wspólnie stosowane kryteria wartościowania literatury

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów przeanalizować przesłanki własnych decyzji w zakresie wartościowania literatury

Treści programowe dla zajęć:

Wstępne rozpoznania problemu wartości. Powody pisania, powody czytania

Wiersz o wierszu. Formy poetyckości. Kryteria (za S. Barańczakiem)

Przepis na bestseller. Wobec rynku: literatura popularna, popularność literatury. Media i reklama.

Społeczne funkcje dzieła sztuki (wg Jurija Dawydowa). Zaangażowanie czy „parnasizm”? Teoria obiegu literackich. Elementy teorii odbioru: horyzont oczekiwań, twórcza zdrada.

Tradycja. Kanon. Arcydzieło (czy możliwe jest arcydzieło współczesne).

Oryginalność, nowatorstwo, perfekcjonizm (przeciw doskonałości – słam).

Geniusz i smak (za I. Kantem. J. Dawydowem).

Kicz i zjawiska pokrewne. Kamp.

Funkcje krytyki literackiej.

Nazwa zajęć: Proseminarium

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. omawia zasady ochrony własności intelektualnej, prawa autorskiego, a także dobre praktyki konieczne przy edycji pracy licencjackiej wraz z jej niezbywalnymi elementami
2. przedstawia problem badawczy oraz formułuje powiązany z nim temat pracy

w zakresie umiejętności:

1. potrafi szukać materiałów potrzebnych do przygotowania pracy dyplomowej z poszanowaniem praw autorskich
2. potrafi przygotować oprawę edytorską i graficzną pracy dyplomowej

w zakresie kompetencji społecznych:

1. wykazuje świadomość samokrytyczną i motywację systematycznego pogłębiania poszerzania własnej wiedzy i umiejętności badawczych

Treści programowe dla zajęć:

Formułowanie problemów badawczych i redagowanie potencjalnych tematów prac dyplomowych
Kompozycja pracy dyplomowej oraz poszanowanie praw autorskich
Doskonalenie kompetencji dotyczących kwerend bibliotecznych, archiwalnych, internetowych. Różne sposoby poszukiwania informacji i gromadzenia literatury przedmiotu
Zasady maszynopisu znormalizowanego, zasady wprowadzania cytatów, normy dotyczące przypisów

Nazwa zajęć: Podstawy edytorstwa

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. odróżnia zagadnienia edytorstwa naukowego i praktycznego
2. rozpoznaje i charakteryzuje poszczególne etapy opracowania, przygotowania, produkcji, dystrybucji i redystrybucji książki oraz związane z nimi czynności (profesje, specjalności)
3. wskazuje technologie (informatyczne, teleinformatyczne, maszynoznawcze, materiałoznawcze) wykorzystywane w procesie wydawniczym oraz określa ich wymagania systemowe i użytkowe walory
4. określa zasady organizacji pracy, przepisy prawne i finansowe – niezbędne do prawidłowego funkcjonowania wydawnictwa oraz nawiązania współpracy z innymi podmiotami gospodarczymi: usługodawcami (usługi fotograficzne, graficzne, reklamowe), przemysłem poligraficznym i dystrybutorami książek

w zakresie umiejętności:

1. stosuje normy ortoepiczne, redakcyjne (produkcyjne) i estetyczne – niezbędne do poprawnego przygotowania publikacji
2. funkcjonalizuje zagadnienia omawiane i ćwiczane na zajęciach szczegółowych w ramach specjalizacji

Treść programowe dla zajęć:

Tekstologia i edytorstwo naukowe – zdefiniowanie tekstu jako przedmiotu pracy edytora filologa i wydawcy redaktora, charakterystyka typografii oraz środków typograficznych (przedmiotu i specjalizacji)

Materiał ilustracyjny jako problem funkcjonalny (poznawczy), estetyczny oraz techniczny w projektowaniu i produkcji książki

Charakterystyka technologicznego rozwoju drukarstwa od XV do XX wieku (okres ksylografów i składu zecerskiego z ruchomej czcionki, okres drukarstwa przemysłowego oraz okres informatyzacji prac wydawniczych i poligraficznych). Cztery etapy produkcji książki: prace wydawnicze, prepress, press i postpress. Komputerowe wspomaganie prac redakcyjnych, przygotowalni drukarskiej i druku – wykorzystywane oprogramowanie

Publikacje elektroniczne – produkcja książki z pominięciem etapów press i postpress

Parametry jakościowe, które pozwalają porównać książki tradycyjne i elektroniczne. Uwarunkowania technologiczne i typograficzne produkcji oraz rynek książki elektronicznej. Klasyfikacja multimedialnych z artystycznego punktu widzenia (sztuki multimedialnej) oraz ze względu na sposób dystrybucji. Klasyfikacja funkcjonalna publikacji elektronicznych

Analogowe (formowe) i cyfrowe (bezformowe) techniki druku

Prace introligatorskie i wykończeniowe. Bezpośrednie związki technik introligatorskich z pracą redakcyjną. Podstawowe zasady projektowania technicznego okładek. Kryteria klasyfikacji papierów drukarskich, kartonów i bibuły

Tendencje rozwojowe – integracja etapów procesu wydawniczego (analog and digital workflow): budowa sieci teleinformatycznych, wybrane usługi sieciowe. Przykłady realizacji takiej współpracy zdalnej: inplant, usługa druku na żądanie (Print-on-Demand), małe biuro obsługi (Small Office Home)

Office), usługi bezpapierowe (ePaper). Międzynarodowe standardy procesu wydawniczego i poligrafii (formaty CIP)

Komputerowe redagowanie i skład tekstu jako przyczyna nowych typów błędów językowych i estetycznych

Nazwa zajęć: **Językoznawstwo ogólne**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. definiuje podstawowe terminy z zakresu językoznawstwa ogólnego.
2. wylicza najważniejsze dyscypliny językoznawcze, wyjaśnia różnice między różnymi typami językoznawstwa, omawia metody badań z zakresu językoznawstwa;
3. przedstawia budowę systemu językowego, wiąże zjawiska występujące na różnych poziomach języka, omawia powiązania między różnymi zjawiskami językowymi;
4. klasyfikuje pod względem typologii swój język do odpowiedniej grupy języków świata, omawia różnice kulturowe uwidaczniające się w językach świata;
5. przedstawia i podsumowuje osiągnięcia poszczególnych metodologii w badaniach systemu językowego; omawia rozwój myśli językoznawczej;

w zakresie umiejętności:

1. potrafi uzasadnić potrzebę interdyscyplinarnego podejścia do opisu języka naturalnego.
2. potrafi porównać różne koncepcje opisu języka i przekonać do wybranej przez siebie metodologii.

Treści programowe dla zajęć:

Pojęcie języka naturalnego. Definicja języka – język jako system znaków konwencjonalnych. Cechy istotnie języka naturalnego – dwustopniowość, dwuklasowość, uniwersalność, abstrakcyjność itd. Cechy języka ludzkiego w opozycji do komunikacji zwierząt.

Funkcje języka i wypowiedzi – historia zagadnienia, odróżnienie systemu, wypowiedzi i języka i ich funkcji, typy funkcji wypowiedzi.

Rozumienie terminu pragmatyka, struktura aktu komunikacji, typy aktów mowy, akty mowy pośrednie i bezpośrednie, presupozycje.

Budowa systemu językowego; obraz ogólny, hierarchiczna budowa języka, podsystem fonologiczny – pojęcie głoski i fonemu, właściwości fizyczne dźwięków mowy, typy opozycji fonologicznych.

Podsystem morfologiczny – słowotwórstwo a fleksja, definicja morfemu, kategorie gramatyczne.

Podsystem składniowy – reguły składniowe, schematy składniowe, reguły tworzenia zdań, typy zdań złożonych.

Klasy funkcjonalne leksemów – podział leksemów na części mowy, kryteria klasyfikacji, cechy charakterystyczne poszczególnych części mowy.

Struktura semantyczna słownictwa - słownictwo jako system, relacje semantyczne między leksemami.

Językoznawstwo wśród innych nauk, ogólny podział nauk i specyfika nauk humanistycznych, typy nauk humanistycznych, przegląd i charakterystyka dyscyplin językoznawczych.

Metodologie badań językoznawczych – przed strukturalizmem, dzieje językoznawstwa do początków XX wieku. Językoznawstwo historyczne – pojęcie zmiany językowej, metody badań diachronicznych, pokrewieństwo językowe, pochodzenie polszczyzny.

Metodologie badań językoznawczych – strukturalizm. Pojęcie struktury języka, systemu, teoria Ferdinanda de Saussure'a, szkoła praska, glossematyka, strukturalizm amerykański.

Metodologie badań językoznawczych – generatywizm. Transformacjonizm, teoria Noama Chomsky'ego, kompetencja językowa, składnia uniwersalna, reguły przepisywania, transformacje.

Metodologie badań językoznawczych – kognitywizm. Główne założenia kognitywizmu, zdolności poznawcze związane z językiem, różne ujęcia kognitywne, gramatyka kognitywna.

Językoznawstwo typologiczne – grupy językowe świata, uniwersalia językowe, typologie: fonologiczna, morfologiczna, syntaktyczna.

Językoznawstwo kulturowe – typologia semantyczna, relatywizm językowy, uniwersalizm językowy, elementarne jednostki semantyczne, różnice w kategoryzacji świata.

Nazwa zajęć: **Laboratorium pedagogiczne: ewaluacja praktyk w szkole podstawowej**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Posiada orientację w katalogu praw dziecka a także w krajowych i międzynarodowych regulacjach dotyczących praw człowieka, dziecka, ucznia (także z niepełnosprawnościami).
2. Posiada podstawową wiedzę dot. statusu, praw i obowiązków nauczyciela, odpowiedzialności prawnej opiekuna, nauczyciela, wychowawcy, pragmatyki zawodowej.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi analizować zjawiska/sytuacje/epizody pojawiające się w pracy wychowawczej z klasą/ucniem w szkole podstawowej i na tej podstawie formułować wnioski i planować działania.
2. Proponuje strategie działania w zaobserwowanych lub doświadczonych sytuacjach trudnych w relacjach nauczyciela z klasą/ucniem szkoły podstawowej.
3. Potrafi zaprojektować ścieżkę rozwoju zawodowego.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów podejmować działania na rzecz kształtowania dojrzałej tożsamości zawodowej i radzenia sobie w toku profesjonalnej biografii z wyzwaniami zawodowymi.
2. Jest gotów podejmować współpracę z nauczycielami i innymi podmiotami życia szkolnego (oraz środowiska lokalnego) na rzecz szkoły i społeczności szkolnej.

Treści programowe dla zajęć:

Analiza wybranych doświadczeń zgromadzonych przez studentów w trakcie ich praktyki w szkole: trudne zachowania uczniów i nauczycieli, ich uwarunkowania i konsekwencje, możliwe rozwiązania. Dobre praktyki.

Prezentacja katalogu praw dziecka oraz zasad prawnych stanowiących klauzule generalne w postępowaniach z udziałem dziecka (zasada dobra dziecka, zasada prymatu rodziców w wychowaniu dziecka).

Refleksja na temat dotychczasowego kształcenia psychologiczno-pedagogicznego (wiedzy, umiejętności doświadczeń z praktyki) odniesienie do indywidualnych potrzeb i wartości jako studenta oraz przyszłego nauczyciela (osobiste odniesienie, uwewnętrznienie treści).

Projektowanie ścieżki własnego rozwoju zawodowego.

Nazwa zajęć: Literatura powszechna

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. wymienia arcydzieła literatury powszechnej XIX wieku i omawia ich tematykę oraz kształt estetyczny z użyciem elementarnej terminologii historyczno- i teoretycznoliterackiej
2. charakteryzuje kluczowe idee filozoficzne i estetyczne kształtujące literaturę powszechną w XIX wieku
3. przedstawia i omawia zagadnienia związane z rozwojem literatury powszechnej XIX wieku w odniesieniu do kultury, literatury i sztuki polskiej

w zakresie umiejętności:

1. potrafi analizować i interpretować reprezentatywne dla literatury powszechnej XIX wieku teksty literackie, wykorzystując do tego znajomość kontekstu historycznego i kulturowego, historii kultury europejskiej, jak też wiedzę o wybranych teoriach i metodologiach badań literackich (kategorie tematyczne i genologiczne)
2. potrafi znajdować, analizować, oceniać, selekcjonować i wykorzystywać informacje dotyczące literatury powszechnej XIX wieku oraz stosować elementarne umiejętności badawcze i praktyczne (formułowanie i analiza problemów, dobór metod i narzędzi, opracowanie, prezentacja i wdrożenie wyników) w celu wykorzystania ich w pracy zawodowej, w związku ze specjalizacją uzyskaną w ramach I stopnia kształcenia.
3. potrafi przygotować i zaprezentować wystąpienie ustne lub multimedialne na wybrany temat dotyczący literatury powszechnej XIX wieku – w ramach wystąpienia student potrafi wykorzystać poglądy różnych badaczy i na ich tle formułować własne wnioski
4. potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje umiejętności, kierując się wskazówkami opiekuna naukowego
5. potrafi wskazać zasadnicze podobieństwa i różnice między kręgami językowymi i tradycjami

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów zainicjować dialog między odmiennymi kręgami kulturowymi

Treści programowe dla zajęć:

Kluczowe idee filozoficzne, literackie manifesty i przełomy w XIX wieku (przełom romantyczny, scjentyzm, manifesty symbolizmu i in.)

Rozwój i znaczenie powieści w XIX wieku

Ewolucja form dramaturgicznych w XIX wieku

Rozwój literatury polskiej na tle literatury powszechnej w XIX stuleciu

Główne nurty poetyckie w XIX wieku (romantyzm, parnasizm, symbolizm)

Związki literatury powszechnej XIX wieku z innymi dziedzinami sztuki (opera, malarstwem, filmem)

Dynamika rozwoju i znaczenie różnych literatur narodowych dla literatury powszechnej XIX wieku

Przygotowywanie prezentacji multimedialnej poświęconej wybranym zagadnieniom ideowym lub estetycznym literatury powszechnej XIX wieku

Nazwa zajęć: Ekonomia produkcji wydawniczej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. wymienia prawa rządzące rynkiem książki
2. wylicza i opisuje najważniejsze podmioty działające na rynku książki (firmy wydawnicze, dystrybucyjne, sieci księgarskie)
3. nazywa i charakteryzuje podstawowe składniki kontowe w budżecie książki (koszty bezpośrednie, koszty pośrednie)
4. przedstawia sposób wyznaczania ceny książki (metoda kosztowa i metoda rynkowa) oraz określa, co to jest cena zbytu, cena hurtowa, cena detaliczna, sugerowana cena detaliczna, cena dumpingowa
5. wymienia czynniki sprzyjające intensyfikacji sprzedaży książki

w zakresie umiejętności:

1. sporządza budżet książki
2. analizuje miejsce marki na rynku książki

Treści programowe dla zajęć:

Rynek kontrolowany i wolny rynek książki. Określenie podstawowych zasad, panujących na rynku książki

Różnorodność zadań leżących u podstaw działalności wydawniczej: książka-produkt i książka-misja

Wielość podmiotów działających na rynku książki: wydawnictwa, księgarnie, hurtownie, instytucje i organizacje branżowe

Analiza profilu wydawnictwa i planu wydawniczego

Zasadnicze elementy składowe kosztów wydania książki, tzw. kalkulacja kosztów wydania książki (KKWK)

Czy książka powinna mieć cenę? Sposoby jej wyznaczania

Elementarne zasady normujące funkcjonowanie książki na rynku, prawo autorskie i prawo o ochronie konsumentów i konkurencji. Brak ustawy regulującej funkcjonowanie rynku książki. Kodeks tzw. dobrych obyczajów

Czym jest marka na rynku książki? Kto jest lub powinien być posiadaczem marki? Jak budować markę?

Nazwa zajęć: Edytorstwo naukowe

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. posługuje się podstawową terminologią z zakresu tekstologii oraz edytorstwa naukowego
2. określa cechy edycji krytycznej i rozróżnia jej odmiany
3. rozróżnia i charakteryzuje poszczególne etapy pracy edytora naukowego nad tekstem i jego przekazami
4. wymienia i charakteryzuje kompendia wiedzy o edytorstwie oraz wzorcowe edycje krytyczne

w zakresie umiejętności:

1. dostrzega różne przypadki i odmienne sposoby postępowania tekstologicznego

w zakresie kompetencji społecznych:

1. prowadzi dialog ze specjalistami z dziedziny tekstologii i edytorstwa naukowego

Treści programowe dla zajęć:

Zarys dziejów edytorstwa naukowego. Miejsce edytorstwa wśród nauk o literaturze. Tekstologia a edytorstwo naukowe

Tekst i jego odmiany. Rodzaje przekazu tekstu. Przekazy autentyczne i nieautentyczne. Krytyka tekstu. Warianty tekstu. Problem oceny przekazów, ich znaczenie dla ustalenia tekstu. Metoda stemmatyczna. Źródła i rodzaje skażeń tekstu. Emendacje i koniektury oraz granice ich dopuszczalności

Rodzaje wydań naukowych i ich konstrukcja. Redakcyjne przygotowanie tekstu. Transliteracja, transkrypcja i modernizacja tekstu

Praca nad tekstem, technika kolacjonowania przekazów. Aparat krytyczny i jego główne składniki

Multimedia a wydawanie tekstów staropolskich. Podręczny warsztat edytora naukowego

Edytorstwo naukowe w Polsce od schyłku XIX w. po czasy współczesne. Przegląd edycji

Nazwa zajęć: **Warsztat polonisty – mówienie**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. omawia rozróżnienia i definicje związane ze współczesną polszczyzną mówioną
2. przedstawia właściwości języka mówionego
3. przedstawia i wyjaśnia rolę konwencji i gatunków języka mówionego w kulturze (w tym – w komunikacji)

w zakresie umiejętności:

1. potrafi wygłaszać teksty zróżnicowane pod względem stylistycznym i pragmatycznym
2. potrafi czytać na głos teksty o różnym przeznaczeniu i funkcji
3. potrafi samodzielnie uzasadnić określony wybór środków kształtowania wypowiedzi (z naciskiem na poziom prozodyczny)
4. potrafi zebrać materiał, odpowiednio go opracować i – w efekcie – ustnie to opracowanie przedstawić
5. potrafi czytać ze zrozumieniem i samodzielnie komentować prace teoretyczne z zakresu nauki o dykcji, warsztatu mówienia i studiów nad językiem mówionym
6. potrafi współpracować w zespole nad zadaniami twórczymi (podział ról, zamiana ról, dyskusja)

Treści programowe dla zajęć:

Głos i mowa - definicje, rozróżnienia, konotacje.
Właściwości języka mówionego. Retoryczna koncepcja tekstu mówionego.
Dykcja i prozodia. Czytanie interpretacyjne. Recytacja.
Mowa ciała. Interakcja.
Mówienie z głowy (nagrania).
Pragmatyka mówienia. Oficjalność i nieoficjalność.
Prezentacja – co, kiedy i ile mówić.
Wystąpienia publiczne. Style komunikacyjne i style przemówień.
Referat (jak unikać nudy i monotonii).
Argument i pytanie (budowa, cel, znaczenie, użycie).
Dyskusja (głos, zagajenie, podsumowanie).
Opowiadanie (struktura, wątki, punkty zwrotne).

Nazwa zajęć: **Redagowanie techniczne książki**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. wymienia i charakteryzuje etapy procesu wydawniczego (uwzględniając inicjatywy wydawnicze, prawo autorskie)
2. posługuje się terminologią z zakresu redakcji technicznej

w zakresie umiejętności:

1. stosuje odpowiednią dokumentację z zakresu redakcji technicznej
2. wykonuje przeliczenia kalkulacyjne, podaje liczbę arkuszy autorskich, wydawniczych, drukarskich i introligatorskich
3. ustala strukturę książki i stosuje reguły typografii zgodne z Normą Polską pt. „Kompozycja wydawnicza książki”
4. projektuje samodzielnie szatę typograficzną książki, wyznacza format, kolumnę zadruku, marginesy, ustala rodzaj papieru, stopień i krój pisma, opracowuje materiał ilustracyjny
5. przeprowadza kontrolę składu tekstu z uwzględnieniem zasad dobrego składu i łamania, przekazuje do druku i sprawdza egzemplarz próbny (ozalidy, oprawa, druk)

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów/owa rozwijać współpracę z różnymi zespołami wydawniczymi i poligraficznymi, uzupełnia wiedzę edytorską

Treści programowe dla zajęć:

Wydawnictwo – struktura, plany. Podział publikacji książkowych
Inicjatywy wydawnicze (własna, tłumaczenie, wznowienie, prace zlecone). Maszynopis wydawniczy (etapy opracowania). Umowa wydawnicza
Budowa książki – Norma Polska „Kompozycja wydawnicza książki”. Typografia – system Didota, punkt typograficzny. Terminologia edytorsko-drukarska
Kalkulacja wydawnicza: obliczanie arkuszy autorskich, wydawniczych, drukarskich, introligatorskich (zadania). Wynik finansowy (cena katalogowa i cena zbytu)
Papier – produkcja, arkusze A, B i C, rodzaje, gramatura, właściwości. Formaty książkowe

Wyznaczanie kolumny zadruku z uwzględnieniem złotego podziału odcinka. Rodzaje kolumn w książce. Marginesy (zadanie). Koncepcja wydania książki i jej graficznego ukształtowania. Adiustacja tabel, wzorów, cytatów, przypisów, indeksów, spisów
Opracowanie techniczne materiału ilustracyjnego, prawo autorskie, kwalifikowanie oryginałów, kadrowanie i skalowanie
Skład i łamanie tekstu, jego kontrola pod względem technicznym (podział tytułatury, światła, interlinia, ujednolicenie typograficzne). Podpisanie publikacji do druku. Kontrola druku książki (ozalidy), sprawdzenie formatu i oprawy książki
Obwoluta, okładka, oprawa, ISBN, ISSN, Copyright ©

Nazwa zajęć: **Współczesna literatura światowa**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. omawia wybrane, najważniejsze zjawiska w literaturze światowej ostatni paru dekad
2. definiuje pojęcia: współczesność, (po)nowoczesność, literatura światowa, literatura powszechna, literatura porównawcza
3. przedstawia informacje na temat instytucji organizacji życia literackiego na świecie lub wybranych kręgach językowych;

w zakresie umiejętności:

1. potrafi stworzyć siatkę pojęć do opisu i interpretacji dzieł literackich nienależących do kultury rodzimej lub do kluczowej tradycji europejskiej;

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest świadomy/-a podstawowych kwestii związanych z międzykulturową transmisją literatury poprzez przekład;
2. jest gotów/-a rozwijać swoją wrażliwość w obcowaniu, krytycznym rozumieniu i nieuprzedzonym wartościowaniu kultur nierodzimych;

Treści programowe dla zajęć:

Pojęcia: literatura światowa, literatura powszechna, nowoczesność, ponowoczesność

Główne trendy literatury światowej ostatnich paru dekad;

Międzykulturowa transmisja literatury – podstawowa problematyka przekładów; literatura rodzima na świecie

Postzależnościowe języki literackie

Splot literatur światowych z wybranymi współczesnymi dyskursami humanistyki

Geopoetyka i jej zastosowanie w interpretacji

Konwencje literatury rodzimej i ich odmiennosc/podobienstwo w literaturze światowej

Politycznosc literatury

Nazwa zajęć: **Zaburzenia komunikacji językowej – autyzm**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. charakteryzuje funkcjonowanie poznawcze osób z autyzmem
2. wymienia podstawowe narzędzia diagnozowania zagrożenia autyzmem i brakiem teorii umysłu, prezentuje podstawowe zagadnienia językoznawstwa w rodzaju: gramatyka umysłu i teoria umysłu
3. omawia charakterystyczne metody (dyrektywne i nedyrektywne) wykorzystywane w terapii osób z ASD
4. omawia podstawy programowania systemu językowego, zgodnie z etapami nabywania języka
5. przedstawia strategie rozwoju mowy i komunikacji osób z ASD (zarówno mówiących, jak też niemówiących)
6. charakteryzuje objawy diagnostyczne Zespołu Aspergera, różnice i podobieństwa między ZA a autyzmem

w zakresie umiejętności:

1. ocenia system komunikacyjny dziecka z zaburzeniami komunikacji lub dziecka zagrożonego autyzmem z uwzględnieniem poszczególnych pięter systemu języka naturalnego
2. buduje Indywidualny System porozumiewania się dziecka z ASD z wykorzystaniem strategii i technik AAC
3. samodzielnie projektuje zestaw odpowiednich ćwiczeń dla dzieci z zaburzeniami ze spektrum autyzmu
4. określa zasady współpracy z rodziną dziecka z ASD
5. współpracuje z przedstawicielami innych dyscyplin badawczych zajmujących się zaburzeniami komunikacji

Treści programowe dla zajęć:

Autyzm jako jednostka chorobowa
Wczesna diagnoza – zagrożenie autyzmem
Diagnozowanie rozwoju dziecka od 3. do 30. miesiąca życia
Diagnoza poziomu funkcji intelektualnych od 30. miesiąca życia do 5. roku życia
Charakterystyka funkcjonowania poznawczego osób z autyzmem
Zaburzenia sensoryczne u osób z autyzmem
Obserwacja i interpretacja zachowań występujących u dzieci z autyzmem
Dyrektywne i niedyrektywne metody terapii zaburzeń autystycznych (metoda behawioralna, metoda holding, metoda TEACCH metoda opcji Son-Rise, metoda RDI)
Rozwój mowy i komunikowania się a specyfika trudności komunikacyjnych dzieci z ASD
Narzędzia do diagnozy kompetencji komunikacyjnych i językowych osób z ASD
Strategie rozwoju mowy i komunikacji osób z ASD
Strategie pracy nad komunikacją z wykorzystaniem AAC
Budowanie Indywidualnego Systemu Porozumiewania się dziecka z ASD z wykorzystaniem AAC
Zespół Aspergera – problemy diagnostyczne
Zespół Aspergera – charakterystyka funkcjonowania poznawczego i językowego. Metody terapii z osobami z ZA
Rodzina dziecka z ASD – zasady współpracy

Nazwa zajęć: **Dziennikarstwo online**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. omawia formy, rodzaje, gatunki treści internetowych, charakteryzuje architekturę artykułu online
2. charakteryzuje mechanizmy powstawania artykułu w sieci (tekst główny - teksty poboczne) oraz wymienia nowe narzędzia publikacji

w zakresie umiejętności:

1. przygotowuje materiał zoptymalizowany pod wyszukiwarkę (tzw. pisanie SEO)
2. tworzy materiały do mediów społecznościowych, ze szczególnym wyróżnieniem bloga i wideobloga, zgodnie z zasadami narracji zależnymi od mechanizmów promocyjnych

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów/gotowa do współpracy w zespole opracowującym koncepcję portalu internetowego

Treści programowe dla zajęć:

Teoria mediów online. Rodzaje treści internetowych, kanały, formy i formaty, konwergencja mediów internetowych.

Analiza wybranych portali i wortali pod względem układu typograficznego, zawartości i kompozycji, użyteczności strony.

Kontent internetowy. Tekst w sieci – architektura artykułu online, „przyjazne”, zasięgowe gatunki i formaty, fotografia i infografika

Tekst dziennikarski a informacja prasowa. Warsztat przekształcania treści.

Multinarzędziowy tekst w sieci. Mechanizm powstawania sieciowego artykułu głównego i artykułów pobocznych, nowe narzędzia – life streaming, video, post na Facebooku oraz wpis na Twitterze.

Google Analytics. Mechanizm sprzedażowy – sposoby działania systemu, panel zarządzania stroną WWW, SEO, SEM oraz Google AdWords.

Warsztat Google’a. Zajęcia praktyczne z pisania tekstów zoptymalizowanych pod wyszukiwarkę (słowa kluczowe, metateksty, zasięg organiczny).

Blog i vlog. Zasady tworzenia materiałów na bloga i wideobloga, mechanizmy promocyjne i sposoby prowadzenia narracji na stronie, kanały YouTube i Vimeo.

Social media. Zasady funkcjonowania mediów społecznościowych, aspekty prawne, relacje nadawczo-odbiorcze, najpopularniejsze sposoby komunikowania się z odbiorcą.

Warsztat strategii i kreacji. Przygotowywanie koncepcji portali internetowych z wykorzystaniem wszystkich poznanych narzędzi online.

Nazwa zajęć: **Historia filozofii**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. charakteryzuje poglądy najwybitniejszych filozofów od starożytności do współczesności
2. określa ich wzajemne wpływy i relacje

w zakresie umiejętności:

1. świadomie wykorzystuje terminy i pojęcia wypracowane na gruncie różnych szkół filozoficznych
2. stosuje wiedzę filozoficzną do interpretacji dzieł literackich
3. umiejętnie stosować perspektywę filozoficznego myślenia dla kształtowania własnych postaw światopoglądowych i etycznych oraz ich argumentowania

Treści programowe dla zajęć:

Spór o uniwersalia.
Klasyczna koncepcja prawdy i nieklasyczne definicje prawdy.
Koncepcje metafizyczne, społeczne i estetyczne Platona i Arystotelesa.
Filozofia średniowieczna: gnoza, św. Augustyna, św. Tomasza.
Filozofie Kartezjusza, Kanta, Nietzschego.
Fenomenologia Husserla i jej estetyczne (Ingardenowskie) implikacje.
Heideggerowska koncepcja metafizyki i jej fenomenologiczne źródła oraz egzystencjalne implikacje.
Wczesna i późna filozofia języka Ludwika Wittgensteina.

Nazwa zajęć: **Nauka o współczesnym języku polskim**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. przedstawia podstawową wiedzę o języku jako systemie i języku jako narzędziu komunikacji
2. przedstawia terminologię związaną ze współczesną polską gramatyką

w zakresie umiejętności:

1. wiąże badania językoznawcze z wynikami badań innych dyscyplin naukowych
2. rozpoznaje i nazywa (na podstawie wiedzy teoretycznej o systemie językowym) występujące w tekstach zjawiska fonetyczne i fonologiczne, formacje słowotwórcze, formy gramatyczne leksemów oraz określone struktury składniowe i tekstowe
3. interpretuje i analizuje różne rodzaje tekstów użytkowych, rozpoznaje ich status gatunkowy, funkcje i wymiar kulturowy
4. uzasadnia wybór danej metodologii badań, uogólnia wyniki analiz oraz integruje różne metody
5. poprawnie posługuje się językiem w mowie i piśmie
6. samodzielnie przygotowuje analizę językową tekstu
7. odwołuje się do opracowań naukowych podczas zajęć, w pracy zespołowej i indywidualnej
8. potrafi podejmować indywidualnie i zespołowo zadania analityczne, wykorzystując wskazówki osoby prowadzącej zajęcia

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów/gotowa do samodzielnej, krytycznej lektury źródeł, dyskusji z zaproponowanymi w nich rozwiązaniami badawczymi

Treści programowe dla zajęć:

Fonetyka jako dyscyplina językoznawcza. System wokaliczny i konsonantyczny współczesnej polszczyzny. Koartykulacja i asymilacje. Różnice regionalne w wymowie. Fonetyczna reprezentacja współczesnych polskich tekstów. Fonetyka suprasegmentalna: sylaba i akcent (Semestr I)

Przedmiot badań fonologii. Fonem a głoska, cecha dystynktywna, sposoby wykrywania cech dystynktywnych. Fonem i jego warianty. System fonologiczny współczesnego języka polskiego (Semestr I)

Części mowy. Kryteria opisu części mowy, klasyfikacje wyrazów do poszczególnych części mowy (semantyczne, gramatyczne, syntaktyczne) (Semestr I)

Części mowy - wyrazy dwuklasowe. Zjawisko konwersji (substancywizacja, adiektywizacja, numeralizacja, uprzyimkowanie przysłówków) (Semestr II)

Morfologia i morfonologia. Pojęcie morfemu i morfu. Kryteria podziału morfemów. Klasyfikacje morfemów (funkcjonalna, strukturalna, dystrybucyjna). Zasady analizy morfologicznej. Wymiany morfonologiczne (Semestr II)

Przedmiot opisu słowotwórczego. Podstawowe pojęcia. Definicja derywatu synchronicznego. Zasady analizy słowotwórczej. Słowotwórstwo rzeczownika, przymiotnika, przysłówka i czasownika (Semestr II)

Polszczyzna jako język fleksyjny. Kategorie gramatyczne. Typy tematów fleksyjnych. Fleksja imienna (odmiana rzeczownika, przymiotnika, liczebnika oraz zaimka). Odmiana czasownika (Semestr III)

Przedmiot badań składniowych. Wypowiedzenie, typy wypowiedzeń niezdanowych. Zdanie w ujęciu tradycyjnym, semantyczno-logicznym i generatywnym. Modalność. Schemat składniowy (Semestr III)

Wypowiedzenie, składnik, grupa składnikowa. Poziomy opisu wypowiedzenia: semantyczny, strukturalny, linearny. Konotacja i akomodacja syntaktyczna (Semestr III)

Wypowiedzenia pojedyncze i części zdania. Wypowiedzenia złożone i ich osobliwości. Procesy nominalizacyjne (Semestr III)
Zdanie a tekst - stosunek nawiązania zewnętrznego (Semestr III)

Nazwa zajęć: **Literatura i kultura starożytnej Grecji**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. wymienia i omawia najważniejsze osiągnięcia literackie i kulturowe starożytnej Grecji
2. przedstawia rolę greckiej tradycji antycznej w kulturze europejskiej, ze szczególnym uwzględnieniem literatury i kultury polskiej
3. wymienia i przedstawia najważniejszych badaczy recepcji antyku w literaturze polskiej

w zakresie umiejętności:

1. potrafi zinterpretować starożytny i nowożytny utwór literacki w kontekście antycznej tematyki, genologii i topiki
2. rozpoznaje elementy greckiego antyku w literaturze i kulturze wieków późniejszych

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów/-owa aktywnie uczestniczyć w wydarzeniach naukowych i kulturalnych, dotyczących antyku i jego recepcji, ponieważ w czasie trwania zajęć zapoznaje się z tego typu imprezami (wystawy muzealne, przedstawienia teatralne, konferencje naukowe itp.)

Treści programowe dla zajęć:

Historia starożytnej Grecji.

Mitologia, religia i filozofia starożytnych Greków (zagadnienia wybrane).

Epika starogrecka: Homer i Hezjod.

Liryka starożytnej Grecji: twórcy, gatunki, recepcja.

Teatr i dramat starożytnych Greków: twórcy, gatunki, estetyka.

Zwyczaje, obyczaje i życie codzienne starożytnych Greków.

Teatr i sport u starożytnych Hellenów.

Recepcja greckiego antyku w literaturze i kulturze wieków późniejszych.

Nazwa zajęć: **Literatura i kultura starożytnego Rzymu**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. wymienia najważniejsze literackie, kulturowe i cywilizacyjne osiągnięcia starożytnego Rzymu
2. przedstawia najwybitniejsze postaci łacińskiego antyku, ze szczególnym uwzględnieniem tych, których twórczość inspirowała twórców epok późniejszych
3. przedstawia rolę tradycji antycznej w kulturze europejskiej, zwłaszcza w perspektywie polskiej
4. wymienia i przedstawia najważniejszych badaczy zajmujących się recepcją antyku w literaturze i kulturze polskiej

w zakresie umiejętności:

1. potrafi zinterpretować utwór literacki w kontekście literatury łacińskiej, z uwzględnieniem tematyki, genologii i topiki tekstu
2. rozpoznaje elementy łacińskiego antyku w kulturze i literaturze wieków dawnych i współczesności

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów/-owa aktywnie uczestniczyć w wydarzeniach naukowych i kulturalnych, dotyczących antyku i jego recepcji, ponieważ w czasie trwania zajęć zapoznaje się z tego typu imprezami (wystawy muzealne, przedstawienia teatralne, konferencje naukowe itp.)

Treści programowe dla zajęć:

Historia i mitologia starożytnego Rzymu.

Teatr rzymski i jego rola w życiu starożytnych Rzymian. Dramat rzymski – twórcy, odmiany gatunkowe, estetyka.

Liryka rzymska i jej główni twórcy.

Satyrzycy rzymscy: Lucyliusz, Horacy, Persjusz, Juweanaliz.

Wergiliusz i Owidiusz – tradycja i nowatorstwo.

Religie świata rzymskiego.

Obyczaje, zwyczaje i życie codzienne starożytnych Rzymian.

Recepcja rzymskiego antyku w literaturze i kulturze wieków późniejszych.

Nazwa zajęć: **Leksykografia polska**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. przedstawia istotę leksykografii jako dziedziny naukowej, omawia podstawy metodologiczne i teoretyczne konstruowania słowników,
2. wymienia funkcje słowników jako tekstów kultury,
3. przedstawia typologie słowników i omawia ich mikro- i makrostrukturę

w zakresie umiejętności:

1. potrafi wybrać słowniki i opracowania leksykograficzne najbardziej przydatne do rozwiązania danego problemu badawczego,
2. potrafi w związku z rozwiązywaniem danego problemu badawczego w sposób zautomatyzowany przeszukiwać dostępne słowniki i zasoby cyfrowe,

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów/-owa do poznawania nowych słowników, opracowań leksykograficznych, korpusów i zasobów, jest gotów do weryfikowania informacji zawartych w dawnych i nowych słownikach i opracowaniach leksykograficznych,
2. jest gotów/-owa do promowania postawy szacunku dla osiągnięć polskiej leksykografii, jest gotów do propagowania wiedzy o kulturotwórczej roli dawnych i nowych słowników oraz opracowań leksykograficznych.

Treści programowe dla zajęć:

miejsce leksykografii wśród innych dziedzin językoznawstwa; leksykografia a leksykologia, leksykografia a językoznawstwo, leksykografia a metaleksykografia, typologia słowników, słownik jako tekst kultury
metody opracowywania słowników, najważniejsze teorie leksykograficzne, podstawowe elementy opisu leksykograficznego, mikro- a makrostruktura najbardziej typowych słowników
słowniki ogólne języka polskiego wśród innych opracowań leksykograficznych, dawne słowniki języka polskiego i ich specyfika,
najważniejsze osiągnięcia polskiej leksykografii współczesnej słowniki normatywne i frazeologiczne wśród innych opracowań leksykograficznych
zbieranie danych leksykograficznych, ich interpretacja, ocena stopnia przydatności i porównywanie, automatyczne przeszukiwanie cyfrowych opracowań leksykograficznych,
najnowsze opracowania leksykograficzne, ich wartość w procesie weryfikacji tradycyjnych słowników, opracowania leksykograficzne o charakterze amatorskim, półamatorskim i społecznościowym
korpusy językowe, ich przydatność w badaniach i zasady korzystania

Nazwa zajęć: **Prawo prasowe i autorskie**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. wyjaśnia pojęcie, istotę i funkcje prawa autorskiego i prasowego
2. wyróżnia wolności, prawa i obowiązki obywatela oraz dziennikarza w sferze prawa autorskiego i prasowego
3. charakteryzuje źródła prawa oraz objaśnia podstawowe pojęcia, odwołując się do orzecznictwa i aktualnych poglądów doktryny

w zakresie umiejętności:

1. dokonuje prawidłowej wykładni przepisów prawa
2. omawia prawo autorskie i prasowe w sposób zrozumiały, jasny i precyzyjny dla laików
3. analizuje aspekty etyczne i prawne funkcjonowania prawa autorskiego i prasowego
4. korzysta z utworów w sposób zgodny z prawem

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów/gotowa do uczestnictwa w przygotowaniu i realizacji projektów w poszanowaniu prawa autorskiego i prasowego

Treści programowe dla zajęć:

Zajęcia wprowadzające do prawa autorskiego: podmiot, przedmiot prawa autorskiego

Pojęcie utworu, rodzaje utworów

Osobiste i majątkowe prawa autorskie; dozwolony użytek

Odpowiedzialność za naruszenie praw autorskich

Geneza i pojęcie prawa prasowego

Prawa i obowiązki dziennikarzy

Etyka dziennikarska

Odpowiedzialność za niezgodną z prawem publikację prasową

Nazwa zajęć: **Historia literatury staropolskiej i oświecenia**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. wymienia i omawia arcydzieła i kluczowe utwory literackie średniowiecza, renesansu, baroku i oświecenia, a także referuje ich problematykę oraz kształt estetyczny z użyciem podstawowej terminologii literaturoznawczej.
2. omawia najważniejsze historyczne systemy komunikacji literackiej (w tym obiegi literackie, formy gatunkowe, struktury podawcze, języki artystyczne).
3. charakteryzuje kluczowe idee filozoficzne i estetyczne stymulujące rozwój literatury oraz kultury w epokach staropolskich i oświeceniu.
4. omawia ważne wydarzenia i zjawiska z zakresu historii Polski i wyjaśnia ich wpływ na genezę i problematykę utworów literackich oraz na rozwój kultury polskiej epok staropolskich i oświecenia.
5. przedstawia periodyzację literatury epok staropolskich i oświecenia, umieszcza ją w szerszym kontekście kulturowym i formułuje na tej podstawie wnioski.
6. dostrzega związki literatury, kultury i sztuki epok staropolskich i oświecenia z literaturą, kulturą i sztuką powszechną.

w zakresie umiejętności:

1. potrafi analizować, interpretować i wartościować teksty literackie reprezentatywne dla epok staropolskich i oświecenia z wykorzystaniem podstawowej wiedzy z zakresu wybranych metodologii badań literackich.
2. potrafi samodzielnie zrealizować proste zadanie badawcze (z zastosowaniem w praktyce podstawowych elementów historycznoliterackiej procedury badawczej, takich jak dobór i analiza źródeł, rozpoznanie stanu badań, zdefiniowanie i analiza problemu poznawczego, skonstruowanie spójnego wyводу argumentacyjnego, sformułowanie wniosków) z wykorzystaniem wiedzy o literaturze epok staropolskich i oświecenia.
3. potrafi operować informacją naukową (w tym wyszukiwać, analizować, oceniać i selekcjonować informacje dotyczące literatury epok staropolskich i oświecenia, dobierać właściwe edycje tekstów, posługiwać się słownikami i kompendiami literaturoznawczymi, bibliotekami cyfrowymi) oraz zastosować ją w konkretnym kontekście zawodowym.
4. potrafi operować pisemną formą wypowiedzi naukowej, napisać referat historycznoliteracki, a także przygotować wystąpienie w dyskusji, przedstawić (także w formie prezentacji multimedialnej) i uzasadnić swoje stanowisko z wykorzystaniem poglądów innych autorów.
5. potrafi pracować w zespole wedle celów i wskazówek formułowanych przez kierownika zespołu.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. docenia rolę literatury i kultury epok staropolskich i oświecenia w budowaniu tożsamości zbiorowej i więzi społecznych oraz wykorzystać tę kompetencję w osobistym, angażującym etycznie wrażliwość udziale w różnych formach życia zbiorowego (w tym we własnej pracy), a także w pielęgnowaniu dziedzictwa kulturowego Europy, Polski i Wielkopolski.

Treści programowe dla zajęć:

Najwybitniejsze, kanoniczne dzieła literatury polskiej epok średniowiecza, renesansu (Semestr I), baroku i oświecenia (Semestr II) oraz ich usytuowanie w procesie rozwojowym literatury rodzimej i na tle literatur powszechnych.

Przebieg procesu historycznoliterackiego w średniowieczu, renesansie (Semestr I), baroku i oświeceniu (Semestr II) oraz jego główne jednostki: formacje, epoki, prądy, kierunki, nurty, style.

Proces historycznoliteracki średniowiecza i renesansu (Semestr I), baroku i oświecenia (Semestr II) na tle przekształceń kultury rodzimej i europejskiej (oraz głównych zjawisk z dziejów kultury, takich jak humanizm, reformacja, sarmatyzm).

Historia jako determinanta i kontekst zjawisk literackich epok średniowiecza i renesansu (Semestr I), baroku i oświecenia (Semestr II).

Historia literatury a wybrane zagadnienia z dziejów idei i filozofii – ich wzajemne relacje, inspiracje, konteksty (Semestr I i II).

Literatura dawna wobec innych sztuk (Semestr I i II).

Metarefleksja literacka średniowiecza i renesansu (Semestr I), baroku i oświecenia (Semestr II) (autotematyzm literatury, poetyki sformułowane, rola retoryki jako teorii i praktyki komunikacyjnej, podstawowe pojęcia i kategorie estetyczne).

Egzystencjalny wymiar literatury dawnej (literatura jako wyraz doświadczenia egzystencjalnego), parenetyka, literatura a etyka (Semestr I i II).

Biografie twórcze najwybitniejszych autorów średniowiecza i renesansu (Semestr I), baroku i oświeceniowych (Semestr II).

Literatura staropolska i oświecenia jako wyraz przeżyć zbiorowych oraz źródło wzorców postaw społecznych (w tym patriotycznych) (Semestr I i II); literatura oświecenia postanisławowskiego wobec dramatu rozbiorów (Semestr II).

Trzy kluczowe tradycje kultury europejskiej (antyczna grecko-rzymska, hebrajska i chrześcijańska) jako tradycja własna literatury średniowiecza i renesansu (Semestr I), baroku i oświecenia (Semestr II).

Literatura średniowiecza i renesansu (Semestr I), baroku i oświeceniowa (Semestr II) w ujęciu komparatystycznym (jej pokrewieństwa z innymi literaturami europejskimi oraz „obszary swoistości”); dwujęzyczność polskiej literatury dawnej.

Życie literackie, instytucje kulturotwórcze oraz geografia literacka średniowiecza i renesansu (Semestr I), baroku i oświecenia (Semestr II).

Rozwój form podawczych literatury oraz języka artystycznego w średniowieczu i renesansie (Semestr I), w baroku i oświeceniu (Semestr II).

Literatura polskiego średniowiecza, renesansu (Semestr I), baroku i oświecenia (Semestr II) jako tradycja oraz układ odniesienia dla kultury i literatury epok następnych; rola literatury oraz kultury staropolskiej i oświecenia w budowaniu współczesnej tożsamości zbiorowej Polaków.

Praktyczne i teoretyczne podstawy warsztatu literaturoznawczego - ze zwróceniem uwagi na specyfikę warsztatu historyka literatury średniowiecza i renesansu (Semestr I), baroku i oświecenia (Semestr II). Pisemna wypowiedź naukowa o charakterze literaturoznawczym (gatunki piśmiennictwa naukowego, teoretyczne i praktyczne aspekty pisarstwa

literaturoznawczego, metodyka i metodologia artykułu historycznoliterackiego, poetyka referatu historycznoliterackiego) (Semestr I i II).

Nazwa zajęć: Wiedza o historycznym rozwoju polszczyzny

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. referuje poglądy na temat historycznego rozwoju języka polskiego, jego miejsca wśród innych języków indoeuropejskich (zwłaszcza słowiańskich), a także wskazuje i omawia wpływ przemian cywilizacyjnych oraz interakcji z innymi językami na zmiany w języku polskim i ich implikacje we współczesnej polszczyźnie

2. przedstawia rolę wiedzy o historycznym rozwoju języka polskiego w całości kształcie wiedzy o języku, kulturze i komunikacji międzyludzkiej

w zakresie umiejętności:

1. potrafi czytać ze zrozumieniem i samodzielnie komentować prace teoretyczne z zakresu językoznawstwa (zwłaszcza diachronicznego) w języku polskim oraz prawidłowo posługiwać się podstawowymi pojęciami i terminami z zakresu językoznawstwa diachronicznego

2. potrafi dokonać lingwistycznej analizy tekstu, zwłaszcza polszczyzny dawnej, z perspektywy diachronicznej

3. potrafi przygotować i przedstawić prezentację o tematyce związanej z przeobrażeniami polszczyzny w perspektywie temporalnej i ich implikacjami we współczesnym języku polskim

4. potrafi czynnie uczestniczyć w zespołowym rozwiązywaniu problemów z zakresu lingwistycznej interpretacji tekstów dawnych

Treści programowe dla zajęć:

Zakres, miejsce, znaczenie oraz interdyscyplinarny charakter wiedzy o historycznym rozwoju języka polskiego w naukach humanistycznych, a zwłaszcza w lingwistyce (model diachroniczny, synchroniczny i panchroniczny refleksji nad językiem) (Semestr III)

Główne metody badań dziejów języka polskiego (filologiczna, historyczno-porównawcza, strukturalistyczna, kognitywna, pragmalingwistyczna); terminologia językoznawstwa diachronicznego (Semestr III); teksty pisane we wszystkich możliwych stylach funkcjonalnych jako specyficzne źródła do dziejów języka polskiego (Semestr IV)

Zewnętrzne uwarunkowania historii języka polskiego – języka a historia, język a cywilizacja, kultura i społeczeństwo (Semestr III)

Język polski w ujęciu genetycznym: język polski jako język indoeuropejski; język polski jako język słowiański; granice pokrewieństwa między polszczyzną a innymi językami; język polski w ujęciu typologicznym (język fleksyjny) (Semestr III)

Najważniejsze zmiany w zakresie systemu językowego polszczyzny: fonetyka / fonologia w aspekcie: artykulacyjnym, fonotaktycznym, fonostatystycznym (Semestr V)

Najważniejsze zmiany w zakresie systemu językowego polszczyzny: fleksji - proces kształtowania się polskiej deklinacji (morfologizacja i demorfologizacja rodzaju, zanik liczby podwójnej, wykształcenie się rodzaju męskożywotnego i męskoosobowego); proces kształtowania się polskiej koniugacji (rozwój czasu przeszłego i jego konsekwencje dla innych kategorii gramatycznych czasownika, powstanie

nowych polskich wzorców odmiany w czasie teraźniejszym; leksykalny charakter aspektu czasownika słowiańskiego i polskiego) (Semestr V)

Najważniejsze zmiany w zakresie systemu językowego polszczyzny: słotwórstwo – wykształcenie się polskich kategorii słotwórczych, procesy perintegracji i absorpcji morfologicznej oraz leksykalizacji, homonimia formacji słotwórczych (Semestr V)

Najważniejsze zmiany w zakresie systemu językowego polszczyzny: składnia – intelektualizacja składni a tekst pisany, gramatykalizacja (Semestr V)

Dawne zjawiska językowe obecne we współczesnej polszczyźnie (Semestr V)

Cztery przestrzenie komunikacyjne: mowa, pismo, druk, media elektroniczne (Semestr III)

Kształtowanie się pisowni polskiej na tle innych systemów pisma (zwłaszcza głagolicy i cyrylicy jako alfabetów słowiańskich) w aspekcie oddziaływania europejskich czynników kulturowych, politycznych i ekonomicznych (Semestr III)

Historyczne zróżnicowanie dialektalne polszczyzny; kształtowanie się polskiego języka literackiego (aspekt normy językowej, wzrostu sprawności funkcjonalnej i wykształcania się nowych stylów funkcjonalnych: urzędowego, naukowego, artystycznego) (Semestr IV)

Historyczne zróżnicowanie socjalne polszczyzny – powstanie socjolektów (związek między typem grupy społecznej i regułami w niej panującymi a językiem) (Semestr IV)

Oddziaływanie polszczyzny na inne języki – polskie zapożyczenia leksykalne w językach: ukraiński, białoruskim, rosyjskim, czeskim i słowackim oraz rumuńskim; powstanie dialektów kresowych jako przykład interakcji polszczyzny z dialektami (językami) wschodniosłowiańskimi oraz z językiem litewskim (Semestr IV)

Od dialektu do języka narodowego – status kaszubszczyzny (uznany prawnie język regionalny na przestrzeni wieków pozostający w lingwistycznym pokrewieństwie z dialektami polskimi, argumenty społeczno-kulturowe oraz lingwistyczne uzasadniające status kaszubszczyzny jako zróżnicowanego wewnątrz języka regionalnego) (Semestr IV)

Rola jednostki w dziejach języka polskiego (Semestr III)

Zmiany w zakresie słownictwa – prasłowiańskie dziedzictwo leksykalne, słownictwo rodzime (neologizmy, neosemantyzmy, archaizmy, przesunięcia, zawężanie i rozszerzanie znaczeń wyrazów); słownictwo zapożyczone (sposoby przejmowania zapożyczeń, języki obce oddziałujące na polszczyznę) (Semestr IV)

Dzieje polskiej onimii – toponimy, imiona i nazwiska (Semestr IV)

Dzieje świadomości językowej - najistotniejsze dokumenty dawnej refleksji nad językiem polskim (traktaty ortograficzne, słowniki, podręczniki do nauki polskiego dla uczniów szkół polskich oraz dla cudzoziemców) (Semestr IV)

Nazwa zajęć: Historia literatury romantyzmu

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. wymienia arcydzieła i kluczowe utwory literackie epoki romantyzmu, a także referuje ich problematykę oraz kształt estetyczny z użyciem podstawowej terminologii literaturoznawczej
2. przedstawia i odróżnia najważniejsze historyczne systemy komunikacji literackiej (w tym obiegi literackie, formy gatunkowe, formy podawcze, języki artystyczne)
3. rozpoznaje i charakteryzuje kluczowe idee filozoficzne i estetyczne stymulujące rozwój literatury oraz kultury epoki romantyzmu
4. omawia ważne wydarzenia i zjawiska z zakresu historii Polski i wyjaśnia ich wpływ na genezę i problematykę utworów literackich oraz na rozwój kultury polskiej okresu romantyzmu
5. dokonuje periodyzacji literatury epoki romantyzmu, umieszcza ją w szerszym kontekście kulturowym i formułuje na tej podstawie wnioski
6. omawia rolę literatury i kultury epoki romantyzmu w epokach późniejszych

w zakresie umiejętności:

1. analizuje, interpretuje i wartościuje teksty literackie reprezentatywne dla epoki romantyzmu z wykorzystaniem podstawowej wiedzy z zakresu wybranych teorii i metodologii badań literackich

Treści programowe dla zajęć:

Proces narodzin i rozwoju polskiego romantyzmu (na tle europejskim).

Poetyka najważniejszych gatunków romantycznych, np. ballada, powieść poetycka, dramat romantyczny, komedia, poemat dygresyjny, powieść.

Koncepcje i sposoby rozumienia idei narodu.

Stosunek do problemu relacji polsko-żydowskich oraz polsko-rosyjskich.

Kategorie estetyczne, np. tragizm, groteska, ironia, frenezja, melancholia, komizm, realizm.

Romantyczne dylematy metafizyczne i egzystencjalne, w tym także kwestie poszukiwań i buntów religijnych.

Elementy historii XIX wieku i jej wpływ na idee romantyczne – problem rewolucji, historyzm, providencjalizm, romantyczne historiozofie (np. mesjanizm) itd.

Najważniejsze utwory romantyczne, np. Ballady i romanse, Konrad Wallenrod, Dziady i Pan Tadeusz Adama Mickiewicza (ale też wielokrotnie przywoływane będą prelekcje paryskie oraz inne publiczne wystąpienia poety), Kordian, Balladyna, Beniowski, Król-Duch Juliusza Słowackiego, Nie-Boska komedia, Irydion, Przedświt Zygmunta Krasińskiego (tu z licznymi odniesieniami do epistolarnej spuścizny tego pisarza) oraz Quidam i inne utwory Cypriana Kamila Norwida, Maria Antoniego Malczewskiego czy komedie Aleksandra Fredry.

Estetyka realizmu i kwestia narodzin nowoczesnej powieści, z licznymi odniesieniami do utworów Józefa Ignacego Kraszewskiego, Józefa Korzeniowskiego i innych powieściopisarzy.

Nazwa zajęć: Praktyki - instytucje archiwalne i dokumentalistyczne

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. przedstawia podstawową terminologię z zakresu specjalności Dokumentalistyka – animacja kultury - regionalistyka
2. przedstawia szczegółową wiedzę przedmiotową w zakresie wyznaczonym przez specjalność Dokumentalistyka – animacja kultury - regionalistyka, niezbędną do samodzielnej realizacji prostego projektu lub zadania związanego ściśle ze specjalnością

w zakresie umiejętności:

1. stosuje w sytuacjach profesjonalnych wiedzę o celach, organizacji i funkcjonowaniu instytucji związanych z działalnością dokumentalistyczną, archiwalną i muzealną (szczególnie w zakresie regionalistycznym)
2. stosuje podstawową wiedzę o prawnych i ekonomicznych uwarunkowaniach funkcjonowania instytucji związanych z działalnością dokumentalistyczną, archiwalną i muzealną (szczególnie w zakresie regionalistycznym)
3. stosuje w praktyce wiedzę o metodyce wykonywania typowych zadań, normach, procedurach i dobrych praktykach stosowanych w instytucjach związanych z działalnością dokumentalistyczną, archiwalną i muzealną (szczególnie w zakresie regionalistycznym)
4. stosuje podstawową wiedzę o bezpieczeństwie i higienie pracy w instytucjach związanych z działalnością dokumentalistyczną, archiwalną i muzealną (szczególnie w zakresie regionalistycznym)

w zakresie kompetencji społecznych:

1. prowadzi dialog ze specjalistami z dziedziny archiwistyki, muzealnictwa, dokumentacji kultury i obyczajowości regionalnej

Treści programowe dla zajęć:

Praktyczne zapoznanie się z podstawowymi elementami struktury organizacyjnej ośrodka dokumentacyjno-archiwalnego, muzeum literackiego, oddziału zbiorów specjalnych bibliotek naukowych i publicznych, oraz z zasadami kierowania zespołami pracowników i zarządzania wymienionymi instytucjami jako jednostkami non-profit, a także z rolą narzędzi cyfrowych (w tym cyfrowych baz danych) w działalności w/w instytucji

Praktyczne zastosowanie wiedzy o podstawowych elementach dokumentalistyki literackiej i regionalnej, w tym o: dokumentach życia kulturalnego i literackiego, biografistyce literackiej, dokumentacji kultury regionalnej, muzeach i elementach muzeologii, archiwach i archiwistyce; także praktyczne zastosowanie wiedzy i umiejętności z zakresu humanistyki cyfrowej

Praktyczne opanowanie umiejętności związanych z gromadzeniem, opracowaniem, udostępnianiem wraz z elementami przechowywania i ochrony specjalnych zbiorów bibliotecznych, kolekcji archiwalnych i muzealnych, w tym z cyfrowymi formami ich dokumentowania i udostępniania

Praktyczne zaznajomienie się z nowoczesnymi źródłami informacji i ich zastosowaniem w pracy współczesnych bibliotek, archiwów i muzeów – zagadnienia i umiejętności związane z rolą Internetu i cyfrowych baz danych oraz bibliotek cyfrowych w procesie automatyzacji i komputeryzacji biblioteki, archiwum i muzeum

Praktyczne zastosowanie – w toku praktyk zawodowych w bibliotecznych zbiorach specjalnych, ośrodkach dokumentacyjnych i muzeach literackich – wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych nabytych na zajęciach z regionalistyki, biografistyki, geografii kulturowej, biblioteki i świata (geografia kultury i literatury polskiej; dzieje kultury wielkopolskiej; zbiory i dokumenty życia kulturalnego w Poznaniu; badania i prace bibliograficzne, biograficzne, literackie dotyczące twórców związanych z Wielkopolską; prace popularyzatorskie)

Stosowanie w praktyce głównych pojęć z zakresu wiedzy o muzealnictwie, archiwistyce, w szczególności: badania dotyczące użytkowników ośrodków dokumentacji i publiczności muzealnej; metody pracy z użytkownikami różnych rodzajów bibliotek, ośrodków archiwalnych, muzeów; rola biblioteki, archiwum, muzeum i bibliotekarza, archiwisty i muzealnika w realizacji ścieżek edukacyjnych i dydaktycznych; strategie i programy korzystania z muzeów i archiwów literackich i regionalnych; praca z użytkownikiem z niepełnosprawnością

Nazwa zajęć: Warsztat dziennikarza informacyjnego

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. omawia wybrane modele zawodowe w pracy dziennikarza i rozumie ich specyfikę
2. charakteryzuje relacje mediów, kultury, polityki i władzy
3. omawia problemy współczesnego dziennikarstwa informacyjnego (fake news, postprawda, dezinformacja)

w zakresie umiejętności:

1. zbiera i interpretuje dane ze zróżnicowanych źródeł, uwzględnia ich złożoność i potrafi zinterpretować ich wagę
2. analizuje i rozróżnia typy tekstów w zależności od nadawcy, miejsca publikacji, kształtu przekazu
3. interpretuje i komentuje konteksty etyczne oraz kwestie odpowiedzialności zawodowej dziennikarza

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów/gotowa do współpracy redakcyjnej i pozaredakcyjnej dla realizacji celu zawodowego

Treści programowe dla zajęć:

Dziennikarstwo a media-working. Modele zawodowe i ich specyfika (np. korespondent wojenny, dziennikarz śledczy, reportażysta, prezenter, dziennikarz interwencyjny, dziennikarz muzyczny, publicysta, komentator etc.)

Organizacja pracy redakcji i struktura mediów. Od praktykanta do redaktora naczelnego (wydawca, redaktor naczelny, reporter; regulaminy, zasady współpracy, odpowiedzialność, specjalizacje)

Kolegium redakcyjne. Aktualności. Etapy pracy dziennikarza (pomysł, temat, źródła, realizacja, materiał, publikacja; kontekst bieżących wydarzeń)

Warsztat dziennikarza informacyjnego w różnych mediach (zbieranie informacji, prawo do informacji, udzielanie informacji publicznej, selekcja, hierarchizacja, pakt faktograficzny; aktualność wydarzeń a specyfika danego medium)

Skąd się biorą informacje? Jak zdobyć informacje na wybrane tematy? Komunikat prasowy czy post w mediach społecznościowych? (źródła informacji; konfrontatywność źródeł; agencje prasowe, rzecznicy, biura prasowe, instytucje, świadkowie, uczestnicy, archiwa, bazy danych, tworzenie własnych archiwów i baz danych, internet etc., RODO)

Praca poza redakcją (akredytacje, współpraca zespołowa, umawianie spotkań, research, prawo do informacji, realizacji materiału prasowego i audiowizualnego; konferencja prasowa, briefing)

Fact-checking i fake news (demagog.pl, oko.press, Nurt Równoległy, procedury sprawdzające)

Specyfika warsztatu w mediach tradycyjnych (prasa, radio, telewizja)

Warsztat dziennikarza internetowego (podkasty, konta w mediach społecznościowych, aktualizacje)

Dziennikarstwo niezależne. Dziennikarstwo neredakcyjne (IG, FB, www, np. KiKŚ, techspresso, dzialzagraniczny.pl, Raport o stanie świata, patronite/zrzutka etc.)

Etyka dziennikarska

Nazwa zajęć: Praktyki

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. posługuje się podstawową terminologią z zakresu specjalności wydawniczej
2. ma szczegółową wiedzę przedmiotową w zakresie wyznaczonym przez specjalność wydawniczą, niezbędną do samodzielnej realizacji prostego projektu lub zadania związanego ściśle ze specjalnością

w zakresie umiejętności:

1. stosuje w sytuacjach profesjonalnych wiedzę o celach, organizacji i funkcjonowaniu instytucji związanych z działalnością wydawniczą
2. stosuje podstawową wiedzę o prawnych i ekonomicznych uwarunkowaniach funkcjonowania instytucji związanych z działalnością wydawniczą, a w szczególności zna podstawy prawa autorskiego potrzebne do sprawnego funkcjonowania w tych instytucjach
3. stosuje w praktyce wiedzę o metodyce wykonywania typowych zadań, normach, procedurach i dobrych praktykach stosowanych w instytucjach związanych z działalnością wydawniczą

4. stosuje podstawową wiedzę o bezpieczeństwie i higienie pracy w instytucjach związanych z działalnością wydawniczą
5. pracuje w zespole, inicjuje lub realizuje powierzone zadania

w zakresie kompetencji społecznych:

1. prowadzi dialog ze specjalistami z dziedziny edytorstwa

Treści programowe dla zajęć:

Etapy powstawania publikacji (od maszynopisu do druku), struktura wydawnictwa

Adiustacja językowo-stylistyczna maszynopisu (z elementami adiustacji technicznej)

Korekta składu i II korekta

Adiustacja przypisów (rodzaje, zasady formatowania)

Opracowanie tekstu naukowego, popularnonaukowego, użytkowego

Projektowanie makiety elektronicznej. Praktyczne stosowanie zasad dobrego składu i łamania (norm redakcyjnych i produkcyjnych)

Drukowanie składek do korekty; przygotowanie kompozytowego pliku pdf do impozycji elektronicznej i wyciągów barwnych

Elementarne zasady normujące funkcjonowanie książki na rynku, prawo autorskie i prawo o ochronie konsumentów i konkurencji. Brak ustawy regulującej funkcjonowanie rynku książki. Kodeks tzw. dobrych obyczajów

Analiza profilu wydawnictwa i planu wydawniczego

Przedstawienie wybranych praktycznych zagadnień szczególnych prawa autorskiego w działalności wydawniczej

Nazwa zajęć: Konteksty dziennikarstwa

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. przedstawia metody prowadzenia spotkań i debat
2. wymienia i charakteryzuje zasady etyki dziennikarskiej

w zakresie umiejętności:

1. wyszukuje w różnych źródłach, weryfikuje, analizuje i wykorzystuje zróżnicowane dane dla celów zawodowych, związanych z pracą dziennikarską
2. analizuje adekwatność użytych narzędzi wykorzystywanych w pracy dziennikarskiej w zależności od modelu zawodowego dziennikarstwa
3. współpracuje w zespole w zakresie przygotowania i przeprowadzenia spotkania na wybrany temat (np. spotkanie autorskie, debata miejska o kulturze etc.)

Treści programowe dla zajęć:

Różne formy dyskursywne w praktyce: spotkanie, wywiad, debata.

Pogranicza dziennikarstwa (organizacja biura prasowego, obowiązki rzecznika; urzędy, instytucje kultury itp.).

Korelacja form pracy dziennikarskiej i przygotowywanych materiałów medialnych z wyspecjalizowanymi działami dziennikarstwa (kulturalne, podróżnicze, naukowe, people itp.).

Etyka dziennikarska w praktyce zawodowej.

Rola mediów w budowaniu dialogu międzykulturowego.

Modele zawodowe dziennikarstwa: dziennikarz informacyjny, publicysta, reporter, wydawca.

Nazwa zajęć: Nauki pomocnicze

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. nazywa i definiuje różne rodzaje dokumentów i posługuje się podstawową terminologią z zakresu bibliologii i bibliografii
2. nazywa i charakteryzuje rodzaje bibliografii i innych typów prac dokumentacyjnych istotnych dla badacza literatury, rozróżnia wartość i funkcjonalność zbiorów tradycyjnych i baz danych dostępnych online

w zakresie umiejętności:

1. wykorzystuje i stosuje metody nowoczesnej kwerendy bibliograficznej i bibliotecznej, by wyszukać, ocenić, opracować i uporządkować materiały źródłowe na zadany temat
2. przetwarza i stosuje poznane reguły i zasady bibliograficzne do samodzielnego sporządzenia opisów bibliograficznych i przypisów do prac pisemnych
3. potrafi przygotować wszelkie prace pisemne (referaty, prace dyplomowe) zgodnie z zasadami poprawnej redakcji i edycji tekstu w wersji elektronicznej
4. potrafi organizować samodzielnie swój warsztat pracy badawczej

5. potrafi współpracować z grupą w zakresie wymiany i weryfikacji wykorzystywanych materiałów
w zakresie kompetencji społecznych:

1. wykazuje dbałość o jakość i rzetelność wykonywanych zadań
2. postępuje zgodnie z etycznymi zasadami wynikającymi z prawa autorskiego

Treści programowe dla zajęć:

Biblioteka w pracy polonisty. Katalogi kartkowe i elektroniczne. Witryna czasopism: przegląd i prezentacja.

Dokument i bibliografia dawniej i dziś – rys historyczny, definicje i typologia.

Komentowany pokaz dokumentów dawnych (zbiory specjalne Biblioteki Uniwersyteckiej w Poznaniu).

Od inkunabułów do e-booków. Rodzaje wydań. Podstawowe pojęcia z tekstologii i edytorstwa naukowego.

Dokumentacja w badaniach literackich – rodzaje bibliografii, słowników, kompendiów źródłowych i sposoby ich użytkowania w postaci drukowanej i baz danych online.

O potrzebie istnienia bibliografii narodowej – od Bibliografii polskiej Estreicherów do baz danych Biblioteki Narodowej.

Gabriel Korbut i „Nowy Korbut” – bibliografie i słowniki literackie.

Ars Quaerendi, czyli sztuka wyszukiwania informacji. Webiografia, czyli co już jest dostępne w sieci.

Opis bibliograficzny: rodzaje, zasady, normy. Metodyka tworzenia bibliografii załącznikowej.

Przypisy: typy, zasady opracowania, normy cytowania.

Elementarne zasady poprawnej redakcji i edycji tekstu naukowego (referatu i prac dyplomowych); podstawowe reguły dobrego składu w komputerowym edytorze tekstu (wprowadzanie, poprawianie i formatowanie tekstu, przygotowanie wydruku).

Nazwa zajęć: **Biografistyka - dokumentacja i genealogia**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. przedstawia w zaawansowanym stopniu charakterystykę nauk pomocniczych polonistyki, ze szczególnym uwzględnieniem wiedzy, umiejętności i kompetencji przydatnych w toku gromadzenia dokumentacji biograficznej i genealogicznej
2. omawia w podstawowym stopniu zagadnienia związane z nowymi mediami komunikacyjnymi i ich społeczno-kulturowym znaczeniem, wykorzystywane w celu uzyskiwania materiałów oraz poznawania kontekstów niezbędnych do biograficzno-genealogicznych prac dokumentacyjnych

w zakresie umiejętności:

1. potrafi wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i wykorzystywać informacje w celu dokumentowania biografii i genealogii
2. potrafi stosować odpowiednie procedury (formułować i analizować problemy, dobierać metody i narzędzia, opracowywać, prezentować i wdrażać wyniki badań) w celu rozwiązywania nietypowych zadań w zakresie gromadzenia niezbędnych źródeł do biografii i genealogii regionalnych artystów, działaczy i osób zasłużonych dla lokalnych społeczności

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów/-owa do przejęcia odpowiedzialności za zachowanie dziedzictwa kulturowego regionu oraz kraju w związku z dokumentacją biografii i genealogii regionalnych artystów, działaczy i osób zasłużonych dla lokalnych społeczności

Treści programowe dla zajęć:

Literackie i naukowe formy biografii (od żywotów Plutarcha po powieści biograficzne i hasła w encyklopediach oraz Polskim Słowniku Biograficznym)

Elementy historii Polski (w tym biografie znaczących postaci z przeszłości Rzeczypospolitej) i ich wpływ na biografie pisarzy rozmaitych epok literackich

Biografia pisarza jako kontekst dla analizy i interpretacji jego utworów; pułapki biografizmu (na wybranych przykładach literackich z epoki staropolskiej, XVIII, XIX i XX wieku oraz z piśmiennictwa najnowszego)

Pisane, cyfrowe i ikonograficzne źródła do biografii literackich oraz do życiorysów regionalistycznych artystów, działaczy społeczno-politycznych, a także osób zasłużonych dla dziejów regionu (dokumenty archiwalne, epistolografia, literatura dokumentu osobistego)– wraz z metodami krytyki źródeł

Tradycyjne i cyfrowe źródła genealogiczne

Nazwa zajęć: **Praktyki - instytucje animacji kultury**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. przedstawia podstawową terminologię z zakresu specjalności Dokumentalistyka – animacja kultury – regionalistyka
2. przedstawia szczegółową wiedzę przedmiotową w zakresie wyznaczonym przez specjalność Dokumentalistyka – animacja kultury – regionalistyka, niezbędną do samodzielnej realizacji prostego projektu lub zadania związanego ściśle ze specjalnością

w zakresie umiejętności:

1. stosuje w sytuacjach profesjonalnych wiedzę o celach, organizacji i funkcjonowaniu instytucji związanych z działalnością kulturalną (szczególnie w zakresie regionalistycznym)
2. stosuje w praktyce podstawową wiedzę o prawnych i ekonomicznych uwarunkowaniach funkcjonowania instytucji związanych z działalnością kulturalną (szczególnie w zakresie regionalistycznym)
3. stosuje w praktyce wiedzę o metodyce wykonywania typowych zadań, normach, procedurach i dobrych praktykach stosowanych w instytucjach związanych z działalnością kulturalną (szczególnie w zakresie regionalistycznym)
4. stosuje podstawową wiedzę o bezpieczeństwie i higienie pracy w instytucjach związanych z działalnością dokumentalistyczną, archiwalną i muzealną (szczególnie w zakresie regionalistycznym)

w zakresie kompetencji społecznych:

1. prowadzi dialog ze specjalistami z dziedziny animacji kultury i obyczajowości regionalnej

Treści programowe dla zajęć:

Podstawowe elementy struktury organizacyjnej instytucji animacji kultury oraz zasady kierowania zespołami pracowników i zarządzania wymienionymi

Zastosowanie wiedzy o podstawowych elementach animacji kultury oraz regionalistyki, w tym o: dokumentach regionalnego życia kulturalnego i literackiego; także zastosowanie wiedzy i umiejętności z zakresu humanistyki cyfrowej

Opanowanie umiejętności związanych z funkcjonowaniem placówek zajmujących się organizacją wydarzeń kulturalnych i z charakterem ich pracy

Wykorzystywanie nowoczesnych źródeł informacji i upowszechniania w pracy instytucji animacji kultury – zagadnienia i umiejętności związane z rolą Internetu i cyfrowych baz danych oraz witryn i platform cyfrowych placówek kulturalnych i prowadzonych przez nie działań

Zastosowanie – w toku praktyk w instytucjach animacji kultury – wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych nabytych na zajęciach z animacji kultury, regionalistyki, biografistyki, geografii kulturowej, biblioteki i świata (geografia kultury i literatury polskiej; dzieje kultury wielkopolskiej; zbiory i dokumenty życia kulturalnego w Poznaniu; badania humanistyczno-społeczne Xdotyczące twórców związanych z Wielkopolską; prace popularyzatorskie)

Nazwa zajęć: **Leksykografia, leksykologia i bibliografia językoznawcza**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. definiuje podstawowe terminy dotyczące leksykologii i leksykografii
2. omawia podstawowe aspekty związane z semantyczną refleksją nad językiem
3. objaśnić relacje leksykalne między leksemami

w zakresie umiejętności:

1. potrafi korzystać z podstawowych słowników polszczyzny oraz w elementarny sposób scharakteryzować ich specyfikę
2. potrafi podjąć próbę krytycznej oceny słownika jednojęzycznego z odniesieniem do zagadnień metaleksykograficznych
3. potrafi zredagować zróżnicowane artykuły hasłowe dotyczące różnych odmian polszczyzny współczesnej
4. potrafi korzystać ze słowników dostępnych w sieci, słowników elektronicznych oraz z zasobów korpusów sieciowych
5. potrafi korzystać z bibliograficznych baz danych oraz zasobów bibliotek cyfrowych
6. potrafi charakteryzować język w kategoriach społecznych, komunikacyjnych, wykazując przy tym elementarną wrażliwość na kwestię złożonej zależności między sferą znaczeń a zjawiskiem interpretacji świata za pomocą języka

w zakresie kompetencji społecznych:

1. wykazuje elementarną wrażliwość na kwestię złożonej zależności między sferą znaczeń a zjawiskiem interpretacji świata za pomocą języka

Treści programowe dla zajęć:

Wprowadzenie do leksykografii: pojęcie leksykografii, leksykologia a leksykografia, elementy opisu leksykograficznego, dobór materiału leksykograficznego, makrostruktura słownika

Model opisu leksykograficznego – definicja: problem definiowania w słowniku, rodzaje definicji słownikowych

Model opisu leksykograficznego – składniki artykułu hasłowego: mikrostruktura słownika

Dzieje polskiej leksykografii. Najważniejsze słowniki ogólne języka polskiego w warsztacie filologa: prezentacja i krytyczne omówienie dorobku współczesnej leksykografii

Relacje leksykalne: polisemia, synonimia, antonimia, hiperonimia, hiponimia, meronimia

Od frazeologii do idiomatyczności: podstawowe pojęcia z zakresu teorii frazeologii, prezentacja i krytyczne omówienie najważniejszych słowników

frazeologicznych polszczyzny

E-słowniki, słowniki on-line i korpusy języka polskiego: wybrane słowniki elektroniczne i internetowe, Narodowy Korpus Języka Polskiego

Zróźnicowanie terytorialne, stylowe i socjalne polszczyzny: prezentacja wybranych słowników prezentujących polszczyznę zakresowo ograniczoną (w wersji tradycyjnej i on-line)

Polszczyzna wśród języków Europy i świata: rodzina językowa, liga językowa, prezentacja indoeuropejskiej rodziny językowej i europejskiej ligi słownikowej

Historia zapisana w słowach: słowniki historyczne i etymologiczne polszczyzny

Podstawowe wiadomości z zakresu onomastyki: antroponimy, toponimy, chrematonimy, prezentacja wybranych słowników i e-poradni onomastycznych

Nazwa zajęć: **Marketing książki**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. nazywa i objaśnia podstawowe instrumenty marketingu oraz posługuje się podstawową terminologią z dziedziny marketingu
2. nazywa i charakteryzuje elementy procesu komunikacji marketingowej, wskazuje uwarunkowania wspierające i ograniczające tę komunikację
3. nazywa i definiuje podstawowe strategie marketingowe w ramach koncepcji marketingu mix włącznie z wskazaniem nowych mediów jako instrumentów w ramach danej strategii
4. charakteryzuje zasady współpracy branży wydawniczej oraz organizacji działających na rzecz rozwoju rynku i ochrony konsumentów, a także przedstawia zasady etycznej współpracy w ramach tzw. dobrych obyczajów rynkowych

w zakresie umiejętności:

1. stosuje zgodnie z etyką podstawowe dane o konsumentach w określeniu czynników wpływających na podejmowanie decyzji zakupowych
2. stosuje podstawowe reguły tworzenia planu marketingowego i budżetu marketingowego jako podstawowych dokumentów marketingu strategicznego i operacyjnego
3. przygotowuje komunikaty reklamowe, kierując się zasadami tworzenia tego rodzaju komunikatów zarówno w aspekcie językowym, jak i psychologicznego odbioru tych komunikatów przez konsumentów
4. samodzielnie poszukuje informacji o rynku i analizuje informacje na temat prowadzonych badań marketingowych

Treści programowe dla zajęć:

Co to jest marketing? – podstawowe terminy, definicje, pojęcia

Jak funkcjonuje rynek – obszary rynku, zachowania konsumenckie, klasyfikacja potrzeb

Planowanie w marketingu – marketing strategiczny i operacyjny, plan i budżet marketingowy

Strategie marketingowe – marketing mix 1P – produkt, opakowanie, marka

Strategie marketingowe – marketing mix 2P – strategie wyznaczania cen, reakcje na cenę, czytanie cen, testowanie cen

Strategie marketingowe – marketing mix 3P – strategie dystrybucji, kanały dystrybucji, techniki merchandisingowe

Strategie marketingowe – marketing mix 4P – promotion mix, czyli reklama, promocja sprzedaży, PR, promocja osobista, marketing bezpośredni

Czym naprawdę jest reklama, czyli techniki tworzenia tekstów reklamowych

Czemu służą badania marketingowe? – procedura przygotowania badań, stosowane metody i techniki

Czy etyka w marketingu to oksymoron? – działania etyczne i nieetyczne, kodeksy dobrych obyczajów

Wizerunek przedsiębiorstwa

Targi jako narzędzie komunikacji marketingowej

Nazwa zajęć: **Studio radiowe / telewizyjne**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna podstawowe narzędzia pracy dziennikarza i prezentera w rozgłośni radiowej lub redakcji telewizyjnej

2. charakteryzuje wybrane konwencje gatunkowe przekazów audialnych oraz audiowizualnych

w zakresie umiejętności:

1. przygotowuje samodzielnie (od etapu zbierania informacji po montaż) materiał radiowy lub telewizyjny w wybranej konwencji gatunkowej

2. przygotowuje serwis informacyjny – news, prognozę pogody, traffic dla radia lub telewizji

3. efektywnie pracuje w zespole redakcyjnym w warunkach presji czasu

Treści programowe dla zajęć:

Podstawowe narzędzia pracy dziennikarza i prezentera w redakcji radiowej lub telewizyjnej

Warsztat dziennikarza radiowego lub telewizyjnego (podstawowe gatunki radiowe lub telewizyjne, nagranie i cyfrowa obróbka materiałów).

Tworzenie newsa - od burzy mózgów do akceptacji materiału przez wydawcę

Przygotowanie serwisu informacyjnego – news, pogoda, traffic

Produkcja radiowa lub telewizyjna

Nazwa zajęć: **Uczeń ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi na lekcjach języka polskiego**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. omawia specjalne potrzeby edukacyjne, akty prawne regulujące sytuację uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, przykłady dysfunkcji edukacyjnych

2. omawia, jak przebiega procedura diagnostyczna w przypadku uczniów z ryzykiem dysleksji, wymienia, jakie dokumenty i materiały powinien otrzymać uczeń kierowany do poradni pedagogiczno-psychologicznej, przedstawia podstawowe narzędzia diagnostyczne, omawia zasady współpracy nauczyciela języka polskiego z rodzicami, ekspertami i instytucjami wspomagającymi ucznia ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi

3. omawia zasady organizowania pracy w klasie na lekcjach języka polskiego w szkole podstawowej z uwzględnieniem nauczania zindywidualizowanego

4. omawia możliwe problemy edukacyjne dziecka pochodzącego z innej rodziny niż polska podczas edukacji polonistycznej w szkole podstawowej, przedstawia sposoby indywidualizacji nauczania uczniów z tej grupy

w zakresie umiejętności:

1. potrafi poddać analizie zagadnienia specjalnych potrzeb edukacyjnych w kontekście przedmiotu język polski: uczeń z niepełnosprawnością, z dysleksją, z innymi dysfunkcjami, uczeń pochodzący z rodziny innej niż polska, uczeń zdolny, itp.

2. potrafi przygotować dokumenty i materiały, które powinien otrzymać uczeń kierowany do poradni pedagogiczno-psychologicznej

3. potrafi rozpoznać symptomy dysleksji rozwojowej, posługiwać się podstawową terminologią, potrafi poddać analizie opinię z poradni pedagogiczno-psychologicznej

4. potrafi przełożyć zalecenia poradni pedagogiczno-psychologicznej na działania dydaktyczne oraz uaktywnić podstawowe środki minimalizujące negatywne konsekwencje dysfunkcji

5. potrafi określić typowe błędy w przypadku trudności w czytaniu i/lub pisaniu

6. potrafi organizować pracę w klasie na lekcjach języka polskiego w szkole podstawowej z uwzględnieniem nauczania zindywidualizowanego, potrafi zaprojektować konspekt / scenariusz działań dydaktycznych z uczniem z dysleksją rozwojową, zna zasady oceniania i motywowania uczniów z trudnościami w czytaniu i/lub pisaniu

7. potrafi znaleźć potrzebne informacje, dzięki którym podejmie bardziej skuteczne działania na rzecz indywidualizacji nauczania dzieci i młodzieży z dysleksją

8. potrafi zaprojektować indywidualne nauczanie ucznia z szczególnie zdolnego, dobrać właściwe formy pracy i metody kształcenia podczas pracy z dzieckiem zdolnym na lekcjach języka polskiego

9. potrafi rozpoznać problemy edukacyjne dziecka pochodzącego z innej rodziny niż polska podczas edukacji polonistycznej w szkole podstawowej, potrafi zastosować do celów dydaktycznych wiedzę o sposobach indywidualizacji nauczania uczniów z tej grupy

w zakresie kompetencji społecznych:

1. ma świadomość konieczności dostosowania wymagań edukacyjnych do potrzeb uczniów z trudnościami w czytaniu i/lub pisaniu

2. dostrzega potrzebę podjęcia indywidualizacji nauczania uczniów z dysleksją rozwojową i doboru metod kształcenia do specjalnych potrzeb uczniów w celu stworzenia warunków sprzyjających efektywności kształcenia polonistycznego na II etapie edukacyjnym

3. rozumie potrzebę indywidualizacji nauczania ucznia z szczególnie zdolnego, dostrzega konieczność doboru właściwych form pracy i metod kształcenia podczas pracy z dzieckiem zdolnym na lekcjach języka polskiego

Treści programowe dla zajęć:

Definiowanie specjalnych potrzeb edukacyjnych oraz niespecyficznych i specyficznych potrzeb uczniów. Charakterystyka uczniów o specjalnych potrzebach edukacyjnych.

Analiza aktów prawnych regulujących sytuację ucznia ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Dostosowanie wymagań edukacyjnych dla ucznia ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się. Formy pomocy dla uczniów z dysleksją rozwojową.

Tworzenie bazy danych zawierającej informacje o instytucjach, ekspertach, towarzystwach i innych formach wsparcia działań nauczyciela przydatnych w pracy z uczniem o specjalnych potrzebach edukacyjnych. Zasady współpracy nauczyciela języka polskiego z rodzicami, ekspertami i instytucjami wspomagającymi ucznia ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

Diagnozowanie specjalnych potrzeb edukacyjnych. Identyfikacja trudności. Skala Ryzyka Dysleksji. Przykładowe narzędzia diagnostyczne. Procedura wydawania opinii. Analiza opinii z poradni psychologiczno-pedagogicznych.

Typy dysleksji. Kryteria rozpoznawania zaburzeń czytania. Przyczyny i symptomy trudności szkolnych uczniów ze specyficznymi potrzebami edukacyjnymi: dysleksja właściwa, dysortografia, dysgrafia. Charakterystyczne objawy specyficznych trudności w pisaniu.

Problemy indywidualizacji procesu kształcenia w zależności od zainteresowań, potrzeb i możliwości uczniów. Analiza charakterystycznych błędów w pisaniu wskazujących na dysortografię. Analiza typowych błędów w pisaniu wskazujących na dysgrafię.

Projektowanie działań dydaktycznych dla uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w ramach indywidualizacji nauczania (działania podczas lekcji, podczas zajęć wyrównawczych i kompensacyjnych, przeznaczonych do pracy w domu, podczas zajęć rozwijających zdolności)

Ewaluacja uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Ocenianie i motywowanie uczniów z trudnościami w czytaniu i/lub pisaniu.

Tworzenie bazy danych zawierającej informacje o materiałach edukacyjnych, dzięki którym nauczyciel może intensyfikować działania dydaktyczno-wychowawcze w zakresie indywidualizacji nauczania dzieci i młodzieży ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

Charakterystyka ucznia zdolnego. Kompetencje nauczyciela pracującego z uczniem zdolnym. Zasady wspierania rozwoju szczególnych uzdolnień w edukacji polonistycznej w szkole podstawowej. Sposoby pracy z dziećmi wybitnie uzdolnionymi.

Problemy z komunikowaniem się w klasie wielokulturowej na lekcjach języka polskiego. Poznanie sposobów i metod przeciwdziałania najczęściej spotykanym trudnościom uczniów pochodzących z innych rodzin niż polska.

Nazwa zajęć: **Komputerowy skład wydawnictw**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. wskazuje zależności pomiędzy konfiguracją komputerów z określonym systemem operacyjnym a aplikacjami użytkowymi (edytorami tekstu, programami graficznymi, programami DTP)

w zakresie umiejętności:

1. samodzielnie kompletuje sprzęt (komputer i urządzenia peryferyjne) oraz oprogramowanie do pracy na poszczególnych etapach procesu wydawniczego

2. posługuje się komputerami PC i MacPro, personalizując systemy operacyjne MS Windows i Mac OS X do edycji tekstu i grafiki

3. wykonuje podstawowe prace redakcyjne, graficzne i składa publikację tekstowo-graficzną w programach: MS Word, LibreOffice.org Writer, Gedit, ABBY FineReader, Adobe Photoshop, GIMP, Adobe Illustrator, Inkscape, Adobe Indesign, Scribus

4. wykonuje poprawny oraz estetyczny projekt (wraz z okładką) publikacji naukowej, beletrystycznej, tomiku poezji, książki dla dzieci, podręcznika, gazety i plakatu

5. przygotowuje złożoną publikację do druku w przemysłowym formacie zamkniętym, z uwzględnieniem różnych technik poligraficznych

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów/-owa organizować pracę lub współpracę (również zdalną) pomiędzy wykonawcami na poszczególnych etapach procesu wydawniczego (autor, redaktor, grafik, operator DTP, drukarz, introligator)

Treści programowe dla zajęć:

Architektura komputerów osobistych, systemy operacyjne, redakcyjne i graficzne aplikacje użytkowe (relacje hardware – software) (Semestr IV)

Digitalizacja tekstu:

a) wczytanie tekstu skanerem przy pomocy programu OCR (ABBY Fine Reader) – ocena poprawności przetwarzania maszynowego
wstępne przygotowanie tekstu w edytorze (MS Word) – korekta automatyczna i półautomatyczna; ocena oraz selekcja elementów formatowania pod kątem dalszej pracy w programie zecerskim (formatowanie potrzebne, neutralne, szkodliwe); wybór strony kodowej (CP 1250 dla tekstu przeznaczonego do druku, ISO 8859-2 lub UTF-8 dla tekstu przeznaczonego do publikacji w internecie); charakterystyka formatów plików tekstowych wygenerowanych przez różne procesory tekstu; wskazanie metod i omówienie programów przydatnych do konwersji formatów, ze szczególnym uwzględnieniem dokumentów zapisanych na różnych nośnikach przez komputery Macintosh oraz PC (najpowszechniej wykorzystywane w poligrafii); wskazanie metod i omówienie oprogramowania potrzebnego do konwersji strony kodowej (Semestr IV)

Digitalizacja obrazu (Adobe Photoshop, Adobe

Illustrator):

a) przypomnienie różnic i podobieństw między grafiką bitmapową i wektorową;
b) podstawowe czynności związane z kalibracją barwną sprzętu i oprogramowania; wczytanie obrazu skanerem i wykonanie fotografii cyfrowej; kadrowanie; korekcja barwna; retuszowanie; fotomontaż (praca na warstwach – PSD, TIF); przygotowanie formatu pliku do druku (CMYK – TIF, EPS); przygotowanie formatu pliku do publikacji elektronicznej (RGB – gif, jpg); odwzorowanie logo wybranych wydawnictw w postaci grafiki wektorowej (Semestr IV)

Projektowanie makiety elektronicznej (przygotowanie obrazu w programie Photoshop i połączenie go z tekstem w aplikacji InDesign):

a) przygotowanie do pracy programów pakietu Adobe (CS lub CC): uzupełnienia i aktualizacje, tryb kolorystyczny, domyślne jednostki (typograficzne, metryczne, imperialne), tryb pracy, interfejs i spersonalizowane narzędzia (Semestr IV)

b) obliczenie i wyznaczenie układu (layout) okładki miękkiej i oklejki okładki twardej; zaprojektowanie elementów graficznych i tekstu dla strony 1, 4 oraz grzbietu okładki; realizacja cyfrowego projektu okładki książkowej (Semestr IV)

c) dobór układu i stylistyki dla poszczególnych typów publikacji dziełowych; wyznaczenie kolumny dla różnych formatów papieru i proporcji marginesów; zdefiniowanie stylów akapitowych dla materiału głównego oraz informacyjno-pomocniczego; import i łączenie tekstu oraz ilustracji; wyrównywanie kolumn początkowych, bieżących i końcowych (semestr V)

d) praktyczne stosowanie zasad poprawności językowej oraz norm redakcyjnych i produkcyjnych; sporządzanie cyfrowego projektu publikacji dziełowej (Semestr V)

Współpraca z wykonawcami: rozliczanie pracy redaktora, grafika i operatora DTP (wyliczanie arkuszy wydawniczych); współpraca z drukarnią (wyliczanie arkuszy drukarskich, folii, matryc offsetowych, papieru) i introligatornią (oprawa klejona i szyta, okładka miękka i twarda) – sporządzanie kalkulacji wydawniczej (Semestr V)

Współpraca zdalna: konfigurowanie połączenia FTP i praca w chmurze (iCloud, Dokumenty Google, MS Sharepoint); konfigurowanie komunikatorów sieciowych (Semestr V)

Prace końcowe: drukowanie składek do korekty; przygotowanie pliku postscriptowego z rozbarwieniami do naświetlenia na folii (Computer to Film) lub płyty offsetowej (Computer to Plate) z odpowiednią rozdzielczością (dpi) i liniaturą (lpi); przygotowanie kompozytowego pliku pdf do impozycji elektronicznej i wyciągów barwnych; przygotowanie materiału edytorskiego w postaci elektronicznej do publikowania w sieci (Semestr V)

Nazwa zajęć: Polska literatura najnowsza

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. wymienia i omawia najważniejsze (powszechnie uznane, najszerzej komentowane, najbardziej kontrowersyjne, uznane za przełomowe) utwory polskiej literatury najnowszej
2. charakteryzuje stosunek literatury współczesnej do literackiej przeszłości; określa stan i kierunek przemian tradycji literackiej

w zakresie umiejętności:

1. dokonuje samodzielnej interpretacji wybranych utworów literackich
2. potrafi ustalić i zastosować współcześnie stosowane kryteria wartościowania literatury; ustosunkować się do wybranych sporów krytycznoliterackich, których przedmiotem była ocena konkretnego dzieła polskiej literatury najnowszej

3. potrafi napisać szkic interpretacyjny oraz recenzję wybranego utworu
4. potrafi uczestniczyć w dyskusji na temat literatury współczesnej lub przygotować wprowadzenie (zagajenie) do dyskusji na określony temat

w zakresie kompetencji społecznych:

1. rozumie i docenia miejsce, jakie literatura najnowsza zajmuje tak w życiu jednostek, jak i społeczeństw, a szerzej: we współczesnym świecie

Treści programowe dla zajęć:

Literatura współczesna wobec historii literatury polskiej.

Pojęcia; modernizmu, modernizmu późnego, postmodernizmu: literatura współczesna wobec historii literatury polskiej.

Idiomy i konwencje poezji i prozy współczesnej.

Świat przedstawiony (tematy, problemy, idee) w literaturze najnowszej.

Pojęcie arcydzieła, kanonu, parnasu, tendencji, koniunktury literackiej.

Nowe sposoby interpretacji utworu literackiego.

Orientacje i funkcje krytyki literackiej.

Najnowsza literatura polska wobec literatury światowej.

Nazwa zajęć: **Praktyka metodyczna śródroczna (warsztat)**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. omawia strukturę i funkcje systemu oświaty – cele, podstawy prawne, organizację i funkcjonowanie szkoły; zna rodzaje dokumentacji działalności dydaktycznej prowadzonej w szkole;

w zakresie umiejętności:

1. potrafi wyciągać wnioski z obserwacji pracy dydaktycznej nauczyciela, jego interakcji z uczniami oraz sposobu planowania i przeprowadzania zajęć dydaktycznych;
2. potrafi adekwatnie dobierać, tworzyć oraz testować materiały, środki (w tym multimedialne i technologie informacyjne), metody pracy w celu samodzielnego projektowania, a także efektywnego realizowania działań wynikających z roli nauczyciela;
3. potrafi zaplanować i/lub przeprowadzić lekcję, a także skonstruować autorski konspekt lekcji stosownie do potrzeb i możliwości uczniów danej klasy;

w zakresie kompetencji społecznych:

1. rozumie rolę nauczyciela polonisty w modelowaniu postaw i zachowań uczniów;
2. rozumie zróżnicowanie potrzeb edukacyjnych uczniów i wynikające z nich zadania szkoły dotyczące dostosowania organizacji procesu kształcenia i wychowania;
3. ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności; rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego; wykazuje cechy refleksyjnego praktyka, który poszukuje ciekawych form pracy dla uczniów i siebie.

Treści programowe dla zajęć:

Przygotowanie do praktyki.

Wyjaśnienie zadań i obowiązków związanych z realizacją praktyki śródrocznej: cele praktyki, zadania studenta, warunki zaliczenia (Semestr IV).

Poznanie szkoły.

Zapoznanie się z całokształtem funkcjonowania placówki, szczególnie z jej strukturą organizacyjną, ogólnymi planami pracy dydaktyczno-wychowawczej oraz sposobami ich realizacji (Semestr III, IV, V).

Edukacja polonistyczna w klasach IV-VIII w świetle dokumentów szkolnych. Analizowanie programu nauczania, planów wynikowych, podręczników do języka polskiego, przewodników metodycznych (Semestr III, IV, V).

Zadania nauczyciela polonisty. Obserwowanie zajęć z języka polskiego w klasach 4-8 szkoły podstawowej (pod nadzorem uczelnianego opiekuna praktyk) i ich analizowanie (związki między praktyką – konstrukcja lekcji, zadania, metody, cele itd. a teorią dydaktyczną). Znajomość i zastosowanie sposobów rozwijania kompetencji literackich, kulturowych i językowych uczniów. Tworzenie autorskich projektów lekcji dotyczących kształcenia literacko-kulturowego i językowego (zgodnie z wymaganiami przedstawionymi na zajęciach z metodyki) i ich realizacja - prowadzenie lekcji próbnych Semestr III, IV, V).

Autorefleksja. Ocena własnego funkcjonowania w toku realizowania zadań (dostrzeganie swoich mocnych i słabych stron). Konfrontowanie wiedzy teoretycznej z praktyką. Przygotowanie i prowadzenie lekcji egzaminacyjnej (rok III) – refleksje studenta po przeprowadzeniu zajęć, omówienie z udziałem nauczyciela akademickiego (Semestr IV, V).

Nazwa zajęć: Literatura dla dzieci i młodzieży w kontekstach edukacyjnych

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. przedstawia specyfikę i zadania literatury dla młodego czytelnika, charakteryzuje jej miejsce w kulturze, społeczeństwie, w szkole; wyjaśnia, na czym polega potrzeba interdyscyplinarności rozważań nad literaturą dla dzieci i młodzieży;
2. omawia wybrane pozycje należące do arcydzieł literatury dziecięcej i młodzieżowej (polskiej i światowej) oraz teksty z literatury najnowszej;
3. omawia funkcję i rolę nauczyciela w kształtowaniu postaw i zachowań uczniów.

w zakresie umiejętności:

1. potrafi posługiwać się terminologią funkcjonującą w obszarze badań literatury dla młodego czytelnika;
2. dokonuje analizy i interpretacji wskazanych / wybranych tekstów w kontekście dziecięcości i nastoletniości/młodzieżowości z wykorzystaniem narzędzi przyjętych we współczesnej refleksji literaturoznawczej;
3. potrafi wykorzystać wiedzę na temat literatury dla dzieci i młodzieży w procesie dydaktycznym;

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów/-a rozwijać postawę refleksyjnego praktyka – podejmuje próby dostosowania książki do potrzeb intelektualnych i emocjonalnych ucznia, jego indywidualnych predyspozycji oraz do zadań przedmiotu;

Treści programowe dla zajęć:

Wokół dzieciństwa – od nieobecności do odrębności (historia dzieciństwa, interdyscyplinarność studiów nad dzieciństwem, rola literatury w rozwoju dziecka).

Literatura dziecięca i młodzieżowa – zagadnienia definicyjne („osobność” literatury dziecięcej, semiotyczna natura tekstów dla młodego odbiorcy;

dydaktyzm i artyzm, wiersz dla dzieci, wiersz dziecięcy).

Wybrane zjawiska literatury dziecięcej i młodzieżowej w kontekście historycznym. Klasyka literatury dziecięcej i młodzieżowej – tradycyjne

i nowe opracowania. Baśń tradycyjna a baśń literacka – różnice i punkty wspólne; złożoność sfery aksjologicznej. Baśniowe inspiracje w literaturze

i kulturze polskiej. Przemiany w polskiej poezji dla dzieci (od S. Jachowicza po współczesność)

Tendencje w najnowszej literaturze dla młodego czytelnika. Krytyka literatury dla młodego czytelnika. Zagadnienia cenzury oraz tabu.

Literatura dziecięca/młodzieżowa a interdyscyplinarne badania kulturowe (np. gender, postkolonializm, wielokulturowość).

Literatura dziecięca/młodzieżowa – w obiegu szkolnym. Kanon lektur.

Lektura obowiązkowa – lektura uzupełniająca. Biblioteka szkolna a rozwój czytelnictwa. Propozycja własnej listy lektur.

Literatura dziecięca i młodzieżowa w perspektywie biblioterapeutycznej.

Storytelling.

Wybrane problemy edytorstwa książek dla dzieci. Rola ilustracji w książkach dla dzieci i młodzieży.

Komiks. Picture book. Problem

artyzmu i komercji.

Medialne reprezentacje książki dla dzieci (biblioteki cyfrowe, czasopisma eksperckie, e-książki dla dzieci, strony autorskie, strony wydawnicze, fora

internetowe czytelników, blogi literackie; audycje radiowe).

Funkcja i zadania biblioteki szkolnej – zbiory proponowane przez biblioteki, jakie zadania proponuje, promocja książki dziecięcej i czytelnictwa dziecięcego (czytelnik oporny, kryzys czytelniczy klasy IV, sposoby zachęcania do czytelnictwa).

Nazwa zajęć: Seminarium dyplomowe

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. wymienia elementy, jakie powinna zawierać się praca dyplomowa

w zakresie umiejętności:

1. potrafi sformułować problem badawczy oraz zredagować powiązany z nim temat pracy, sformułować tezy i przeprowadzić badania konieczne dla ich potwierdzenia

2. potrafi przygotować poszczególne elementy pracy dyplomowej i przedyskutować poszczególne tezy i sposoby dowodzenia podczas zajęć seminaryjnych

3. potrafi szukać materiałów potrzebnych do przygotowania pracy dyplomowej z poszanowaniem praw autorskich oraz pracować w zespole, dyskutować, wykorzystywać różne metody pracy (podczas wyszukiwania materiałów, formułowania tez, gromadzenia argumentów)

4. potrafi przygotować oprawę edytorską i graficzną pracy dyplomowej

5. potrafi zrealizować samodzielny projekt badawczy, rozwiązywać problemy badawcze, samodzielnie formułować zadania, pracować w nietypowych warunkach dostosowując swoje założenia do częściowych wyników badań

Treści programowe dla zajęć:

Formułowanie problemów badawczych i redagowanie potencjalnych tematów prac dyplomowych, formułowanie tez i argumentów, prowadzenie badań

Kompozycja pracy dyplomowej, dookreślenie poszczególnych problemów

Doskonalenie kompetencji dotyczących kwerend bibliotecznych, archiwalnych, internetowych. Różne sposoby poszukiwania informacji i gromadzenia literatury przedmiotu. Dyskusja nad poszczególnymi zagadnieniami

Zasady maszynopisu znormalizowanego, zasady wprowadzania cytatów, normy dotyczące przypisów

Realizacja projektu

Nazwa zajęć: **Bezpieczeństwo uczniów w szkole**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna i analizuje akty prawne dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy nauczyciela. Zna zasady odpowiedzialności opiekuna, nauczyciela, wychowawcy za bezpieczeństwo i ochronę zdrowia uczniów.

2. Posiada wiedzę na temat zasad BHP w szkole (podstawowej i ponadpodstawowej) w tym zagadnienia związane ergonomią zawodu nauczyciela.

3. Posiada wiedzę na temat zagrożeń w szkole (podstawowej i ponadpodstawowej) i trafnie ocenić przyczynę zaistniałych sytuacji niebezpiecznych.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi trafnie rozpoznać potrzebę udzielenia pierwszej pomocy przedmedycznej dzieciom i młodzieży.

2. Potrafi udzielić pierwszej pomocy uczniom w tym także potrafi wykonać podstawowe zabiegi resuscytacyjne u dzieci i młodzieży.

Treści programowe dla zajęć:

Regulacje prawne dotyczące bhp w szkole (podstawowej i ponadpodstawowej)

Rozpoznawanie zagrożeń na terenie szkoły (podstawowej i ponadpodstawowej)

Zasady bezpieczeństwa i rozpoznanie zagrożeń podczas zajęć w szkole (w tym lekcji wychowania fizycznego), szkolnych grupowych wyjść uczniowskich, wycieczek szkolnych

Wypadki i sytuacje zagrożenia bezpieczeństwa uczniów w szkole, procedury postępowania

Ergonomia zawodu nauczyciela: ocena ryzyka pracy, choroby zawodowe

Rozpoznawanie stanów nagłego zagrożenia zdrowotnego u dzieci i młodzieży

Udzielanie pierwszej pomocy przedmedycznej w sytuacjach nagłego zagrożenia zdrowotnego dzieci i młodzieży.

Podstawowe zabiegi resuscytacyjne u dzieci i młodzieży.

Nazwa zajęć: **Projekty - finał**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie umiejętności:

1. potrafi zaplanować i utworzyć spójny projekt

2. potrafi pracować w grupie, przestrzegając uprzednio przyjętego podziału ról

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów/owa generować zachowania elastyczne społecznie ze względu na dynamikę projektu

2. jest gotów/owa myśleć i działać w kategoriach wspólnotowych i społecznych

Treści programowe dla zajęć:

Tworzenie projektu w oparciu o jego zasadnicze właściwości (cel, niepowtarzalność, złożoność, określoność, zmienność, zaangażowanie uczestników, ograniczoność czasowa)

Proces realizacji projektu. Etapy – planowanie czasu, planowanie przestrzenne, założony odbiorca

Projekt a perswazja społeczna. Wartość oddziaływania

Praktyczne, materialne i społeczne znaczenie projektu. Samoświadomość i komponenty autokrytyczne uczestników projektu

Praca w zespole projektowym: podział ról. Zakres odpowiedzialności kierownika projektu i jego wykonawców

Projekt jako cel. Działania uboczne i pomocnicze

Nazwa zajęć: Technologie informacyjno-komunikacyjne w kształceniu polonistycznym

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. omawia zasady prawa autorskiego w odniesieniu do tekstów zamieszczanych w Internecie.
2. omawia narzędzia technologiczne, mogące służyć aktywizacji uczniów, stymulacji ich rozwoju, oraz wpływających na efektywność i atrakcyjność procesu dydaktycznego

w zakresie umiejętności:

1. potrafi skonfigurować sprzęt komputerowy pod kątem nowoczesnego warsztatu pracy nauczyciela polonisty (wliczając urządzenia mobilne).
2. potrafi posługiwać się podstawowymi narzędziami technologicznymi: edytory tekstu - Word, PowerPoint (bądź ich odpowiedniki), edytorem stron WIX.
3. potrafi posługiwać się Internetem w celu wykorzystania dostępnych materiałów (bazy danych, witryny edukacyjne).
4. potrafi zaprojektować i umieścić w Internecie portal edukacyjny wykonany w WIXie.
5. potrafi zaprojektować i umieścić na własnym portalu WEBQUESTy i inne zadania dydaktyczne.
6. potrafi korzystać ze swojego portalu (i treści w nim zawartych) w procesie dydaktycznym.
7. potrafi stosować zasady prawa autorskiego w odniesieniu do tekstów zamieszczanych w Internecie.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów wykorzystać media cyfrowe do rozwijania ciekawości, aktywności i samodzielności uczniów, także z uwzględnieniem ich różnych potrzeb i możliwości poznawczych

Treści programowe dla zajęć:

Prezentowanie i omówienie budowy oraz konfiguracji sprzętu komputerowego.

Wprowadzenie i wyjaśnienie terminologii oraz możliwych zastosowań.

Omówienie podstawowych edytorów (Word, PowerPoint etc.) oraz prezentacja możliwości WIXa

Prezentacja struktury Internetu i wybranych portali

Omówienie wybranych projektów stron internetowych (wykonanych w WIXie) pod kątem ich zawartości merytorycznej i funkcjonalności.

Omówienie WEBQUESTów: sposobów i zasad ich projektowania oraz możliwych wariantów wykorzystania w procesie dydaktycznym

Prezentacja korzystania z portalu i WEBQUESTów podczas lekcji

Prawo autorskie a Internet

Nazwa zajęć: Stymulacja rozwoju motorycznego dziecka

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. przedstawia metody pracy fizjoterapeuty dziecięcego
2. charakteryzuje prawidłową postawę ciała człowieka, podstawowe wady postawy oraz zasady profilaktyki

w zakresie umiejętności:

1. rozpoznaje najczęściej występujące nieprawidłowości w rozwoju motorycznym człowieka
2. różnicuje rodzaje napięcia mięśniowego i ma świadomość ich wpływu na ciało człowieka
3. ocenia i koryguje nieprawidłowe postawy w podstawowym zakresie
4. dobiera odpowiednie techniki pielęgnacji i aktywizacji niemowląt sprzyjające ich harmonijnemu rozwojowi
5. pracuje indywidualnie, w parach, w zespole i realizuje wspólny cel

Treści programowe dla zajęć:

Charakterystyka pracy fizjoterapeuty. Metody fizjoterapeutyczne w pediatrii

Najczęściej występujące nieprawidłowości w rozwoju motorycznym człowieka. Różne rodzaje napięcia mięśniowego. Ocena napięcia mięśniowego. Postawa ciała, profilaktyka, ocena i korekcja. Wpływ pozycji na aktywność oralną

Prawidłowe techniki pielęgnacji i aktywizacji niemowląt sprzyjające ich harmonijnemu rozwojowi

Powiązania między rozwojem mowy i rozwojem motorycznym człowieka. Wpływ pozycji na aktywność oralną dziecka

Nazwa zajęć: Praktyki

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie umiejętności:

1. właściwie diagnozuje obserwowane w czasie hospitacji zajęć zaburzenia mowy i/lub języka
2. omawia obserwowane zaburzenia mowy i/lub języka
3. właściwie dobiera pomoce do przeprowadzenia terapii logopedycznej
4. samodzielnie projektuje zestaw pomocy i ćwiczeń do terapii danego typu deficytów językowych
5. nawiązuje dobry kontakt z dzieckiem i/lub dorosłym niekomunikującym się językiem werbalnym

Treści programowe dla zajęć:

Zawartość merytoryczna dostępnych podręczników i pomocy naukowych właściwa poszczególnym zaburzeniom mowy i języka

Znajomość metod i technik rehabilitacji mowy i języka

Projektowanie procesu terapeutycznego właściwego dla danych rodzajów zaburzeń mowy i/lub języka

Zdolność programowania języka dla osób, które go nie nabyły lub utraciły

Nazwa zajęć: Geografia kulturowa - mapa

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. omawia w podstawowym stopniu związki kultury i literatury z geografą i historią Europy, potrafi dostrzec związki między badaniami nad kulturą a geografą będące następstwem tzw. zwrotu topograficznego w humanistyce

w zakresie umiejętności:

1. potrafi wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i wykorzystywać informacje z zakresu geografii kulturowej dla celów badawczych lub zawodowych
2. potrafi przygotować i zaprezentować wystąpienie ustne czy multimedialne dotyczące geografii kulturowej
3. potrafi brać udział w dyskusji dotyczącej różnorodności kulturowej Polski i Europy, formułując argumenty z wykorzystaniem poglądów innych autorów, a także wyciągając na tej podstawie wnioski

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów/gotowa do uczestniczenia w życiu kulturalnym, poznawania kultury społeczności zamieszkujących różne regiony Polski i Europy oraz promowania do postawy otwartości i szacunku dla kulturowych odmienności
2. jest gotów/gotowa przejęcia odpowiedzialności za zachowanie dziedzictwa kulturowego regionu i państwa

Treści programowe dla zajęć:

Podstawowe pojęcia: geopoetyka, geografia kulturowa, geopolityka.

Semantyka stron świata, historyczna zmienność mapy Europy (granice, peryferia, centra, podziały).

Formy i miejsca pamięci w krajobrazie kulturowym Polski i Europy.

Główne punkty symbolicznej mapy Europy: góra, miasto, rzeka, wyspa (i ich odzwierciedlenie w literaturze i sztuce).

Nazwa zajęć: Język łaciński z elementami kultury antycznej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. przedstawia kategorie deklinacyjne i koniugacyjne języka łacińskiego oraz podstawowe reguły syntaktyczne
2. przedstawia z pamięci wybrane sentencje i zwroty łacińskie oraz terminy używane w naukach humanistycznych
3. przedstawia historię języka łacińskiego i omawia jego wpływ na rozwój polszczyzny
4. w stopniu pozwalającym objaśnić kontekst kulturowy tłumaczonych tekstów i opanowanych na pamięć sentencji, omawia najważniejsze osiągnięcia literackie i kulturowe starożytnego Rzymu, opowiada o mitach, życiu codziennym Rzymian, ich obyczajach i rozrywkach
5. wymienia i omawia elementy przejęte z antyku w literaturze i kulturze dawnej i współczesnej

w zakresie umiejętności:

1. poprawnie odczytuje teksty w języku łacińskim
2. potrafi przetłumaczyć przy pomocy słownika prosty tekst łaciński, określając formy gramatyczne poszczególnych słów, podając formy podstawowe użytych czasowników, rzeczowników, przymiotników etc.
3. potrafi przetłumaczyć i właściwie stosować wybrane sentencje i zwroty łacińskie oraz terminy używane w naukach humanistycznych

w zakresie kompetencji społecznych:

1. potrafi odpowiedzieć na pytanie, do czego nam dziś potrzebna jest kultura i literatura antyczna

Treści programowe dla zajęć:

Krótką historią języka łacińskiego i jego roli w rozwoju języka, literatury i kultury polskiej i europejskiej (Semestr I)

Wymowa w łacinie i jej historyczna zmienność (Semestr I)

Łaciński system koniugacyjny i deklinacyjny (I semestr: koniugacje oraz deklinacja I i II; II semestr: deklinacja III, IV, V)

Poznanie słownictwa łacińskiego w oparciu o preparacje i teksty oryginalne (I semestr: preparacje; II semestr: preparacje i krótkie teksty oryginalne)

Wybrane sentencje i zwroty łacińskie oraz terminy używane w naukach humanistycznych (I semestr: sentencje i zwroty łacińskie; II semestr: sentencje i zwroty łacińskie oraz terminologia humanistyczna)

Poznanie głównych osiągnięć literackich i kulturowych starożytnych Rzymian, epoki literackie i osiągnięcia twórców kanonicznych (II semestr)

Mitologia, zwyczaje, obyczaje i życie codzienne starożytnych Rzymian (I semestr)

Recepcja antyku w kulturze dawnej i współczesnej (II semestr)

Nazwa zajęć: **Podstawy psychologii dla nauczycieli cz. 1 (ćwiczenia)**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna i rozumie poznawcze i pozapoznawcze uwarunkowania procesu uczenia się

2. zna i rozumie rolę motywacji, emocji i procesów wolicjonalnych w procesie uczenia się

w zakresie umiejętności:

1. potrafi rozpoznawać różnice indywidualne w procesie uczenia się u siebie i uczniów

2. potrafi rozpoznawać bariery i trudności uczniów w procesie uczenia się

3. potrafi identyfikować potrzeby uczniów w rozwoju uzdolnień i zainteresowań, tworzyć sytuacje motywujące do nauki uczniów szkół podstawowych

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów/gotowa do inspirowania i angażowania uczniów do samodzielnego, odpowiedzialnego i zaangażowanego uczenia się (zgodnie z ideą uczenia się przez całe życie)

Treści programowe dla zajęć:

Modele uczenia się, koncepcje klasyczne i współczesne. Metody i techniki uczenia się: strategie poznawcze i metapoznawcze.

Metody i techniki uczenia się: psychologia różnic indywidualnych – różnice indywidualne w zakresie inteligencji, temperamentu, osobowości i stylu poznawczego, stylu uczenia się. Trudności w uczeniu się, przyczyny i strategie pracy z nimi.

Metody i techniki identyfikacji oraz wspomagania rozwoju uzdolnień i zainteresowań: rozpoznawanie zasobów i ograniczeń, poszerzanie autonomii i samodzielności; samoregulacja w procesie uczenia się. Motywacja, emocje i procesy wolicjonalne w procesie uczenia się.

Nazwa zajęć: **Sztuka książki**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. posługuje się podstawową terminologią z zakresu typografii oraz sztuki książki

2. rozróżnia i charakteryzuje poszczególne etapy w dziejach książki i jej zdobnictwa

w zakresie umiejętności:

1. samodzielnie analizuje i ocenia walory estetyczne książki

2. prowadzi dialog ze specjalistami z dziedziny typografii, a w szczególności sztuki książki

Treści programowe dla zajęć:

Czym jest sztuka książki? Próba zdefiniowania terminu i skonkretyzowania zagadnień pod nim ukrytych
W kręgu pięknej książki – rzecz o publikacjach nagrodzonych w konkursie PTWK na „Najpiękniejszą książkę roku”

Józef Wilkoń i jego „Don Kichot” – pretekst do dyskusji nad książką artystyczną

Ilustrowane książki dla dzieci kiedyś. Od twórczości Franciszki i Stefana Themersonów do Polskiej Szkoły Ilustracji

Ilustrowane książki dla dzieci dziś – uwagi na marginesie twórczości Mizielińskich oraz działalności „lilipucich” wydawnictw

Typografia książek naukowych – jak sprawić, by były nie tylko wartościowe, ale również piękne

Mistrzowie pięknej książki. Od Leona Urbańskiego do Andrzeja Tomaszewskiego

Nazwa zajęć: Kształtowanie się i rozwój mowy dziecka

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. formułuje i interpretuje podstawowe tezy dotyczące rozwoju mowy
2. interpretuje wzajemne zależności rozwojowe zachodzące między poszczególnymi podsystemami języka
3. dobiera metody i narzędzia badawcze przy formułowaniu i opracowywaniu wybranych zagadnień z zakresu kształtowania się mowy dziecka
4. objaśnia rolę komunikacji niewerbalnej w procesie przyswajania mowy, zwłaszcza w początkowych fazach tego procesu
5. charakteryzuje mowę dziecka w kolejnych stadiach jej rozwoju

Treści programowe dla zajęć:

Stan badań nad mową dziecka. Warunki nabywania i rozwoju mowy. Proces nabywania mowy przez dziecko. Koncepcje: behawiorystyczna, natywistyczna, semantyczna, poznawcza, pragmatyczno-funkcjonalna

Prenatalny rozwój narządów mowy i postnatalny rozwój mowy. Periodyzacja rozwoju mowy w różnych koncepcjach badawczych. Indywidualne zróżnicowanie rozwoju mowy

Typy i funkcje zachowań niewerbalnych i ich rola w procesie porozumiewania się

Rozwój systemów: fonetyczno-fonologicznego, morfologicznego, syntaktycznego, leksykalnego w mowie dziecka

Rozwój kompetencji komunikacyjnej dziecka. Kształcenie sprawności językowej dziecka

Nazwa zajęć: Arcydzieła: kanon dzisiaj

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. definiuje zjawisko długiego trwania w literaturze i kulturze w odniesieniu do kategorii kanonu
2. definiuje i rozpoznaje dystynktywnie zjawisko kanonu w literaturze i kulturze
3. definiuje i rozpoznaje odróżniając cechy arcydzieła wobec innych dzieł literackich i kulturowych

w zakresie umiejętności:

1. stawia trafnie diagnozę arcydzielności
2. sprawnie posługuje się w praktyce odniesieniami do europejskiego i polskiego kanonu literackiego – rozpoznaje najważniejsze arcydzieła oraz odwołania do nich
3. potrafi interpretować zjawiska kanonu i arcydzieła w kontekście pamięci kulturowej

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów docenić znaczenie kanonu literackiego jako fundamentu kanonu kultury
2. uświadamia sobie i innym kulturotwórczą rolę kanonu arcydzieł, omawia przemiany w obrębie kanonu arcydzieł

Treści programowe dla zajęć:

Czym jest kanon i jak się go ustala? – definicja sensu largo (Biblia, estetyka, muzyka) oraz w odniesieniu do zespołu tekstów literackich, długie trwanie kanonu

Czym jest arcydzieło i jak je rozpoznać? – rozpoznawcze ustalanie wobec zjawisk bestsellera, czytań, książki nagradzanej, „białego kruka”, cymelium, apokryfu

Kategoria „arcydzieła nieznanego” (Balzac), arcydzieła zapoznanego i późno rozpoznanego (casus Norwida i Hölderlina)

Arcydzieło i kanon kultury a gender

Kanon postkolonialny – perspektywa środkowoeuropejska

Arcydzieło i jego dalsze ciągi: apokryf, renarracja, reinterpretacja, parafraza

Wielojęzyczność kanonu: arcydzieło a przekład

Arcydzieło, kanon a pamięć literacka i kulturowa (tradycja i zapomnienie, cenzura i dziedziczenie, formuły: „muzeum wyobraźni”, „biblioteka arcydzieł”, „kanon literacki”)

Nazwa zajęć: Zaburzenia komunikacji językowej – jąkanie

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. wymienia klasyfikacje jąkania
2. wskazuje na przyczyny powstawania jąkania i jąkania wczesnodziecięcego
3. charakteryzuje wybrane metody diagnostyczne w przypadku jąkania
4. wskazuje problemy językowe i społeczne osób jękających się

w zakresie umiejętności:

1. przeprowadza diagnozę i terapię jąkania wczesnodziecięcego

2. wykorzystuje procedurę postępowania logopedycznego

Treści programowe dla zajęć:

Jąkanie – problemy terminologiczne i klasyfikacje

Przyczyny jąkania

Problemy językowe, fizjologiczne, psychologiczne i społeczne osób jękających się

Jąkanie wczesnodziecięce – przyczyny i diagnoza, model wieloczynnikowy

Jąkanie wczesnodziecięce – terapia pośrednia i bezpośrednia. Podejście interakcyjne

Podstawowe metody diagnostyczne w przypadku jąkania

Procedury postępowania logopedycznego w przypadku jąkania

Nazwa zajęć: **Jak dobrze pisać**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. przedstawia różnicowanie współczesnej polszczyzny pisanej

2. omawia rolę konwencji, gatunków i stylów w kulturze

w zakresie umiejętności:

1. potrafi czytać ze zrozumieniem i samodzielnie komentować prace teoretyczne z zakresu teorii aktu twórczego, warsztatu pisarskiego i studiów nad językiem

2. potrafi pisać teksty różnicowane pod względem celu, stylu i obiegu (np. paraliteracki, dziennikarski, promocyjny, urzędowy, popularnonaukowy etc.)

3. potrafi dokonać w piśmie lub w mowie analizy krytycznej i interpretacji tekstów powstałych w ramach zajęć (prac własnych i cudzych)

4. potrafi samodzielnie uzasadnić określony wybór środków kształtowania wypowiedzi

5. potrafi współpracować w zespole nad zadaniami twórczymi i krytycznymi

Treści programowe dla zajęć:

Trud pisania. Jak zacząć, żeby dobrze skończyć

Specjalnie dla... Jak trafić do adresata

Teksty w kontekstach. Jak nie zaprzepaścić szansy

Twórca, autor, narrator. Jak ocalić nadawcę

Przekleństwo słownika. Jak dobierać słowa

Treści, myśli, sensy. Jak posługiwać się danymi

Anatomia tekstu. Jak to wszystko poukładać

Cytaty z Tacyta. Jak używać cudzych słów

Same opisy. Jak przedstawiać świat

Dramat, groza, horror. Jak wybrać konwencję

Żeby nas czytano. Jak zaistnieć

Nazwa zajęć: **Retoryka praktyczna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. rozumie podstawowe zagadnienia teorii retoryki w odniesieniu do jej pięciu działów: inventio, dispositio, elocutio, memoria, pronuntiatio

2. wymienia i opisuje wybrane chwytty erystyczne

3. wskazuje i opisuje elementy retoryczne w różnych typach tekstów, w tym zwłaszcza w tekstach medialnych

w zakresie umiejętności:

1. tworzy własne teksty w określonej sytuacji retorycznej i wybiera najskuteczniejsze strategie retoryczne w danych warunkach komunikacyjnych

2. rozpoznaje chwytty erystyczne wykorzystane w różnych typach dyskursów

3. stosuje określone strategie retoryczne i chwytty erystyczne dla osiągnięcia określonego celu w dyskusji

4. analizuje zabiegi perswazji i manipulacji językowej w różnych typach tekstów, zwłaszcza w tekstach reklamowych i dziennikarskich

5. czynnie uczestniczy w zespołowym procesie oglądu i oceny różnych zjawisk retorycznych

Treści programowe dla zajęć:

Sposoby rozumienia retoryki

Genologia retoryczna

Cele wystąpienia retorycznego

Perswazyjne walory ludzkiej mowy

Pojęcie i zakres retorycznej inwencji

Argumentowanie jako główny cel perswazji
Anatomia wystąpienia retorycznego
Wieloznaczność i nieprecyzyjność w wystąpieniach retorycznych
Retoryczne środki stylistyczne
Erystyka jako sztuka chwytów nielojalnych

Nazwa zajęć: **Biografistyka - pisanie biografii**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. omawia w podstawowym stopniu zagadnienia związane z nowymi mediami komunikacyjnymi i ich społeczno-kulturowym znaczeniem na rzecz sporządzania biografii regionalnych artystów, działaczy i osób zasłużonych dla lokalnych społeczności
2. przedstawia pojęcia i zasady z zakresu ochrony własności przemysłowej, prawa autorskiego i podstaw przedsiębiorczości w ścisłym związku z problematyką pozyskiwania i wytwarzania materiałów źródłowych oraz tworzenia biografii lokalnych twórców kultury, działaczy i osób zasłużonych dla danego regionu

w zakresie umiejętności:

1. potrafi stosować odpowiednie procedury (formułować i analizować problemy, dobierać metody i narzędzia, opracowywać, prezentować i wdrażać wyniki badań) w celu rozwiązywania nietypowych zadań w zakresie sporządzania biografii regionalnych artystów, działaczy i osób zasłużonych dla lokalnych społeczności
2. potrafi wykazać się znajomością gatunków, konwencji oraz stylów w zakresie twórczego pisania biografii regionalnych twórców kultury, działaczy i osób zasłużonych dla danej społeczności lokalnej

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów/gotowa do uczestniczenia w życiu kulturalnym oraz promowania takiej postawy w swoim otoczeniu w związku z poznawaniem oraz tworzeniem biografii regionalnych bohaterów życia kulturalnego, społecznego i wspólnotowego
2. gotów/gotowa do przejęcia odpowiedzialności za zachowanie dziedzictwa kulturowego regionu, kraju w związku ze sporządzaniem biografii regionalnych artystów, działaczy i osób zasłużonych dla lokalnych społeczności

Treści programowe dla zajęć:

Poetyka pisarstwa biograficznego – gatunki, modele narracji biograficznej, cel/charakter życiorysu
Modelowe realizacje biografii literackich, historycznych oraz żywotów artystów z różnych dziedzin sztuki
Wybór lokalnego (związanego z danym regionem) bohatera/ki samodzielnie przygotowywanej pracy o charakterze biograficznym; zdobywanie wiedzy o kontekście historycznym i lokalnym; ustalanie kręgu odbiorców przygotowywanego życiorysu

Gromadzenie i selekcjonowanie materiałów pisanych i cyfrowych (dokumenty archiwalne, epistolografia, literatura dokumentu osobistego) oraz ikonografii, a także samodzielne wytwarzanie dokumentów (wywiady, relacje z wydarzeń, fotografie, zapis video) będących źródłem do biografii regionalnych artystów, działaczy społeczno-politycznych, osób zasłużonych dla danej społeczności lokalnej

Krytyka źródeł archiwalnych oraz materiałów biograficznych opublikowanych w literaturze dokumentu osobistego i innych rodzajach piśmiennictwa

Sporządzenie samodzielnej pracy o charakterze biograficznym poświęconej regionalnemu artyście, działaczowi społeczno-politycznemu, osobie zasłużonej dla danej społeczności lokalnej (biogram; szkic biograficzny; konspekt biografii całościowej)

Popularyzacja prac – szczególnie w mediach cyfrowych – o charakterze biograficznym; animacja regionalnych inicjatyw na rzecz gromadzenia materiałów biograficznych

Nazwa zajęć: **Praktyka psychologiczno-pedagogiczna w szkole podstawowej**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. ma wiedzę dotyczącą organizacji, struktury i funkcjonowania szkoły podstawowej
2. zna i rozumie organizację, statut i plan pracy szkoły podstawowej, program wychowawczo-profilaktyczny oraz program realizacji doradztwa zawodowego
3. zna i rozumie zadania i obowiązki nauczyciela w szkole podstawowej (także w zakresie zapewniania uczniom bezpieczeństwa)

w zakresie umiejętności:

1. potrafi wyciągać wnioski z obserwacji pracy wychowawcy klasy, jego interakcji z uczniami oraz sposobu, w jaki planuje i przeprowadza zajęcia wychowawcze w szkole podstawowej

2. potrafi wyciągać wnioski z obserwacji sposobu integracji działań opiekuńczo-wychowawczych i dydaktycznych przez nauczycieli przedmiotów w szkole podstawowej
3. potrafi wyciągać wnioski, w miarę możliwości, z bezpośredniej obserwacji pracy rady pedagogicznej i zespołu wychowawców klas w szkole podstawowej
4. potrafi wyciągać wnioski z bezpośredniej obserwacji pozalekcyjnych działań opiekuńczo-wychowawczych nauczycieli w szkole podstawowej, w tym podczas dyżurów na przerwach międzylekcyjnych i zorganizowanych wyjść grup uczniowskich
5. potrafi zaplanować i przeprowadzić zajęcia wychowawcze w szkole podstawowej pod nadzorem opiekuna praktyk zawodowych
6. potrafi analizować, przy pomocy opiekuna praktyk zawodowych oraz nauczycieli akademickich, sytuacje i zdarzenia pedagogiczne zaobserwowane lub doświadczane w czasie praktyk w szkole podstawowej

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów/gotowa do skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych i z nauczycielami w celu poszerzania swojej wiedzy

Treści programowe dla zajęć:

Organizacja pracy szkoły podstawowej:

- zadania charakterystyczne dla placówki danego typu
- środowisko działania szkoły (struktura organizacyjna oraz zadania i rola poszczególnych podmiotów procesu kształcenia, w tym dyrektora szkoły, pedagoga/psychologa szkolnego, rady pedagogicznej, wychowawcy)
- organizacja pracy szkoły: kultura organizacyjna szkoły (procedury; dokumentacja i obieg dokumentów; rodzaje dokumentów, dokumenty prawa wewnątrzszkolnego)
- bezpieczeństwo uczniów w szkole i poza nią – procedury
- rola i zadania działających w szkole społecznych organów.

Organizacja i zadania pomocy psychologiczno-pedagogicznej w szkole podstawowej:

- zadania psychologa i pedagoga i ich realizacja
- regulacje prawne dotyczące pomocy-psychologiczno-pedagogicznej oraz analiza dokumentów szkolnych
- realizacja zasad edukacji włączającej w szkole podstawowej
- współpraca pedagoga i psychologa z nauczycielami
- specyfika trudności wychowawczych w szkole podstawowej.

Specyfika pracy nauczyciela i wychowawcy klasy:

- obowiązki wychowawcy klasy (warsztat pracy nauczyciela wychowawcy, dokumentacja pracy wychowawczej, sprawozdania, analizy)
- praca wychowawcza nauczyciela przedmiotowego
- pozalekcyjna oferta szkoły (zajęcia opiekuńczo-wychowawcze, koła zainteresowań, przerwa, organizacja wycieczek szkolnych i wyjść klasowych).

Nazwa zajęć: **Warsztat pisarski I**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. wymienia i charakteryzuje wybrane formy oraz estetyki liryki współczesnej

w zakresie umiejętności:

1. potrafi samodzielnie napisać tekst o znamionach tekstu artystycznego
2. potrafi napisać pastisz tekstu poetyckiego
3. potrafi dokonać samodzielnej oceny funkcjonalności danych środków artystycznych
4. potrafi dokonać samodzielnej interpretacji funkcji wskazanego środka artystycznego
5. potrafi pracować zespołowo i uczestniczyć w dyskusji na temat oceny tekstu artystycznego i przygotować samodzielną prezentację danego utworu

Treści programowe dla zajęć:

Znamiona tekstu artystycznego

Wyznaczniki arcydzieła, wyznaczniki grafomanii

Pojęcia: forma, treść, literatura

Pastisz – teoria i praktyka

Główne idiomy poezji współczesnej (Świetlicki, Sosnowski, Tkaczyszyn-Dycki)

Funkcje środków poetyckich

Wartość, konwencja, innowacja, styl, idiom

Nazwa zajęć: Warsztat polonisty – pisanie

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. przedstawia różnice między leksyką ogólną a terminami specjalistycznymi, umie zdefiniować terminy i określić zasady stosowania ich w pracy naukowej
2. omawia zasady poprawności językowej (zwłaszcza w zakresie ortografii i interpunkcji), przedstawia występujące najczęściej problemy poprawnościowe, odwołując się do odpowiednio dobranych źródeł
3. omawia zasady dotyczące ochrony własności intelektualnej oraz praw autorskich związane z przygotowaniem tekstu o charakterze naukowym i popularnonaukowym

w zakresie umiejętności:

1. potrafi zanalizować tekst naukowy i popularnonaukowy, wskazując jego cechy charakterystyczne oraz sposoby aktualizowania się w przekazach (w odniesieniu do takich kwestii, jak: uwarunkowania pragmatyczne, gatunek, formułowanie problemu, kompozycja, słownictwo, stylistyka, składnia, realizacja funkcji argumentacyjnej, przykłady i ich funkcja, konteksty i ich funkcja, środki językowe)
2. potrafi zredagować tekst prezentujący stan badań oraz tekst o założeniach porównawczych na podstawie różnorodnych materiałów źródłowych
3. potrafi zredagować recenzję, streszczenie, abstrakt tekstu naukowego i popularnonaukowego zgodnie z przedstawionymi wymogami, a także wskazać słowa kluczowe
4. potrafi korzystać z różnorodnych informacji źródłowych, odpowiednio wskazując ich ważność w tekście naukowym
5. potrafi opracować tekst naukowy (i popularnonaukowy) pod względem redakcyjnym (w tym językowym) oraz pod względem aparatu krytycznego (zwłaszcza przypisów w pracy naukowej)
6. potrafi przygotować plan, a także spis treści obszerniejszego tekstu naukowego, uwzględniając wymogi warsztatowe dotyczące porządku myślowego, struktury tekstu, słownictwa i składni
7. potrafi w sposób funkcjonalny wykorzystać w tekście naukowym elementy graficzne (ilustracje, tabele, wykresy, materiały audiowizualne itp.), a także dane statystyczne

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów do oceny tekstu naukowego z perspektywy jego poprawności strukturalnej, stylistycznej i językowej (w tym świadomej i ukierunkowanej krytyki) oraz podjęcia dyskusji naukowej

Treści programowe dla zajęć:

Swoistość tekstu naukowego (w odniesieniu do takich kwestii, jak uwarunkowania pragmatyczne, gatunek, formułowanie problemu, kompozycja, słownictwo, stylistyka, składnia, realizacja funkcji argumentacyjnej, przykłady i ich funkcja, konteksty i ich funkcja, cytaty źródłowe, środki językowe) – analiza na podstawie celowo dobranych przykładów

Hierarchizacja treści oraz jej odzwierciedlenie w konspekcie oraz spisie treści; plan twórczy i odtwórczy; graficzna segmentacja tekstu (akapity, tytuły, śródtytuły)

Porządek myślowy: przesłanki, teza, argumentacja, dyskusja, wnioski

Dyscyplina leksykalna; terminologia; problem wartościowania

Próby warsztatowe, np. prezentacja stanu badań, porównawczy tekst analityczny

Formy służebne, np. streszczenie, abstrakt, zapowiedź, recenzja; słowa kluczowe

Opracowanie edytorskie tekstu naukowego (czcionka, wyróżnienia, przypisy, bibliografia, indeksy, aneksy, tabele, wykresy, ilustracje, cytaty, podpisy)

Stylistyka wypowiedzi popularnonaukowej na tle tekstu naukowego – wzgląd na odbiorcę jako kryterium selekcji treści oraz doboru środków językowych oraz form uzupełniających (typu obraz)

Problemy poprawności językowej, korzystanie ze źródeł poprawnościowych; korekta własnego tekstu

Nazwa zajęć: Poetyka z analizą dzieła literackiego

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. przedstawia terminologię dotyczącą analizy, interpretacji i wartościowania tekstu literackiego
2. charakteryzuje najważniejsze gatunki literackie oraz ich przekształcania i gry z nimi w literaturze współczesnej
3. omawia budowę wersyfikacyjną oraz rozpoznaje i charakteryzuje poszczególne systemy wersyfikacyjne
4. rozpoznaje i charakteryzuje stylistykę wybranego tekstu literackiego (ze szczególnym uwzględnieniem środków stylistycznych i tropów)
5. omawia kompozycję tekstu literackiego (m.in. charakteryzuje jednostki konstrukcyjne świata przedstawionego w utworze, typy sytuacji narracyjnej, sposób konstrukcji postaci, czasu i przestrzeni w powieści)

w zakresie umiejętności:

1. potrafi dokonać analizy i interpretacji tekstu literackiego, wartościować utwory literackie oraz umiejętnie uzasadnić własną hipotezę interpretacyjną (posługując się odpowiednią terminologią i odwołując się do literatury przedmiotu)
2. potrafi zanalizować budowę wersyfikacyjną, rozpoznać i scharakteryzować poszczególne systemy wersyfikacyjne, oraz wykorzystać je do interpretacji
3. potrafi rozpoznać i scharakteryzować stylistykę wybranego tekstu literackiego (ze szczególnym uwzględnieniem środków stylistycznych i tropów) i wykorzystać ją do interpretacji
4. potrafi zanalizować kompozycję tekstu literackiego (m.in. rozpoznać jednostki konstrukcyjne świata przedstawionego w utworze, potrafi przeanalizować sytuację narracyjną, sposób konstrukcji postaci, czasu i przestrzeni w utworze epickim, zinterpretować je oraz zależności między nimi)
5. czyta ze zrozumieniem prace naukowe z zakresu poetyki i odnieść się do ich głównych tez

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów do wyrażania własnych opinii, twórczego interpretowania zjawisk kultury z poszanowaniem dorobku poprzednich epok oraz stanowisk innych uczestników dialogu / dyskusji

Treści programowe dla zajęć:

Przedmiot zainteresowań poetyki i jej miejsce wśród dziedzin nauki o literaturze (Semestr I)

Poezja, liryka, wiersz; utwór poetycki, utwór liryczny, utwór wierszowany – ich wzajemne zależności.

Poezja a proza (Semestr I)

Charakterystyka systemów wersyfikacyjnych: rys historyczny, konstanty i tendencje, najczęstsze formaty, zastosowanie (Semestr I)

Wprowadzenie do stylistyki: style funkcjonalne a styl tekstu literackiego, stylizacja (Semestr I)

Leksykalne i składniowe środki stylistyczne – typologia, przykłady (Semestr I)

Przekształcenia semantyczne – tropy (zwłaszcza metafora, symbol, alegoria, ironia) – typologia, przykłady (Semestr I)

Kompozycja – jej typy i podstawowe pojęcia. Jednostki konstrukcyjne świata przedstawionego: motyw, wątek, postać, akcja i fabuła (Semestr II)

Elementy dzieła literackiego: czas i przestrzeń, postać literacka (Semestr II)

Sytuacja narracyjna i typy narracji (Semestr II)

Wybrane gatunki literackie: charakterystyka, rys historyczny, przemiany konwencji gatunkowych (Semestr II)

Nazwa zajęć: **Historia literatury polskiej – pozytywizm i Młoda Polska**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. wymienia arcydzieła i kluczowe utwory literackie epok pozytywizmu i Młodej Polski, a także przedstawia ich problematykę oraz kształt estetyczny z użyciem podstawowej terminologii literaturoznawczej
2. charakteryzuje najważniejsze historyczne systemy komunikacji literackiej (w tym obiegi literackie, formy gatunkowe, struktury podawcze, języki artystyczne)
3. charakteryzuje kluczowe idee filozoficzne i estetyczne stymulujące rozwój literatury oraz kultury epok pozytywizmu i Młodej Polski
4. omawia ważne wydarzenia i zjawiska z zakresu historii Polski i wyjaśnia ich wpływ na genezę i problematykę utworów literackich oraz na rozwój kultury polskiej okresu pozytywizmu i Młodej Polski
5. dokonuje periodyzacji literatury epok pozytywizmu i Młodej Polski
6. omawia związki literatury, kultury i sztuki epok pozytywizmu i Młodej Polski z literaturą, kulturą i sztuką powszechną

w zakresie umiejętności:

1. potrafi analizować, interpretować i wartościować teksty literackie reprezentatywne dla epok pozytywizmu i Młodej Polski z wykorzystaniem podstawowej wiedzy z zakresu wybranych teorii i metodologii badań literackich
2. umieszcza literatury epok pozytywizmu i Młodej Polski w szerszym kontekście kulturowym i potrafi formułować na tej podstawie wnioski
3. potrafi samodzielnie zrealizować proste zadanie badawcze (z zastosowaniem w praktyce podstawowych elementów historycznoliterackiej procedury badawczej, takich jak dobór i analiza źródeł, rozpoznanie stanu badań, zdefiniowanie i analiza problemu poznawczego, skonstruowanie spójnego wyводу argumentacyjnego, sformułowanie wniosków) z wykorzystaniem wiedzy o literaturze epok pozytywizmu i Młodej Polski
4. potrafi operować informacją naukową (w tym wyszukiwać, analizować, oceniać i selekcjonować informacje dotyczące literatury epok pozytywizmu i Młodej Polski, dobierać właściwe edycje tekstów,

posługiwać się słownikami i kompendiami literaturoznawczymi, bibliotekami cyfrowymi) oraz zastosować ją w konkretnym kontekście zawodowym

5. potrafi operować pisemną formą wypowiedzi naukowej, napisać referat historycznoliteracki, a także przygotować wystąpienie w dyskusji, przedstawić i uzasadnić swoje stanowisko z wykorzystaniem poglądów innych autorów

6. potrafi pracować w zespole wedle celów i wskazówek formułowanych przez kierownika zespołu

w zakresie kompetencji społecznych:

1. docenia rolę literatury i kultury epok pozytywizmu i Młodej Polski w budowaniu tożsamości zbiorowej, więzi społecznych oraz wykorzystać tę kompetencję w osobistym, angażującym etyczną wrażliwość udziale w różnych formach życia zbiorowego (w tym we własnej pracy), a także w pielęgnowaniu dziedzictwa kulturowego Europy, Polski i Wielkopolski

Treści programowe dla zajęć:

Propozycje periodyzacji literatury polskiej lat 1864-1918. Formacja, epoka, prąd;

Pozytywizm po 1864 roku – kontekst historyczny i filozoficzny, gatunki (powieść, nowela, kronika) i sylwetki twórców;

Poetyka tendencyjna, naturalistyczna i „dojrzałego” realizmu, pozytywistyczne spory o prozę fabularną;

Młoda Polska - kontekst historyczny i filozoficzny, rodzaje i gatunki literackie, sylwetki twórców;

Liryka Młodej Polski – symbolizm, impresjonizm, preekspresjonizm, a także: modernizm, dekadentyzm, nietzscheanizm, franciszkanizm;

Dramat Młodej Polski – rola tradycji romantycznej i oddziaływanie współczesnej dramaturgii europejskiej;

Powieść Młodej Polski – odniesienie do wzorów prozy pozytywistycznej i współczesnej beletrystyki europejskiej;

Krytyka literacka w latach 1864-1918, wybitne osobowości, metody krytyczne;

Rola pozytywizmu i Młodej Polski w budowaniu tożsamości zbiorowej Polaków;

Przygotowywanie referatu historycznoliterackiego.

Nazwa zajęć: Podstawy psychologii dla nauczycieli cz. 1 (wykład)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie podstawowe pojęcia w psychologii służące wyjaśnianiu przebiegu procesów intelektualnych, emocjonalno-wolicjonalnych, komunikacyjnych, uczenia się, cele, zadania i metody psychologii oraz możliwości wykorzystania psychologii w szkole.

2. Zna i rozumie normy rozwojowe dotyczące aspektu fizycznego (wzrost, motoryka, seksualność), psychicznego (poznanie, emocje, wola), społecznego (moralność).

3. Zna i rozumie mechanizm psychicznej adaptacji dziecka w wieku szkolnym, identyfikuje charakterystyczny dla wieku rodzaj motywacji, mechanizm funkcjonowania osobowości, poznawczego ustosunkowywania się, komunikowania się, uczenia się i różnice indywidualne w tym zakresie oraz możliwe zaburzenia.

4. Rozumie centralne znaczenie w rozwoju dziecka w wieku szkolnym uczenia się pod kierunkiem, uwagi dowolnej, moralności konwencjonalnej, współpracy rówieśniczej, przyczyny nieprawidłowości w przebiegu procesu ich rozwoju oraz późniejsze rozwojowo skutki wynikające z tych nieprawidłowości.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi obserwować zachowania społeczne i ich uwarunkowania, analizować i interpretować sytuacje i zdarzenia w praktyce szkolnej w oparciu o wiedzę psychologiczną

2. Potrafi obserwować procesy rozwojowe uczniów.

3. Potrafi dostosować sytuację nauczania przedmiotu do możliwości uczenia się dziecka w wieku szkolnym.

4. Potrafi wspierać dziecko w wieku szkolnym w zakresie uczenia się przedmiotowej wiedzy, nabywania umiejętności i kształtowania nastawień.

5. Potrafi rozpoznać symptomy prawidłowego i nieprawidłowego przebiegu procesu rozwoju dziecka w wieku szkolnym w obszarze rozwoju osobowości, funkcji intelektualnych, funkcji społeczno-emocjonalnych, wolicjonalnych, moralności, komunikacji i współpracy.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotowy do wykorzystania zdobytej wiedzy psychologicznej do analizy zdarzeń pedagogicznych, krytycznego myślenia o funkcjonowaniu człowieka w sytuacji szkolnej.

2. Jest gotowy do autorefleksji nad własnym rozwojem zawodowym oraz refleksji na temat roli nauczyciela w procesie nauczania i wychowania uczniów.

3. Jest gotów do interweniowania w momencie rozpoznania sytuacji zagrażającej rozwojowi dziecka.

Treści programowe dla zajęć:

Podstawowe pojęcia psychologii. Cele i zadania psychologii, możliwości wykorzystania psychologii w szkole. Myślenie krytyczne w pracy nauczyciela.

Struktura i funkcje podstawowych procesów psychicznych. Procesy poznawcze, spostrzeganie, odbiór i przetwarzanie informacji, mowa i język, myślenie i rozumowanie, uczenie się i pamięć, uwaga, emocje i motywacje w procesach regulacji zachowania.

Psychologiczne koncepcje człowieka a interpretacja zachowań ucznia i sytuacji w szkole. Kontekst psychologiczny projektowania procesów edukacyjnych. Psychologiczne podstawy pracy nauczyciela.

Teorie integralnego rozwoju ucznia. Biologiczne i społeczne czynniki rozwoju. Rozwój wybranych funkcji psychicznych. Rozwój a wychowanie.

Rozwój psychiczny człowieka w cyklu życia oraz zadania rozwojowe stojące przed uczniem i nauczycielem w kolejnych okresach rozwojowych.

Zachowania społeczne i ich uwarunkowania a interpretacja funkcjonowania podmiotów w sytuacji szkolnej.

Proces funkcjonalnej i dysfunkcjonalnej adaptacji do środowiska; sytuacja psychologiczna; dynamika sytuacji psychologicznej (okresy: kryzysu strukturalnego, okresu stabilnego, kryzysu funkcjonalnego).

Dynamika środowisk społecznych w rozwoju; środowiska socjalizujące, prymitywizujące, zaburzające; zróżnicowane przedmiotowe środowisk rozwoju.

Dynamika i struktura wieku rozwojowego dziecka w wieku szkolnym (kryzys 7 rż, nauczanie początkowe; nauczanie przedmiotowe; kryzys 13 rż); kryzys funkcjonalny poczucie niższości versus poczucie produktywności; rola mechanizmu kompensacji i zasobów społecznych

Kierowanie sytuacją szkolną; fizyczne i społeczne aspekty sytuacji szkolnej; środowisko szkolne jako źródło zadań (zjawisko frustracji) i środków pomocniczych (wiedza, umiejętności, postawy).

Samokontrola i samoopanowanie (identyfikacja i uczenie się od innych); umiejętność rozpoznawania konwencji w wieku szkolnym; proces opanowywanie wzoru funkcjonowania (samokontroli zachowania i procesów psychicznych) zgodnie z konwencjami; dynamika i struktura funkcji psychicznych (funkcje intelektualne i wolicjonalno-emocjonalne).

Niezmienne funkcjonalne; zasady i reguły konstytutywne i konstytuowane; pojęcia spontaniczne i naukowe.

Nazwa zajęć: Laboratorium psychologiczne: przygotowanie do praktyk w szkole podstawowej
Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie rolę komunikacji intrapersonalnej i interpersonalnej w efektywnym realizowaniu zadań nauczyciela.
2. Zna i rozumie prawidłowości i zagrożenia w zachowaniach społecznych.

w zakresie umiejętności:

1. Identyfikuje prawidłowości i zagrożenia w procesie komunikowania się w sytuacji szkolnej.
2. Potrafi świadomie projektować sytuacje komunikacyjne i modyfikować zachowania komunikacyjne zwiększając ich efektywność.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów do autorefleksji nad własnymi zasobami i ograniczeniami w procesie budowania relacji i komunikowania się.
2. Jest gotów do budowania relacji wzajemnego zaufania między wszystkimi podmiotami procesu kształcenia (uczniów i dorosłych), włączające ich w działania sprzyjające efektywności nauczania.

Treści programowe dla zajęć:

Zachowania społeczne i ich uwarunkowania w sytuacji szkolnej (postawy, stereotypy, uprzedzenia, zachowania asertywne, zachowania agresywne i uległe, konflikty).

Proces komunikowania się – podstawowe narzędzia obserwacji i analizy sytuacji komunikacyjnej (komunikacja werbalna i niewerbalna). Bariery i trudności w komunikowaniu się. Bariery komunikacyjne w szkole i w klasie. Znaczenie emocji w procesach budowania relacji. Porozumiewanie się w sytuacjach trudnych, problemowych i konfliktowych.

Techniki i metody usprawniania komunikacji, komunikacja intrapersonalna i interpersonalna w pracy nauczyciela, techniki aktywnego słuchania, zasady udzielania informacji zwrotnych, empatia dla siebie i dla innych. Style komunikowania się uczniów i nauczycieli.

Zasoby własne w pracy nauczyciela – identyfikacja zasobów i ograniczeń własnych w roli nauczyciela jako członka zespołu nauczycielskiego, w różnych rolach, współpraca z osobami tworzącymi społeczność szkolną i lokalną, porozumiewanie się ludzi w instytucjach. Media i ich wpływ na procesy komunikowania się uczniów i nauczycieli.

Nazwa zajęć: Rynek mediów

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. wskazuje typy instytucji nadawczych, rodzaje nadawców oraz zbiorowości odbiorczych przy wykorzystaniu kilku kryteriów podziału
2. przedstawia i charakteryzuje etapy rozwoju rynku medialnego oraz poszczególnych typów mediów

w zakresie umiejętności:

1. analizuje znaczenie współczesnych mediów i zmian w nich zachodzących w szerokim kontekście rozwoju rynku medialnego
2. określa złożone relacje pomiędzy różnymi elementami rynku medialnego
3. analizuje i krytycznie ocenia relacje z otoczeniem, nawiązywane przez zróżnicowane podmioty na rynku medialnym (prywatne firmy, instytucje publiczne etc.)
4. szczegółowo analizuje przekazy, uzależnione od typu medium, typu nadawcy, grona odbiorczego czy stopnia specjalizacji

w zakresie kompetencji społecznych:

1. współuczestniczy w dyskusjach na temat istotnego problemu, zjawiska dotyczącego rynku medialnego

Treści programowe dla zajęć:

Wstępne układanki: po co nam media? jakim mediom wierzą Polacy? skąd czerpiemy informacje? powiedz mi, skąd czerpiesz informacje, a powiem ci, kim jesteś

Elitarne, popularne, wyspecjalizowane – etapy rozwoju mediów: rozwój środków masowego przekazu na podstawie analizy krzywej EPS; stadium elitarne, popularyzacji, specjalizacji, multimedialne; zasady nadzwyczajności oraz ludzkich zainteresowań jako podstawowe mechanizmy funkcjonowania mediów; podstawy dyskursu populistycznego; media w Polsce – sytuacja dziś przez pryzmat wcześniejszych systemów

Kto nadaje, kto pilnuje, kto płaci, czyli o instytucjach rynku medialnego: agencje prasowe; instytucje nadawcze a kryterium podmiotu własności: media komercyjne, publiczne, niekomercyjne (non-profit); Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji, Rada Mediów Narodowych i ich zadania; Ustawa o radiofonii i telewizji w kontekście misji publicznej, podstawowych zadań radia i telewizji

Telewizja: po co nam telewizja? – koncepcje medioznawcze, socjologiczne, psychologiczne; najpopularniejsze przekazy telewizyjne: magazyny wiadomości a seriale; podobieństwa i różnice w obrębie formatów i gatunków; celebryci, idole, autorytety – współczesne koncepcje związane z rolą przywódców opinii

Prasa: medium najstarsze = najtrwalsze? od „Faktu” do „Znaku” – zróżnicowanie rynku prasowego; męskie – kobiece: zróżnicowanie przekazów związane z kryterium płci

Radio: medium towarzyszące, medium „drugiego planu”; relacje nadawczo-odbiorcze w przekazie radiowym; Homo videns a przekaz radiowy – wyzwania dla medium

Internet: internet – internety? Zakresy pojęcia; interaktywność czy pozory interaktywności – o roli nadawców i odbiorców w procesie komunikowania; „śmierć autora”, dziennikarstwo obywatelskie

Co media robią z ludźmi, czyli kilka teorii wpływu: teoria wszechmocy mediów; teoria ograniczonego oraz negocjowanego wpływu mediów; hipotezy: „różnic wiedzy”, porządku dziennego, „spirali milczenia”

Jak jest tam, gdzie nas nie ma, czyli wybrane zagraniczne systemy medialne: ogólny obraz mediów w Europie; kierunki polityki medialnej UE; najnowsze tendencje na przykładowych rynkach mediów w Europie i na świecie; kogo cytujemy, kogo stawiamy za wzór medium? Próby oglądu

Nazwa zajęć: Podstawy dydaktyki

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. omawia zagadnienia i definicje z zakresu dydaktyki ogólnej i dydaktyk szczegółowych, także dotyczące tożsamości dydaktyki polonistycznej i jej integracyjnego charakteru
2. omawia zagadnienia związane z tworzeniem środowiska sprzyjającego postępom w nauce i pracą z zespołem zróżnicowanym pod względem poznawczym, kulturowym, społecznym lub materialnym
3. omawia relacje między wiedzą o uczniu a skutecznym procesem nauczania języka polskiego
4. charakteryzuje konsekwencje poznawcze i motywacyjne strategii dydaktycznych i polonistyczne metody nauczania oraz mechanizmy kształtowania pojęć w zakresie kształcenia literackiego i językowego oraz wynikające z nich interakcje w klasie
5. przedstawia współczesne koncepcje nauczania, rozumie ich źródła, wyjaśnia znaczenie środków dydaktycznych i kontekstów lekturowych oraz mechanizmów korelacji wewnątrz- i międzyprzedmiotowej

w zakresie umiejętności:

1. potrafi przygotować krótką, twórczą wypowiedź pisemną, a pracując w grupie projektuje zadania dla uczniów i uczennic o zróżnicowanych potrzebach, także przygotowujących się do udziału w konkursach przedmiotowych

2. potrafi wybrać model lekcji i zaprojektować jej strukturę

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów korygować swoje błędy, także językowe

2. rozumie potrzebę dostosowywania działań edukacyjnych do zróżnicowanych potrzeb uczniów, wyrównywania szans edukacyjnych

Treści programowe dla zajęć:

Tożsamość dydaktyki polonistycznej:

- dydaktyka ogólna a dydaktyki szczegółowe,
- metody badań dydaktycznych a refleksyjna praktyka,
- swoistość metodyki języka polskiego – subdyscyplina polonistyczna i psychologiczno-pedagogiczna.

Filozofia nauczania a edukacja polonistyczna:

- systemy dydaktyczne – tradycyjny, progresywny, współczesny, antypedagogika,
- edukacja antropocentryczno-kulturowa,
- filozofia nauczania języka polskiego a rola nauczyciela i ucznia.

Nauczanie - sztuka inspirowana wiedzą:

- wewnętrzna teoria nauczania a rola refleksyjnej praktyki,
- zasady dydaktyczne,
- wymiary przedmiotu „język polski”,
- uwarunkowania wpływające na proces kształcenia – wiedza o literaturze i języku, wiedza z zakresu metodyki, wiedza z zakresu psychologii i pedagogiki, kontekst kulturowo-społeczny.

Język jako narzędzie pracy nauczyciela a kształcenie językowe na lekcjach języka polskiego:

- uwarunkowania edukacji lingwistycznej – ogólnokulturowe, środowiskowe, edukacyjne, instytucjonalne, psychologiczne,
- nauka o języku czy nauka języka,
- kompetencja językowa i komunikacyjna,
- wychowanie językowe.

Strategie oraz metody nauczania i ich rola w projektowaniu lekcji języka polskiego:

- strategie nauczania,
- metody ogólnodydaktyczne i ich klasyfikacje,
- dydaktyka ogólna a polonistyczne metody nauczania związane z kształceniem literacko-kulturowym i językowym,
- audiowizualność i multimedia a metody nauczania,
- dostosowywanie metod do zróżnicowanych potrzeb uczniów i klas.

Wprowadzanie i uczenie pojęć na lekcjach języka polskiego:

- termin a pojęcie,
- wiedza konceptualna i proceduralna,
- wprowadzanie pojęć w edukacji polonistycznej jako problem metodyczny,
- dokonanie oceny kształtującej w trakcie projektowania zajęć.

Czytanie ze zrozumieniem – istota, funkcje i sposoby wprowadzania,

- czytanie ze zrozumieniem jako umiejętność ponadprzedmiotowa,
- struktura zadań – pozioma (linearna) i pionowa (taksonomiczna),
- zadania zamknięte, zadania otwarte, zadania kotwiczące,

funkcje czytania ze zrozumieniem w kształceniu polonistycznym a zadania otwierające lub zamykające cykl zajęć

Środki dydaktyczne w interpretacji tekstu literackiego,

- podręcznik jako narzędzie pracy,
- czytanie a konteksty: założenia i sposób wprowadzania,
- konteksty pozatekstowe i ich rola w edukacji.

Motywacja a indywidualizacja kształcenia na lekcjach języka polskiego,

- uczeń zdolny czyli jaki,
- teorie umysłu a modele uczenia się,
- kształcenie jednolite i zróżnicowane a budowa lekcji,
- rozwijanie zdolności i droga ku samokształceniu.

Praca z dziećmi ze środowisk odmiennych kulturowo,

- różnice kulturowe i ich wpływ na proces edukacji,
- literackie obrazy i inne jako wsparcie w pracy z dziećmi z odmiennych środowisk kulturowych,

- migracje i polskie szkoły poza granicami kraju,
- elementy glotodydaktyki wspierające kształcenie językowe.

Nazwa zajęć: **Komunikacja interpersonalna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna i właściwie stosuje elementarną terminologię z zakresu badań nad komunikacją interpersonalną
2. omawia podstawowe mechanizmy perswazji
3. wskazuje cechy skutecznej komunikacji na poziomie werbalnym i niewerbalnym

w zakresie umiejętności:

1. rozpoznaje bariery utrudniające skuteczne komunikowanie
2. używa podstawowych narzędzi ułatwiających skuteczne komunikowanie (precyzowanie, parafrazowanie, odzwierciedlanie, asertywność)
3. interpretuje wypowiedzi o charakterze autoprezentacyjnym przy wykorzystaniu ekspresywnych, estetycznych i pragmatycznych właściwości języka
4. analizuje i diagnozuje sytuację konfliktową i wskazuje metody zapobiegania i minimalizowania ryzyka wystąpienia konfliktów w komunikacji interpersonalnej i grupowej
5. stosuje określone strategie dla osiągnięcia zamierzonego celu w negocjacjach

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów/gotowa do pracy w zespole według celów i wskazówek formułowanych przez kierownika zespołu lub prowadzącego zajęcia

Treści programowe dla zajęć:

Definicje komunikacji interpersonalnej i jej formy; rodzaje sytuacji komunikacyjnych; modele komunikacji.

Wywieranie wpływu na ludzi (tu m.in. perswazja a manipulacja, prawa perswazji, strategie perswazyjne).

Komunikacja werbalna a komunikacja niewerbalna. Akty komunikacji niewerbalnej.

Autoprezentacja a budowanie wiarygodności (techniki autoprezentacyjne, strategie autoprezentacji).

Bariery w komunikacji i narzędzia ułatwiające skuteczne komunikowanie (w tym aktywne słuchanie).

Asertywność w komunikacji.

Konflikt – podstawowe zagadnienia (definicje, postrzeganie konfliktów rodzaje konfliktów, zachowania w sytuacjach konfliktowych).

Negocjacje przełamujące jako sposób rozwiązywania konfliktów.

Nazwa zajęć: **Metodyka nauczania literatury i języka polskiego**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. omawia treść podstawowych dokumentów oświatowych (zwłaszcza podstawy programowej do języka polskiego)
2. przedstawia terminologię stosowaną w dydaktyce przedmiotowej w celu analizy rozmaitych rozwiązań metodycznych

w zakresie umiejętności:

1. potrafi wykorzystać w praktyce zawodowej podstawowe dokumenty oświatowe (zwłaszcza podstawę programową do języka polskiego)
2. potrafi przeanalizować i zinterpretować praktyczne propozycje i realizacje w perspektywie przyświecającej im koncepcji oraz teorii dydaktycznej
3. potrafi dostosować metody, treści, zasady i formy nauczania do zadań przedmiotu oraz do potrzeb intelektualnych i emocjonalnych uczniów i ich indywidualnych predyspozycji
4. potrafi zaplanować proces kształcenia sprawności lingwistycznych uczniów oraz proces kształcenia literacko-kulturowego (plan dydaktyczny, cykl lekcji, projekt pojedynczej lekcji) oraz ocenić edukacyjną efektywność tych działań
5. potrafi projektować działania dydaktyczne sprzyjające samokształceniu, rozwijaniu indywidualnych zainteresowań uczniów, pokonywaniu zdiagnozowanych trudności w uczeniu się oraz rozwijaniu kompetencji kluczowych
6. potrafi przeprowadzić lekcje języka polskiego oraz przedstawić metodyczną oraz merytoryczną analizę danych rozwiązań metodycznych (także adresowaną do innych osób studiujących)

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów/-a pobudzać w uczniach ciekawość, popularyzować wiedzę, kształtować nawyk samodzielnego uczenia się, także w perspektywie rozwoju osobistego i zawodowego przez całe życie
2. jest gotów/-a dostosować metody nauczania do zróżnicowanych potrzeb uczniów, uczyć współpracy, kształtować postawy etyczne, także w odniesieniu do odpowiedzialnego korzystania z mediów cyfrowych

Treści programowe dla zajęć:

Interpretowanie tekstów literackich na lekcjach języka polskiego w szkole podstawowej:

- formułowanie celów interpretacji,
- organizowanie procesu rozwijania umiejętności analizy i interpretacji tekstów, ich aplikacja w praktyce edukacyjnej oraz analizowanie osiągniętych rezultatów,
- projektowanie działań osłabiających wpływ barier odbioru i innych trudności na proces interpretacji dzieł literackich,
- projektowanie lekcji z zakresu kształcenia literacko-kulturowego,
- organizowanie pracy z dłuższym tekstem – czytanie całości poprzez fragmenty,
- wykorzystywanie kontekstów w projektowaniu procesu interpretacji oraz w szkolnej praktyce,
- wykorzystywanie w procesie projektowania lekcji propozycji podręcznikowych oraz wskazówek metodycznych zawartych na przykład w poradnikach czy artykułach metodycznych (Semestr III, IV, V).
Rozwijanie kompetencji językowej i komunikacyjnej – lingwodydaktyka w szkole podstawowej:

- formułowanie celów kształcenia językowego,
- organizowanie procesu rozwijania sprawności językowych uczniów, ich aplikacja w praktyce edukacyjnej oraz analizowanie osiągniętych rezultatów,
- trudności związane z rozwijaniem kompetencji lingwistycznych i sposoby ich pokonywania,
- projektowanie rozwiązań dydaktycznych (np. lekcji) na podstawie teorii lingwistycznych (np. teorii aktów mowy),
- wykorzystywanie w procesie projektowania lekcji propozycji podręcznikowych oraz wskazówek metodycznych (zawartych na przykład w poradnikach czy artykułach metodycznych) (Semestr IV, V).
Wykorzystywanie mechanizmów związanych z integracją oraz integrowaniem i uwzględnianie interdyscyplinarnego charakteru lekcji języka polskiego w realizacji celów kształcenia polonistycznego (humanistycznego) (Semestr IV).

Funkcjonalizacja treści z zakresu teorii literatury i poetyki w dydaktyce polonistycznej:

- rozwijanie kompetencji nadawczych i odbiorczych w procesie wprowadzania pojęć,
- posługiwanie się pojęciami w realizacji celów edukacji polonistycznej (Semestr IV).

Rozwijanie refleksji nad tradycją i współczesnością w ramach lekcji języka polskiego w szkole podstawowej:

- podejmowanie działań służących wprowadzania uczniów w tradycję (dobre praktyki),
- podejmowanie refleksji nad współczesnością w kształceniu polonistycznym i sposoby odwoływania się do niej w procesie nauczania i uczenia się,
- włączanie kultury popularnej w proces kształcenia,
- rozwijanie kompetencji polonistycznych wobec wyzwań związanych z ekspansją mediów cyfrowych i internetu (Semestr V).

Sposoby urzeczywistniania formacyjnego wymiaru lekcji języka polskiego w szkole podstawowej:

- rozpoznawanie rzeczywistych mechanizmów podmiotowości w edukacji polonistycznej i tworzenie sytuacji dydaktycznych sprzyjających podmiotowości nauczyciela i uczniów,
- projektowanie odbioru tekstów kultury w perspektywie aksjologicznej,
- projektowanie odbioru tekstów kultury w perspektywie egzystencjalnej,
- stymulowanie świadomości obywatelskiej i patriotycznej na lekcjach języka polskiego w szkole podstawowej (Semestr III, IV, V).

Warsztat nauczyciela polonisty:

- wizualizowanie przekazywanych treści, przygotowywanie materiałów pomocniczych, prezentacji, fragmentów wykładu oraz różnych środków dydaktycznych i ich rola w procesie kształtowania kompetencji polonistycznych,
- polonistyczne przygotowywanie uczniów do egzaminu na zakończenie szkoły podstawowej (Semestr V).

Podstawy procesu planowania procesu kształcenia (w ramach szkolnej edukacji polonistycznej):

- uwzględnianie podczas projektowania procesu kształcenia uwarunkowań wpływających na proces planowania,
- sposoby uwzględniania podstawy programowej w planie dydaktycznym,
- projektowanie cyklu lekcji (Semestr IV).

Podstawy diagnozowania i oceniania:

- podstawy diagnozowania wiedzy i umiejętności z zakresu kształcenia polonistycznego,
- ocenianie - strategie, metody, typy, funkcje, skutki i sposoby komunikowania,

- ocenianie kształtujące a proces dydaktyczny (Semestr V).
- Rozwijanie kompetencji kluczowych w szkolnej edukacji polonistycznej (na poziomie szkoły podstawowej):
- nauczanie zespołowe;
 - indywidualizacja procesu dydaktycznego;
 - wykorzystywanie w procesie edukacyjnym metody projektu,
 - stymulowanie uczniów do samokształcenia i tworzenie sytuacji dydaktycznych służących motywowaniu oraz wywoływaniu zainteresowania zagadnieniami poruszonymi na lekcjach (Semestr III, IV, V).
- Obserwowanie i prowadzenie lekcji języka polskiego jako rozwijanie polonistycznego warsztatu metodycznego:
- uwzględnianie kryteriów oceny lekcji dotyczącej kształcenia literacko-kulturowego i językowego w procesie analizy obserwowanych lekcji (autorskich i prowadzonych przez kogoś innego),
 - ocenianie rozwiązań dydaktycznych w perspektywie teorii nauczania języka polskiego (Semestr III, IV, V).
- Przygotowanie autorskich projektów lekcji (lub warsztatów, projektów edukacyjnych) na wyznaczony temat oraz ich autoanalizy i autoewaluacji (Semestr III, IV, V).

Nazwa zajęć: Podstawy pedagogiki dla nauczycieli cz. 1 (wykład)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie specyfikę, istotę oraz funkcje wychowania i jego aksjologiczne, filozoficzne a także antropologiczne założenia.
2. Zna i rozumie relacje zachodzące między rozwojem a wychowaniem, potrafi powiązać modele wychowania z określonymi koncepcjami rozwoju człowieka.
3. Potrafi zanalizować interakcje nauczyciel-uczeń realizowane w różnych modelach wychowania, potrafi wskazać ich przejawy oraz ocenić skutki dla rozwoju ucznia.
4. Zna strukturę, właściwości i dynamikę procesu wychowania oraz metody oddziaływania wychowawczego. Rozumie mechanizmy wpływu oraz potencjał i ograniczenia każdej z metod.
5. Potrafi scharakteryzować przejawy ukrytego programu szkoły. Rozumie ich skutki i znaczenie.
6. Potrafi scharakteryzować tradycyjne i alternatywne podejście do edukacji szkolnej. Potrafi tę wiedzę wykorzystać w analizie praktyki szkolnej (z uwzględnieniem różnych wymiarów tej analizy m. in.: filozofii kształcenia, organizacji procesu uczenia się – nauczania, relacji nauczyciel – uczeń).
7. Zna i rozumie funkcje i cele edukacji szkolnej (na różnych jej szczeblach) we współczesnym społeczeństwie.
8. Zna organizację i funkcjonowanie systemu oświaty w Polsce z uwzględnieniem sytuacji uczniów z SPE. Zna i rozumie pojęcie specjalne potrzeby edukacyjne, segregacja, integracja, inkluzja.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę pedagogiczną w analizie i interpretacji zjawisk życia szkolnego.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów wspierać uczniów w ich rozwoju, udzielać pomocy w sytuacjach trudnych, okazywać empatię oraz rozwijać swój warsztat zawodowy.

Treści programowe dla zajęć:

Zjawisko wychowania i jego relacje wobec enkulturacji, socjalizacji, edukacji, opieki, kształcenia. Struktura i dynamika procesu wychowania.

Sposoby myślenia o wychowaniu wyodrębnione ze względu na przyjmowane w nich założenia dotyczące natury rozwoju człowieka (ich założenia filozoficzne i psychologiczne).

Specyfika interakcji edukacyjnych/wychowawczych: rodzaje interakcji nauczyciel-uczeń i ich edukacyjne/wychowawcze konsekwencje.

Metody oddziaływania wychowawczego w pracy z uczniem/klasą.

Modele współczesnej szkoły: od podejść tradycyjnych do alternatywnych. Ideologie edukacyjne i ich odzwierciedlenie w praktyce szkolnej.

Zróżnicowanie koncepcyjne szkół alternatywnych: wybrane egzemplifikacje. Alternatywne formy edukacji (unschooling, edukacja domowa).

Ukryty program szkoły- identyfikacja przejawów, interpretacja, funkcje.

Organizacja i funkcjonowanie systemu oświaty. Planowanie i dokumentowanie pracy szkoły.

Specjalne potrzeby edukacyjne – ustalenia definicyjne; sytuacja ucznia z SPE w systemie oświaty.

Nazwa zajęć: Projekty - wprowadzenie

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie umiejętności:

1. potrafi wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i wykorzystywać informacje dla realizacji projektu
2. potrafi stosować odpowiednie procedury (formułować i analizować problemy, dobierać metody i narzędzia, opracowywać, prezentować i wdrażać wyniki badań) w celu rozwiązywania nietypowych zadań w trakcie przygotowania i realizacji projektu
3. potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje umiejętności podejmować współpracę z innymi osobami w celu realizacji przedsięwzięcia projektowego
4. potrafi stosować w sytuacjach profesjonalnych podstawową wiedzę o odbiorcach usług kulturalnych, edukacyjnych, medialnych i/lub promocyjno-reklamowych realizowanych w ramach projektu
5. potrafi rozwiązywać problemy i pracować w zespole, inicjować lub realizować powierzone zadania

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów/gotowa do aktywności w podejmowaniu działań profesjonalnych samodzielnie i zespołowo z wykorzystaniem podstaw przedsiębiorczości podczas realizacji działań projektowych
2. jest gotów/gotowa do rozwiązywania problemów z wykorzystaniem własnej wiedzy oraz wskazówek ekspertów na rzecz dobra danego środowiska społecznego

Treści programowe dla zajęć:

Definicja projektu i jego główne cech (cel, niepowtarzalność, złożoność, określoność, zmienność, zaangażowanie uczestników, ograniczoność czasowa).

Proces myślenia projektowego. Zrozumienie potrzeb odbiorców (empatyzacja), synteza problemów (definiowanie problemu), obmyślenie koncepcji działań (generowanie pomysłów), prototypowanie i testowanie, pozyskiwanie opinii potencjalnych odbiorców.

Motywowanie w projekcie. Inspirowanie do osiąganie celów oraz realizacji zadań projektowych.

Praca w zespole projektowym. Cechy pracy zespołowej, umiejętność rozpoznawania i kształtowania postaw niezbędnych w pracy zespołowej. Kompetencje i zadania kierownika projektu i wykonawców.

Nazwa zajęć: Emisja głosu

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. posługuje się podstawową terminologią z zakresu emisji głosu
2. omawia podstawowe pojęcia z zakresu anatomii i fizjologii narządu głosu
3. omawia proces tworzenia się głosu oraz rodzaje głosu
4. wymienia i opisuje choroby zawodowe narządu głosowego

w zakresie umiejętności:

1. odróżnia właściwy sposób wydobywania głosu od nieprawidłowego
2. dobiera odpowiednie ćwiczenia oddechowe, fonacyjne, artykulacyjne do możliwości głosowych swoich oraz dzieci i dorosłych z zaburzeniami głosowymi
3. stosuje w praktyce podstawowe zasady higieny aparatu głosowego i profilaktyki zaburzeń głosu
4. doskonali jakość określonych parametrów swojego głosu oraz wykorzystuje różne techniki mówienia, by uniknąć efektu męczliwości głosu
5. pracuje w parach lub w zespole, by zrealizować wspólny cel

Treści programowe dla zajęć:

Co to jest emisja głosu? Emisja głosu w mowie i w śpiewie. Cechy prawidłowej emisji głosu. Starzenie się głosu

Budowa i funkcjonowanie układu respiracyjnego, fonacyjnego, artykulacyjnego i słuchu. Metody badania głosu i słuchu

Teorie powstawania głosu. Rodzaje głosu ludzkiego. Cechy głosu ludzkiego. Różne możliwości głosowe osób zawodowo pracujących głosem

Zaburzenia narządu głosu i choroby zawodowe głosu. Regulacje prawne – ustawa dotycząca chorób zawodowych głosu

Higiena i profilaktyka głosu. Prezentacja wybranych publicznych wystąpień osób związanych z mediami – pozytywne i negatywne przykłady pracy głosem

Praktyczna metoda pracy nad głosem. Prawidłowa i nieprawidłowa postawa w pozycji siedzącej i stojącej. Prawidłowy i patologiczny wdech oraz wydech. Podparcie oddechowe. Ćwiczenia oddechowe, fonacyjne, artykulacyjne. Ćwiczenia w celu uzyskania rezonansu i wyrównania rejestrów – ćwiczenia wykonywane indywidualnie, w parach, w grupach

Elementy fonetyki segmentalnej: prawidłowa wymowa samogłosek, spółgłosek sonornych i właściwych. Elementy fonetyki suprasegmentalnej: podstawowe zasady posługiwania się głosem i elementami prozodycznymi mowy – intonacja, akcent. Najczęściej występujące błędy wymowy i

trudności artykulacyjne. Wpływ użytego rejestru oraz barwy głosu na ekspresję i ładunek emocjonalny tekstu

Ćwiczenia wyrazów, fraz, fragmentów i pełnych utworów literackich – indywidualnie, w parach, w grupach. Indywidualne publiczne wystąpienie: przygotowanie prezentacji tekstu cudzego lub własnego

Nazwa zajęć: Patologie mowy i języka

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. omawia poglądy na temat biologicznych podstaw funkcjonowania języka, modeli przetwarzania językowego, spojrzenia lokalizjonistów, asocjacionistów, neoasocjacionistów
2. przedstawia podstawy mózgowej organizacji mowy, kompetencji językowej i komunikacyjnej, teorii umysłu i gramatyki umysłu oraz omawia związki struktur korowych, podkorowych mózgu w formowaniu wypowiedzi słownych
3. podaje przyczyny i typy zaburzeń mowy o typie afazji oraz przyczyny i charakterystykę dyspragmatyzmu (pragnozji)
4. charakteryzuje przyczyny i specyfikę dyzartrii, dysleksji rozwojowej oraz zaburzeń ze spektrum autyzmu (ASD)
5. przedstawia przyczyny i symptomatologię schizofazji

Treści programowe dla zajęć:

Biologiczne podstawy funkcjonowania języka, modele przetwarzania językowego, lokalizjonizm, asocjacionizm, neoasocjacionizm

Związek struktur korowych, podkorowych mózgu w formowaniu wypowiedzi słownych, mózgowa organizacja mowy, zaburzenie języka a zaburzenie mowy, zaburzenie mowy a błąd językowy, zaburzenie a wada mowy, wada wymowy a błąd wymowy, logopedyczna klasyfikacja zaburzeń mowy wg S. Grabiassa, kompetencja językowa i komunikacyjna, kompetencja komunikacyjna a kompetencja językowa w patologii, SLI i autyzm a uniwersalna gramatyka i teoria umysłu, lateralizacja

Przyczyny i rodzaje afazji, epidemiologia afazji. Klasyfikacja Łuriowska a klasyfikacja międzynarodowa

Przyczyny dyspragmatyzmu (pragnozji), typy pragnozji, zaburzenia percepcyjne, uwagowe, anomiczne, prozodyczne, w zakresie fluencji słownej i języka. Test RHLB-PL

Przyczyny i specyfika dyzartrii. Dyzartria w chorobach neurodegeneracyjnych

Przyczyny i przejawy schizofazji. Kwestionariusze do oceny schizofazji

Przyczyny i specyfika dysleksji rozwojowej, teorie dotyczące etiologii dysleksji, w tym teoria recyklingu neuronalnego

Etiologia, przejawy, diagnozowanie, epidemiologia zaburzeń ze spektrum autyzmu (ASD)

Nazwa zajęć: Polszczyzna w kontekstach społecznych

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. przedstawia relacje między językiem a kulturą
2. wymienia kryteria różnicowania współczesnej polszczyzny i charakteryzuje je
3. definiuje kluczowe dla przedmiotu pojęcia (styl, dyskurs, gwara, odmiana, język i in.)

w zakresie umiejętności:

1. potrafi przygotować analizy językoznawcze i uczestniczyć w dyskusjach dotyczących różnych obszarów życia społecznego, stosując funkcjonalnie poznane w trakcie zajęć pojęcia językoznawcze
2. potrafi analizować i redagować teksty adresowane do odbiorców o różnych potrzebach komunikacyjnych
3. potrafi redagować i analizować teksty reprezentujące różne odmiany językowe
4. potrafi wskazać funkcjonalność wybranych środków językowych pochodzących z obszaru stylistyki, pragmalingwistyki, socjolingwistyki, dialektologii, retoryki oraz lingwistyki kulturowej w różnorodnych tekstach
5. potrafi merytorycznie argumentować określone stanowisko w prowadzonych dyskusjach

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów do przedstawienia własnego zdania dotyczącego zjawisk językowych obecnych w różnych przestrzeniach życia społecznego przy równoczesnym poszanowaniu odmiennych stanowisk
2. jest przygotowany do uczestniczenia w dyskusji i rozwiązywaniu problemów oraz działań na rzecz interesu społecznego

Treści programowe dla zajęć:

Człowiek wobec języka (styl – dyskurs – gwara – odmiana – język)

Mapy różnicowań – wstępne rozpoznania (style funkcjonalne, dyskursy, odmiany, biolekty, socjolekty, profesjolekty, żargony - języki specjalistyczne, dialekty i gwary etc.)

Gwary, dialekty i języki regionalne dziś a kształtowanie wspólnoty komunikacyjno-kulturowej
Między mową a pismem
Różne wymiary potoczności
Język nienawiści w różnych przestrzeniach komunikacyjnych
Język w mediach (np. język polityki, debata publiczna, język teorii spiskowych, język w mediach społecznościowych, języki fanowskie etc.)
Języki równościowe (tu np. feminatywy, inkluzywność, neuroróżnorodność, dyskursy wykluczenia, dyskryminacja językowa etc.)
Prosty i łatwy język w różnych przestrzeniach komunikacyjnych
Wpływ ideologii na język (np. język propagandy, stereotypy, etykietowanie, tabuizacja etc.)
Stylizacja w komunikacji

Nazwa zajęć: **Projekty - praktyka**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie umiejętności:

1. potrafi wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i wykorzystywać informacje dla realizacji projektu;
2. potrafi stosować odpowiednie procedury (formułować i analizować problemy, dobierać metody i narzędzia, opracowywać, prezentować i wdrażać wyniki badań) w celu rozwiązywania nietypowych zadań w trakcie przygotowania i realizacji projektu;
3. potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje umiejętności podejmować współpracę z innymi osobami w celu realizacji przedsięwzięcia projektowego;
4. potrafi stosować w sytuacjach profesjonalnych podstawową wiedzę o odbiorcach usług kulturalnych, edukacyjnych, medialnych i/lub promocyjno-reklamowych realizowanych w ramach projektu;
5. potrafi rozwiązywać problemy i pracować w zespole

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów/gotowa do aktywności w podejmowaniu działań profesjonalnych samodzielnie i zespołowo z wykorzystaniem podstaw przedsiębiorczości podczas realizacji działań projektowych;
2. jest gotów/gotowa rozwiązywania problemów z wykorzystaniem własnej wiedzy oraz wskazówek ekspertów na rzecz dobra danego środowiska społecznego;

Treści programowe dla zajęć:

Krystalizowanie zespołu projektowego i przedmiotu przygotowywanego projektu w zakresie animacji kultury regionalnej. Wytypowanie konkursu projektowego spośród oferty jednostek administracji centralnej i lokalnej

Praca nad merytoryczną zawartością wniosku projektowego: jego celu, znaczenia i uzasadnienia (z odniesieniem do wcześniejszych dokonań animacyjno-regionalnych w obrębie proponowanego przedmiotu projektu)

Dobór zewnętrznego partnera/ów projektowych reprezentujących zarówno jednostki samorządu lokalnego, jak i nieformalne miejscowe grupy animatorów i twórców kultury regionalnej

Współtworzenie przez zespół projektowy i jego partnera/ów koncepcji, harmonogramu i kosztorysu wniosku grantowego

Poddanie się procesowi recenzji wniosku oraz analiza jego oceny ze szczególnym uwzględnieniem zastrzeżeń i uwag polemicznych sformułowanych przez recenzentów

Nazwa zajęć: **Wczesna diagnoza i terapia zagrożenia dysleksją**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. charakteryzuje i opisuje podstawowe trudności funkcjonowania językowego w przedszkolu i w szkole podstawowej, wskazać narzędzia diagnostyczne pomocne w badaniach zagrożenia dysleksją (m.in. test SWM)
2. wyjaśnia podstawy zasad zdobywania umiejętności szkolnych, w tym umiejętności czytania

w zakresie umiejętności:

1. ocenia możliwości wykonawcze dzieci w zakresie podstawowych funkcji poznawczych stanowiących podłoże rozwoju języka (wzrokowych, słuchowych, grafomotorycznych)
2. samodzielnie projektuje zestaw odpowiednich ćwiczeń dla poszczególnych etapów rozwoju językowego dziecka (trzylatków, czterolatków, pięcioletków i sześciolatków) oraz przygotowuje pomoce dydaktyczne

Treści programowe dla zajęć:

Wprowadzenie do zajęć, ze szczególnym uwzględnieniem kształtowania się i badania lateralizacji funkcji mózgowych

Ogólny schemat badania przesiewowego funkcji wzrokowych, słuchowych i grafomotorycznych: analiza i synteza wzrokowa na materiale tematycznym, atematycznym, grafopercepcja, powtarzanie
Zadania diagnostyczne dla trzylatków
Zadania diagnostyczne dla czterolatek
Zadania diagnostyczne dla pięcioletków
Zadania diagnostyczne dla sześciolatek
Ogólny schemat terapii

Nazwa zajęć: **Redakcja prasowa / internetowa**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. przedstawia podstawowe narzędzia pracy dziennikarza prasowego i internetowego

w zakresie umiejętności:

1. przygotowuje samodzielnie materiał prasowy z wykorzystaniem nowych technologii

2. przygotowuje materiał prasowy lub internetowy w określonej konwencji gatunkowej

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów/owa współpracować w zespole redakcyjnym (prasowym lub internetowym, stacjonarnie lub zdalnie) przygotowującym materiał dziennikarski

Treści programowe dla zajęć:

Przygotowanie materiału prasowego i internetowego z wykorzystaniem różnych środków przekazu (tekst, obraz, dźwięk, film)

Obróbka i publikacja zdjęć cyfrowych

Zdalna relacja z wykorzystaniem nowoczesnych technologii

Współpraca z redaktorem/wydawcą podczas przygotowywania materiału prasowego lub internetowego

Nazwa zajęć: **Wprowadzenie do logopedii**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. uzasadnia interdyscyplinarny charakter logopedii oraz określa zakres współpracy pomiędzy logopedią a dziedzinami pokrewnymi, np. językoznawstwem lub pedagogiką, omawia zakres współpracy logopedy z innymi specjalistami

2. prawidłowo stosuje podstawową terminologię z zakresu badań nad zaburzeniami mowy i języka

3. zna opracowania teoretyczne i praktyczne z zakresu logopedii oraz dziedzin pokrewnych

w zakresie umiejętności:

1. uzasadnia wybór danej metodologii badań oraz uogólnia wyniki analiz i integruje różne metody w postępowaniu logopedycznym

Treści programowe dla zajęć:

Przedmiot, zakres zainteresowań i miejsce logopedii wśród innych nauk. Współpraca logopedy ze specjalistami z dziedzin pokrewnych

Lingwistyczne, biomedyczne i psychologiczne ujęcie mowy

Nadawanie, odbiór i ekspresja mowy

Kompetencja komunikacyjna i językowa

Zaburzenia mowy a zaburzenia języka

Klasyfikacje zaburzeń mowy

Nazwa zajęć: **Wprowadzenie do wczesnej interwencji**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. wyjaśnia podstawowe pojęcia z zakresu wczesnej interwencji i wskazuje cele wczesnej interwencji logopedycznej, terapeutycznej

2. wskazuje czynniki wpływające na rozwój dziecka w okresie prenatalnym oraz charakteryzuje rozwój dziecka w okresach: pre- i postnatalnym w ramach podstawowych koncepcji rozwoju człowieka

w zakresie umiejętności:

1. objaśnia sytuację prawną dotyczącą dzieci objętych programem wczesnej interwencji

2. przeprowadza obserwację, ocenę i interpretację zebranych informacji dotyczących różnic w diagnostyce noworodka

3. przeprowadza wywiad biologiczno-środowiskowy do wykrywania wczesnych zaburzeń rozwoju mowy

Treści programowe dla zajęć:

Pojęcia i słowa kluczowe z zakresu wczesnej interwencji. Cele wczesnej interwencji. Czas podjęcia działań. Charakterystyka pacjentów: dzieci z grupy wysokiego ryzyka, przedwcześnie urodzonych, o stwierdzonych zaburzeniach rozwoju i zespołach wad genetycznych. Wczesna interwencja logopedyczna

Sytuacja prawna dzieci i ich rodzin, które objęte są programem wczesnej interwencji

Wpływ czynników endogennych i egzogennych w okresie ciąży na rozwój dziecka. Rozwój dziecka w okresie prenatalnym i postnatalnym (wybrane informacje)

Definicje, terminologia, zasady opieki nad noworodkiem. Diagnostyka noworodka

Wprowadzenie do diagnostyki logopedycznej. Wywiad

Nazwa zajęć: **Podstawy ortodoncji**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna podstawową terminologię z zakresu budowy narządów artykulacyjnych, cechy zgryzu mlecznego i stałego oraz wiek ząbkowania

2. charakteryzuje przyczyny pochodzenia wewnętrznego i zewnętrznego wad zgryzu

w zakresie umiejętności:

1. wykonuje diagnostykę ortodontyczno-logopedyczną oraz analizuje związki między rodzajem zgryzu a wadą mowy

2. rozpoznaje klasę i typ zgryzu oraz stosuje odpowiedni rodzaj ćwiczeń terapeutycznych

w zakresie kompetencji społecznych:

1. rozumie wartość konsultacji dotyczących poprawy wyglądu i pracy narządów artykulacyjnych, w tym konsultacji stomatologicznej i ortodontycznej oraz jest gotów do współpracy ze specjalistami z tego zakresu

Treści programowe dla zajęć:

Wprowadzenie do ortodoncji – stosowane pojęcia

Przedurodzeniowy i pourodzeniowy okres wzrostu i rozwoju. Norma biologiczna zgryzu, eugnacja, dysgnacja

Klasyfikacja stosunków zębowo-zgryzowo-szkieletowych

Diagnostyka ortodontyczno-logopedyczna. Deprogramacja – ortodoncja funkcjonalna

Współczesne poglądy na współzależność wad zgryzu i wad wymowy ze szczególnym uwzględnieniem seplenienia

Wady zgryzu wynikające z wad wrodzonych twarzy i szczęki – rozszczepy podniebienia pierwotnego i wtórnego

Obraz kliniczny wad zgryzu w stosunku do płaszczyzn przestrzennych głowy

Rehabilitacja i wielospecjalistyczne leczenie funkcjonalne w różnych okresach rozwoju dziecka. Płytki przedsionkowe dr Hinz, regulatory MFS, trainery

Miofunkcjonalne metody leczenia-korekta dróg oddechowych, dysfunkcji nerwowo-mięśniowej i terapii mowy

Wady zgryzu, a wady wymowy – powiązania, diagnoza i działanie

Postępowanie zespołowe ortodontyczno-chirurgiczno-logopedyczne w wybranych zespołach wad wrodzonych. Analiza przypadków

Nazwa zajęć: **Animacja kultury - wprowadzenie**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. charakteryzuje w zaawansowanym stopniu systemy i społeczne obiegi kultury ze względu na zadania animatora kultury

2. omawia pojęcia i zasady z zakresu ochrony własności przemysłowej, prawa autorskiego i podstaw przedsiębiorczości w pracy animatora kultury

w zakresie umiejętności:

1. potrafi stosować w sytuacjach profesjonalnych związanych z pracą animatora kultury szczegółową wiedzę o celach, organizacji i funkcjonowaniu instytucji związanych z wybraną sferą działalności twórczej, kulturalnej, edukacyjnej, medialnej i/lub promocyjno-reklamowej

2. potrafi zastosować w pracy animatora kultury podstawową wiedzę o prawnych i ekonomicznych uwarunkowaniach funkcjonowania instytucji związanych z wybraną sferą działalności twórczej, kulturalnej, edukacyjnej, medialnej i/lub promocyjno-reklamowej

3. potrafi stosować w pracy animatora kultury podstawową wiedzę o odbiorcach usług kulturalnych, edukacyjnych, medialnych i/lub promocyjno-reklamowych

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów/owa do uczestniczenia w życiu kulturalnym oraz promowania takiej postawy w swoim otoczeniu

Treści programowe dla zajęć:

Podstawowe pojęcia charakteryzujące działalność instytucji kultury oraz animację kulturę, z uwzględnieniem podstawowych przepisów.

Zapoznanie się z typami placówek zajmujących się organizacją wydarzeń kulturalnych i z charakterem ich pracy.

NGO. Charakterystyka sektora organizacji pozarządowych prowadzących działalność społeczno-kulturalną.

Zapoznanie się z pracą ekspertów - spotkanie z gościem w wybranej placówce zajmującej się działalnością kulturalną lub edukacyjną.

Nazwa zajęć: **Poetyka historyczna i kulturowa**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. omawia i charakteryzuje dawne i współczesne utwory literackie, wykorzystując pojęcia z zakresu poetyki historycznej, kontekst kulturowy oraz światopogląd epoki

w zakresie umiejętności:

1. potrafi wskazać i opisać funkcje nawiązań do dawnych poetyk w późniejszych tekstach kultury oraz rozpoznaje relacje międzytekstowe i intermedialne

2. rekonstruuje wybrane formy, konwencje oraz zjawiska literackie w ujęciu historycznym i kulturowym, wskazując na elementy ciągłości i zmiany

3. potrafi aplikować do interpretacji utworów literackich instrumentarium pojęciowe danej epoki oraz odróżnia je od nowszych ujęć badawczych

4. potrafi analizować i interpretować literaturę w płaszczyźnie ergo- i egzocentrycznej (kulturowej w szerokim rozumieniu terminu)

Treści programowe dla zajęć:

Gatunek i obrzęd (np. elegia, tren).

Literackie formy kultury wysokiej (np. tragedia, epos).

Literackie praktyki codzienności – mimetyzm formalny w epokach dawnych (np. list poetycki, kroniki, sylwy).

Formy „sowizdrzalskie” i zabawa literacka (np. bajki, poezja wizualna, akrostychy).

Poemat, powieść poetycka – poetyka tajemnicy; fragmentaryczność; geopoetyka.

Dramat romantyczny i neoromantyczny (młodopolski) – dzieło otwarte; metateatralność.

Fantastyka, realizm, naturalizm w dziewiętnastowiecznej i dwudziestowiecznej prozie.

Poezja symboliczna – metamorfozy języka poetyckiego; teoria symbolu.

Multimedialność i sztuki splecione.

Poetycki i eseistyczny model prozy – poezja dyskursywna.

Tekst i metatekst wobec współczesnych form podmiotowości.

Ku rzeczywistości społecznej i literaturze krytycznej (np. utopijność, ironiczność, transgresyjność).

Nazwa zajęć: **Geografia kulturowa - podróżoznawstwo**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. omawia w podstawowym stopniu zagadnienia związane z nowymi mediami komunikacyjnymi i ich społeczno-kulturowym znaczeniem w kreowaniu potrzeb i tendencji w sferze turystyki kulturowej

w zakresie umiejętności:

1. potrafi wykorzystywać we własnej praktyce teksty literackie z zakresu podróżopisarstwa w celu przygotowania programów, szlaków tematycznych, przewodników przydatnych w turystyce kulturowej

2. potrafi wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i wykorzystywać informacje w celu przygotowania do podróży oraz zaprojektowania usług w zakresie turystyki kulturowej

3. potrafi skonstruować w języku polskim wypowiedź pisemną oraz przygotować i zaprezentować wystąpienie ustne czy multimedialne dotyczące walorów turystycznych i kulturowych danego miejsca

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów/gotowa do podjęcia – podczas przygotowywania treści i usług z zakresu turystyki kulturowej - partnerskiego dialogu z przedstawicielami odmiennych światopoglądów i postaw, różnych środowisk i kręgów kulturowych

2. jest gotów do uczestniczenia w życiu kulturalnym oraz promowania takiej postawy w swoim otoczeniu, a zwłaszcza do rozpoznawania i popularyzacji lokalnego dziedzictwa kulturalnego

Treści programowe dla zajęć:

Czytania miasta; miasto w kulturze i kultura miasta; geneza, sposoby organizacji, estetyka i rola organizmów miejskich.

Szlaki tematyczne, zasady ich tworzenia, polska i europejska sieć szlaków tematycznych.

Sztuka podróżowania, media towarzyszące podróżowaniu (przewodniki, strony internetowe, czasopisma etc.), uczestnictwo w kulturze odwiedzanych miejsc i rola szlaków tematycznych.

Historyczne i współczesne wersje grand tour; artystyczne świadectwa podróży. Przygotowanie programu wyprawy naukowo turystycznej dla studentów filologii polskiej.

Nazwa zajęć: **Warsztat pisarski II**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. charakteryzuje wybrane formy prozy współczesnej

w zakresie umiejętności:

1. potrafi napisać pastisz wybranego tekstu prozatorskiego

2. potrafi określić wyznaczniki i samodzielnie stworzyć krótką formę narracyjną

3. potrafi samodzielnie ocenić funkcjonalność rozwiązań kompozycyjnych i stylistycznych

4. potrafi samodzielnie przygotować prezentację utworu literackiego i merytoryczną argumentację; wziąć udział w dyskusji

Treści programowe dla zajęć:

Definicje i zastosowania pastiszu

Wyznaczniki krótkich form narracyjnych

Konstruowanie perspektywy narracyjnej

Krótkie formy narracyjne a przestrzeń

Krótkie formy narracyjne a konstruowanie czasu

Krótkie formy narracyjne a styl i składnia

Konwencja i innowacja

Nazwa zajęć: **Kultura języka polskiego**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. definiuje podstawowe pojęcia związane z poprawną komunikacją językową,

2. wyjaśnia zależności między sytuacją komunikacyjną a poziomami normy, stosowanymi kryteriami oceny innowacji.

w zakresie umiejętności:

1. rozpoznaje i rozróżnia widoczne w tekstach tendencje rozwojowe współczesnej polszczyzny,

2. potrafi rozstrzygać problemy poprawnościowe, z którymi styka się w różnych typach tekstów,

3. dobiera środki językowe optymalnie dostosowane do sytuacji komunikacyjnej,

4. dostrzega innowacje i zmiany językowe występujące w tekstach mówionych i pisanych, także elektronicznych,

5. wybiera właściwe narzędzia do oceny innowacji językowych, w tym błędów, rozumie mechanizm błędów językowych,

6. potrafi korzystać z dostępnych źródeł ortograficznych.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów do podjęcia dyskusji nad statusem poprawnościowym form językowych w różnych sytuacjach komunikacyjnych i przekonująco uzasadnia prezentowaną przez siebie postawę wobec języka,

2. popularyzuje wiedzę z zakresu kultury języka, przyczyniając się do podniesienia poziomu kultury komunikacji językowej w społeczeństwie.

Treści programowe dla zajęć:

Przegląd ważniejszych wydawnictw z zakresu poprawności językowej: słowniki poprawnej polszczyzny; wersje elektroniczne słowników poprawnej polszczyzny; inne słowniki poprawnościowe; poradniki językowe; czasopisma językoznawcze; internetowe poradnie językowe.

Kultura języka jako dyscyplina językoznawcza. Podstawowe pojęcia z zakresu kultury języka: kultura języka w ujęciu tradycyjnym (warszawska szkoła kultury języka); nurt socjolingwistyczny w badaniach kulturalnojęzykowych; etyka słowa, estetyka słowa; system, norma, uzus, tekst; obiektywny charakter normy jako płaszczyzny odniesienia dla zjawisk innowacyjnych; elita humanistyczna jako grupa

kształtująca normę; stosunek normy do pozostałych płaszczyzn języka; innowacja językowa, zmiana językowa, błąd językowy; typy błędów językowych.

Struktura współczesnej normy językowej. Typy norm językowych: jednostki jednokształtne i jednostki wielokształtne wchodzące w skład normy; typy wariantów normy; norma języka ogólnego a odmiany regionalne współczesnej polszczyzny – gwary miejskie; norma wzorcowa i norma użytkowa (potoczna); norma skodyfikowana; normy cząstkowe: fonetyczna, słowotwórcza, fleksyjna, składniowa, leksykalna, frazeologiczna, stylistyczna, ortograficzna, interpunkcyjna.

Typy innowacji językowych: innowacje uzupełniające; innowacje regulujące; innowacje rozszerzające; innowacje nawiązujące; innowacje skracające i ich typy; innowacje precyzujące – zjawisko semantycznej repartycji wariantów normy.

Innowacje uzupełniające w polszczyźnie XXI wieku: przyczyny powstawania innowacji uzupełniających; neologizmy słowotwórcze; neologizmy semantyczne (neosemantyzmy); neologizmy frazeologiczne (w tym zestawienia); najnowsze zapożyczenia.

Kryteria oceny innowacji językowych: przegląd propozycji badawczych dotyczących stosowania kryteriów poprawności językowej; kryteria wewnętrznojęzykowe i zewnętrznojęzykowe.

Współczesna norma frazeologiczna: struktura współczesnej normy frazeologicznej; typy innowacji frazeologicznych: uzupełniające, modyfikujące (ich rodzaje), rozszerzające, parafrazujące (trawestujące), semantyczne, mieszane; innowacja frazeologiczna a błąd frazeologiczny; zasady poprawności frazeologicznej.

Kodyfikacja. Polska polityka językowa: problemy związane z kodyfikacją języka; postawy użytkowników wobec języka; polityka językowa w Polsce w realiach Unii Europejskiej; Ustawa o języku polskim i działalność Rady Języka Polskiego.

Zjawisko mody językowej: moda i snobizm w języku; szablon leksykalny; wyrazy modne w 2. połowie XX w. a moda językowa XXI wieku.

Zewnętrznojęzykowe tendencje rozwojowe w polszczyźnie XXI wieku: internacjonalizacja; terminologizacja (technologizacja); demokratyzacja; mediatyzacja; zjawisko nowej piśmienności.

Wewnętrznojęzykowe tendencje rozwojowe w polszczyźnie XXI wieku: uniwerbizacja; multiwerbizacja; pleonazmy i tautologie; nowe tendencje w systemie gramatycznym.

Nazwa zajęć: Animacja kultury - w praktyce zespołowej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. omawia pojęcia i zasady z zakresu ochrony własności przemysłowej, prawa autorskiego i podstaw przedsiębiorczości w ścisłym związku z animacją kultury

w zakresie umiejętności:

1. potrafi stosować w sytuacjach profesjonalnych związanych z pracą animatora kultury szczegółową wiedzę o celach, organizacji i funkcjonowaniu instytucji związanych z wybraną sferą działalności twórczej, kulturalnej, edukacyjnej, medialnej i/lub promocyjno-reklamowej

2. potrafi jako animator kultury planować i wykonywać zadania w warunkach nie w pełni przewidywalnych, indywidualnie i współpracując z innymi osobami

3. potrafi zastosować w pracy animatora kultury podstawową wiedzę o prawnych i ekonomicznych uwarunkowaniach funkcjonowania instytucji związanych z wybraną sferą działalności twórczej, kulturalnej, edukacyjnej, medialnej i/lub promocyjno-reklamowej

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów/gotowa do etycznej oceny własnej pracy jako animatora kultury i odpowiedzialnego przyjęcia tej roli zawodowej i społecznej w życiu zbiorowym

2. jest gotów/gotowa do krzewienia kultury języka i kultury czytelniczkiej w pracy zawodowej animatora

Treści programowe dla zajęć:

Typy placówek i organizacji działających w sektorze kultury. Seria poprzedzonych merytorycznym przygotowaniem wizyt studyjnych w domach kultury, teatrach, świetlicach, muzeach i innym miejscach, w których prowadzona jest działalność kulturalna.

Zespołowe przygotowanie i przeprowadzenie wydarzeń o charakterze kulturalnym lub edukacyjnym.

Nazwa zajęć: Podstawowe elementy dykcji

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. omawia zasady poprawnej wymowy oraz typowe zjawiska językowe w zakresie wymowy Polaków

w zakresie umiejętności:

1. dokonuje obserwacji i interpretacji zjawisk językowych w zakresie wymowy Polaków

2. opracowuje niezbędne działania korekcyjne na podstawie wiedzy o różnych typach oddechu i błędnej wymowy samogłosek i spółgłosek języka polskiego
3. rozpoznaje różne przejawy zaburzeń niepozwalających na osiągnięcie prawidłowej dykcji w zakresie języka polskiego
4. konstruuje i prowadzi proste badania dykcji oraz wskazuje kierunki dalszych ćwiczeń w celu osiągnięcia wzorcowej dykcji

Treści programowe dla zajęć:

Mowa i komunikacja, przykazania człowieka mówiącego, komunikacja werbalna i niewerbalna, model kanałów komunikacji, elementy dykcji, SRS, typy wymowy
Ćwiczenia motoryki narządów mowy, język, wargi, podniebienie, szczęki, krtań
Oddychanie i głos, rodzaje oddychania, oddychanie w spoczynku, w mówieniu, oddech pełny, dynamika wydechu, wydłużanie wydechu, szept
Wymowa samogłosek, funkcja samogłosek, artykulacja, samogłoski w nagłosie, śródgłosie, wygłosie, dwie sąsiadujące samogłoski, samogłoski na granicy wyrazów, przyimek i przedrostek przed samogłoską, redukcja samogłosek, samogłoski nosowe
Wymowa spółgłosek, funkcja spółgłosek, półotwarte w śródgłosie i w wygłosie, geminaty, jednakowe spółgłoski na granicy wyrazów, w wygłosie
Szeregi syczący, szumiący, ciszący, zbitki spółgłoskowe, korekta półpalatalności
Wymowa r i ł, charakterystyka, deformacje, głoski w śródgłosie i w wygłosie
Rytmizacja wypowiedzi, akcent wyrazowy i zdaniowy, intonacja i frazowanie, typy intonacji, frazowanie intonacyjne, pauza

Nazwa zajęć: **Redagowanie tekstów dziennikarskich**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. omawia tekstologiczną specyfikę przekazu medialnego
2. charakteryzuje swoiste właściwości różnych rodzajów tekstów

w zakresie umiejętności:

1. redaguje teksty dziennikarskie zróżnicowane pod względem środka przekazu i funkcji
2. dokonuje w piśmie lub w mowie analizy krytycznej i interpretacji tekstów powstałych w ramach zajęć (prac własnych i cudzych)
3. czyta ze zrozumieniem i samodzielnie komentuje prace teoretyczne z zakresu teorii aktu twórczego, warsztatu pisarskiego i studiów nad językiem
4. samodzielnie uzasadnia określony wybór środków kształtowania wypowiedzi
5. współpracuje w zespole nad zadaniami twórczymi i krytycznymi

Treści programowe dla zajęć:

Rodzaje tekstów i ich składowe. Co to jest tekst dziennikarski?

Tektonika przekazu. Pisanie pod wyszukiwarką

Segmentacja pisemnej wypowiedzi dziennikarskiej

Lid jako akapit strategiczny

Modele i funkcje tytułu

Jak korzystać z cudzych słów?

Funkcje liczb i danych w przekazie dziennikarskim

Wizualność przekazu (fotografia, grafika, infografika)

Jak opisać świat? Cechy stylowe w przekazie

Praca z materiałem

Poprawność przekazu dziennikarskiego

Nazwa zajęć: **Adiustacja tekstu**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. posługuje się podstawową terminologią z zakresu edytorstwa
2. opisuje trzy poziomy opracowania tekstu (edytorski, merytoryczny i językowy)

w zakresie umiejętności:

1. korzysta z odpowiednich dla rozwiązywanego problemu źródeł poprawnościowych
2. wykonuje adiustację językowo-stylistyczną i techniczną, stosując znaki korektorskie
3. określa granice ingerencji korektora i redaktora w tekst oraz współpracuje z autorem
4. wykonuje korektę tekstu po złożeniu, z zastosowaniem znaków korektorskich, przy wykorzystaniu zasad dobrego składu i łamania

5. opracowuje aparat krytyczny, przygotowuje do druku materiały pomocnicze i uzupełniające (przypisy, bibliografia, spis treści)

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów/gotowa do współpracy z autorem oraz z zespołem w całym procesie przygotowywania tekstu do druku

Treści programowe dla zajęć:

Podstawowe pojęcia dotyczące adiestacji, redakcji, korekty

Etapy powstawania publikacji (od maszynopisu do druku), struktura wydawnictwa

Zasady opracowywania tekstu pod względem merytorycznym, edytorskim, językowym

Warsztat pracy korektora i redaktora (źródła poprawnościowe i encyklopedyczne; instrukcja książki)

Znaki korektorskie i ich zastosowanie

Adiestacja językowo-stylistyczna maszynopisu (z elementami adiestacji technicznej)

Forma typograficzna książki (wyróżnienia, teksty poboczne)

Korekta składu i II korekta

Adiestacja przypisów (rodzaje, zasady formatowania)

Opracowanie tekstu naukowego, popularnonaukowego, użytkowego

Nazwa zajęć: **Warsztat polonisty – czytanie**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. przedstawia podstawowe terminy oraz omawia zagadnienia z zakresu terminologii filologii polskiej

w zakresie umiejętności:

1. wnikliwie czyta i interpretuje utwory literackie, naukowe i popularnonaukowe

2. potrafi stworzyć podstawowy zestaw lektur do wybranego tematu badawczego

3. potrafi rzetelnie parafrazować teksty, argumentować na rzecz lub przeciw tezę oraz przyjmować ze zrozumieniem argumenty innych stron

4. potrafi skonstruować dłuższą prezentację ustną, pisemną i ustną syntetyczną wypowiedź parafrazującą lekturę lub napisać esej interpretacyjny

w zakresie kompetencji społecznych:

1. w dyskusjach na tematy literackie jest gotów wykorzystać zdobytą w trakcie zajęć wiedzę, świadomość teoretyczną i wrażliwość etyczną

Treści programowe dla zajęć:

Specyfika lektury polonistycznej: łączenie wiedzy z poetyki, historii literatury, wiedzy o współczesnym języku polskim oraz kontekstów kultury do analizy tekstów artystycznych

Uważna lektura wybranych tekstów naukowych i popularnonaukowych: zdobywanie i selekcjonowanie informacji, odróżnianie funkcji informacyjnych od funkcji wartościujących – na poziomie podstawowym. Znajdywanie tezy i przesłanek tekstu naukowego, śledzenie wywodu argumentacyjnego – na poziomie podstawowym.

Streszczanie i parafrazowanie cudzego stanowiska oraz formułowanie stanowiska własnego na podstawie poglądów innych autorów.

Spółeczne i kulturowe ramy czytania. Zawiazywanie wspólnot interpretacyjnych, doświadczenia lekturowe zbiorowości. Rola czytania w rozwoju tożsamości kulturowej i więzi społecznych. Krzewienie kultury czytelnictwa.

Granice interpretacji. Przyjemność interpretacji. Teoretyczne ramy interpretacji.

Sztuka interpretacji tekstu literackiego. Realizacja zadanego problemu interpretacyjnego: dobór metod i narzędzi lekturowych oraz bibliografii.

Analiza i interpretacja tekstu literackiego w kontekstach historycznoliterackich, społeczno- kulturowych i politycznych oraz teoretycznych – na poziomie podstawowym

Nazwa zajęć: **Historia literatury polskiej po 1918 roku**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. scharakteryzuje, osadza w kontekście historycznoliterackim i omawia najważniejsze dzieła literatury polskiej po 1918 r., odwołując się do historii, filozofii i historii sztuki XX wieku

2. świadomie posługuje się nazwami zjawisk, konwencji artystycznych, ugrupowań i prądów literackich, łączy je z dokonaniem wybranych twórców, osadzając w kontekście historycznoliterackim

w zakresie umiejętności:

1. potrafi czytać ze zrozumieniem i samodzielnie interpretować (w ujęciu analitycznym i syntetycznym) dzieła literackie powstałe w omawianych epokach, z wykorzystaniem literatury przedmiotowej, zaprezentować swoje tezy oraz twórczo uczestniczyć w dyskusji

2. potrafi czytać ze zrozumieniem teksty naukowe i wyłonić główne tezy w pracach naukowych, dotyczących historii literatury po 1918 r.

3. potrafi sformułować dłuższą wypowiedź ustną, dotyczącą wskazanego zagadnienia z historii literatury polskiej po 1918 r. (np. omówić ważny utwór literacki, scharakteryzować twórczość istotnego pisarza, przedstawić najważniejsze tendencje i zjawiska literackie w ujęciu diachronicznym i synchronicznym)

w zakresie kompetencji społecznych:

1. docenia i rozumie znaczenie wiedzy o literaturze i zjawiskach literackich w procesie kształtowania tożsamości, a także interpretowania zjawisk współczesności i odpowiedzialności za przyszłość (w kontekście tak jednostkowym i społecznym, jak i zawodowym)

Treści programowe dla zajęć:

Periodyzacja literatury polskiej po 1918 r. (Semestr I: dwudziestolecie międzywojenne oraz okres wojny i okupacji; Semestr II: literatura 1945-1989)

Główne nurty i dominujące tendencje w literaturze i kulturze polskiej po 1918 r. (Semestr I: dwudziestolecie międzywojenne oraz okres wojny i okupacji; Semestr II: lata 1945-1989)

Ważne zjawiska i konwencje artystyczne w literaturze i kulturze polskiej po 1918 r. (Semestr I: dwudziestolecie międzywojenne oraz okres wojny i okupacji; Semestr II: lata 1945-1989)

Utwory kluczowe dla dziejów polskiej literatury po 1918 r. w filologicznym odczytaniu: gromadzenie wiedzy na ich temat, doskonalenie warsztatu

interpretacyjnego i krytycznego (Semestr I: dwudziestolecie międzywojenne oraz okres wojny i okupacji; Semestr II: lata 1945-1989)

Biografie artystyczne najważniejszych twórców literatury polskiej po 1918 r. (Semestr I: dwudziestolecie międzywojenne oraz okres wojny i okupacji; Semestr II: lata 1945-1989)

Związek literatury polskiej po 1918 r. z najważniejszymi tendencjami z zakresu filozofii, historii sztuki, z kulturą i literaturą epok poprzednich oraz z literaturą europejską (Semestr I: dwudziestolecie międzywojenne oraz okres wojny i okupacji; Semestr II: lata 1945-1989)

Interpretacja dziejów polskiej literatury po 1918 r. w kontekście kultury i historii tego okresu (Semestr I: dwudziestolecie międzywojenne oraz okres wojny i okupacji; Semestr II: lata 1945-1989)

Nazwa zajęć: Historia literatury polskiej – klasycyzm po 1795 roku i romantyzm

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. wymienia arcydzieła i kluczowe utwory literackie epoki romantyzmu, a także referuje ich problematykę oraz kształt estetyczny z użyciem podstawowej terminologii literaturoznawczej

2. charakteryzuje najważniejsze historyczne systemy komunikacji literackiej (w tym obiegi literackie, formy gatunkowe, formy podawcze, języki artystyczne)

3. charakteryzuje kluczowe idee filozoficzne i estetyczne stymulujące rozwój literatury oraz kultury epoki romantyzmu

4. przedstawia ważne wydarzenia i zjawiska z zakresu historii Polski i wyjaśnia ich wpływ na genezę i problematykę utworów literackich oraz na rozwój kultury polskiej okresu romantyzmu

5. dokonuje periodyzacji literatury epoki romantyzmu, omawia ją w szerszym kontekście kulturowym

6. omawia związki literatury, kultury i sztuki epoki romantyzmu z literaturą, kulturą i sztuką powszechną; teorie korespondencji i syntezy sztuk (np. malarstwo, muzyka, teatr, opera)

w zakresie umiejętności:

1. potrafi analizować, interpretować i wartościować teksty literackie reprezentatywne dla epoki romantyzmu z wykorzystaniem podstawowej wiedzy z zakresu wybranych teorii i metodologii badań literackich

2. samodzielnie realizuje proste zadanie badawcze (z zastosowaniem w praktyce podstawowych elementów historycznoliterackiej procedury badawczej, takich jak dobór i analiza źródeł, rozpoznanie stanu badań, zdefiniowanie i analiza problemu poznawczego, skonstruowanie spójnego wyводу argumentacyjnego, sformułowanie wniosków) z wykorzystaniem wiedzy o literaturze epoki romantyzmu

3. potrafi operować informacją naukową (w tym wyszukiwać, analizować, oceniać i selekcjonować informacje dotyczące literatury epoki romantyzmu, dobierać właściwe edycje tekstów, posługiwać się słownikami i kompendiami literaturoznawczymi, bibliotekami cyfrowymi) oraz zastosować ją w konkretnym kontekście zawodowym

4. potrafi operować pisemną formą wypowiedzi naukowej, napisać referat historycznoliteracki, a także przygotować wystąpienie w dyskusji, przedstawić (również w formie prezentacji multimedialnej) i uzasadnić swoje stanowisko z wykorzystaniem poglądów innych autorów

5. potrafi pracować w zespole wedle celów i wskazówek formułowanych przez kierownika zespołu

w zakresie kompetencji społecznych:

1. docenia rolę literatury i kultury epoki romantyzmu w budowaniu tożsamości zbiorowej, więzi społecznych oraz wykorzystać tę kompetencję w osobistym, angażującym etyczną wrażliwość udziale w różnych formach życia zbiorowego (w tym we własnej pracy), a także w pielęgnowaniu dziedzictwa kulturowego Europy, Polski i Wielkopolski

Treści programowe dla zajęć:

Problemy przełomu romantycznego (np. programy i manifesty, polemiki z klasycyzmem i racjonalizmem, rola klasycyzmu postanisławowskiego)

Gatunki literackie romantyzmu (np. ballada, powieść poetycka, dramat romantyczny, komedia, poemat dygresyjny, powieść)

Kategorie estetyczne, np: tragizm, groteska, ironia, frenezja, melancholia, komizm, realizm

Elementy historii XIX wieku i jej wpływ na idee romantyczne – problem rewolucji, historyzm, providencjalizm, romantyczne historiozofie (np. mesjanizm) itd.

Twórczość najwybitniejszych romantyków z uwzględnieniem ewolucji i przemian w jej obrębie oraz związanych z nią pojęć (np. profetyzm Mickiewicza, mistycyzm Słowackiego, historiozofia Krasińskiego, Norwidowska ironia etc.)

Krytyka literacka okresu romantyzmu (np. różne koncepcje romantyczności, emigracyjne sądy o twórczości Słowackiego, spory o powieść)

Romantyzm polski wśród romantyzmów europejskich (recepja historyczna i typologiczna)

Recepja romantyzmu w literaturze epok późniejszych oraz jego rola w budowaniu tożsamości zbiorowej Polaków

Nazwa zajęć: **Podstawy pedagogiki dla nauczycieli cz. 1 (ćwiczenia)**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna i rozumie specyfikę pracy z klasą ze względu na proces rozwoju grupy, rozumie potrzebę dostosowania funkcjonowania w roli lidera do potrzeb grupy, zna zasady zawierania kontraktu wychowawczego z klasą/ucniem

2. zna style kierowania grupą i rozumie ich skutki dla efektywności pracy uczniów oraz klimatu klasy

3. rozumie potencjał konfliktów w relacjach społecznych, zna metody rozwiązywania sytuacji konfliktowych w sytuacjach szkolnych

4. zna indywidualne i społeczne konsekwencje stereotypów, uprzedzeń, rozumie mechanizmy dyskryminacji, a także przesłanki i przejawy dyskryminacji w relacjach szkolnych

w zakresie umiejętności:

1. potrafi zaplanować zajęcia służące zawieraniu kontraktu wychowawczego (z klasą/ucniem) i pracować wychowawczo z klasą/ucniem z wykorzystaniem kontraktu, potrafi także animować życie społeczno-kulturalne klasy adekwatnie do potrzeb uczniów/zespołu klasowego

2. potrafi w ramach pracy wychowawczej z klasą planować działania/zajęcia integrujące grupę, animujące zespołowe inicjatywy uczniów, wspierające samorządność i autonomię uczniów, a także stosować konstruktywne wzorce komunikacyjne

3. potrafi zaprojektować i przeprowadzić działania z zakresu edukacji na rzecz równości i edukacji antydyskryminacyjnej w środowisku szkolnym (oraz ich ewaluację)

4. działa zgodnie z zasadami pracy opiekuńczo-wychowawczej nauczyciela i potrafi zgodnie z nimi zaplanować pracę z klasą/ucniem

5. posługuje się zasadami i normami etycznymi, kierując się empatią i poczuciem odpowiedzialności za podjęcie działań profilaktycznych i interwencyjnych wobec przejawów dyskryminacji w środowisku szkolnym

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów/gotowa podejmować współpracę z nauczycielami, specjalistami i środowiskiem pozaszkolnym na rzecz wspierania funkcji wychowawczej szkoły

Treści programowe dla zajęć:

Rozwój grupy – ewolucja roli wychowawcy jako lidera grupy.

Kontrakt wychowawczy – wspieranie samorządności i podmiotowości uczniów.

Style kierowania grupą i ich konsekwencje dla klimatu klasy oraz efektywności pracy uczniów.

Konflikt w relacjach szkolnych – specyfika i metody rozwiązywania. Konstruktywna komunikacja.

Integracja klasy – praktyczne rozwiązania. Poszanowanie godności uczniów.

Edukacja na rzecz równości oraz profilaktyka antydyskryminacyjna w szkole jako adekwatne działania wobec przejawów dyskryminacji w środowisku szkolnym.

Nazwa zajęć: **Fonetyka artykulacyjna z fonologią**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. właściwie stosuje terminologię związaną ze współczesną polską fonetyką oraz fonologią
2. charakteryzuje samogłoski oraz spółgłoski we współczesnym języku polskim
3. rozpoznaje i opisuje zjawiska z zakresu koartytucji
4. wskazuje i charakteryzuje najważniejsze procesy i reguły fonologiczne
5. porównuje i charakteryzuje systemy fonologiczne języka polskiego (Stieberta, Jassemę, Róclawskiego)

w zakresie umiejętności:

1. posługuje się transkrypcją fonetyczną (zarówno w slawistycznym, jak też międzynarodowym alfabecie fonetycznym)
2. adekwatnie stosuje opracowania naukowe podczas zajęć oraz w pracy własnej

Treści programowe dla zajęć:

Fonetyka jako dyscyplina językoznawcza i nauka stosowana
System wokaliczny współczesnego języka polskiego. Problem samogłosek nosowych
System konsonantyczny współczesnego języka polskiego
Koartytucja i asymilacje
Fonetyka suprasegmentalna – nauka o akcencie
Fonetyczna reprezentacja współczesnych tekstów polskich
Przedmiot badań fonologii. Fonologia a inne poziomy języka
Najważniejsze procesy fonologiczne (elizja, epenteza, metateza, modyfikacja). Reguły fonologiczne i ich współdziałanie
System fonologiczny współczesnej polszczyzny
Znaczenie fonetyki i fonologii w logopedii

Nazwa zajęć: **Wiedza o kulturze**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. rozpoznaje i nazywa bogactwo odniesień kulturowych oraz świadomie uczestniczy w kulturze
2. przedstawia specyfikę różnorodnych narzędzi i mediów związanych z udziałem w kulturze

w zakresie umiejętności:

1. sprawnie i twórczo korzysta z narzędzi interdyscyplinarnych w pozyskiwaniu wiedzy i w komunikacji
2. analizuje, interpretuje oraz wartościuje zjawiska kulturowe, zarówno kultury rodzimej, jak i innych kultur
3. wykorzystuje rozmaite źródła wiedzy o kulturze (z uwzględnieniem narzędzi intermedialnych) oraz stosuje wiedzę ogólną w obserwacji praktyki życiowej
4. wykazuje się inwencją w zakresie samodzielnego myślenia i prezentacji jego wyników

w zakresie kompetencji społecznych:

1. wykazuje się wrażliwością – etyczną i estetyczną – na różnorodność kulturową
2. jako świadoma jednostka – krytycznie i samokrytycznie – uczestniczy w kulturze
3. prezentuje własną identyfikację kulturową i empatycznie rozumie inne tożsamości kulturowe
4. jest gotów rozwiązywać problemy wynikające z różnic kulturowych

Treści programowe dla zajęć:

Pojęcie kultury. Wzory, źródła i obiegi kultury. Antropologia kulturowa jako metodologia badań (Semestr I)

Człowiek w świecie. Różnorodność kulturowa a podobieństwo kultur. Identyfikacja kulturowa (Semestr I)

Wizja cywilizacji śródziemnomorskiej jako konstytuanty kultury polskiej i europejskiej (Semestr I)

Czas – cykliczne i linearne rozumienie czasu. Przestrzeń święta i świecka (Semestr I)

Źródła kultury – rytuał, zabawa, praca (Semestr I)

Cechy charakterystyczne rodzimej kultury narodowej na tle kultur Europy i świata (Semestr I)

Stereotypy: np. płciowe, narodowe, regionalne, rasowe. Kategoria inności (Semestr I)

Dzieło a arcydzieło literackie: źródło kultury, jej efekt i komunikat kulturowy. Arcydzieło jako soczewka kultury: archetyp, apokryf, topos, mit (Semestr I)

Współczesne dyskursy kulturoznawcze (np. ludobójstwo, postkolonializm, feminizm, kultura masowa i popularna) (Semestr II)

Estetyka. Pojęcie, rezonans, przestrzeń funkcjonowania (Semestr II)

Materiałne i niemateriałne przejawy kultury. uwarunkowania genetyczne i praktyka wybranych dziedzin sztuki (Semestr II)
Problematyka wartości i wartościowania wytworów kulturowych (Semestr II)
Kultura oralna i piśmienna. Druk, Współczesna kultura medialna (Semestr II)
Identyfikacja kulturowa – jednostkowa i zbiorowa, Ciało w kulturze (Semestr II)
Literatura a działanie. Teatr. Współczesna antropologia widowisk i teorie działań performatywnych (Semestr II)
Arcydzieło jako soczewka kultury: archetyp, apokryf, topos, mit (Semestr II)

Nazwa zajęć: **Diagnoza i terapia dysglosji**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. omawia metody prowadzenia terapii osób z palatolalią

w zakresie umiejętności:

1. ocenia odruchowe reakcje oralne, funkcje oddychania i funkcje pokarmowe
2. ocenia anatomiczno-czynnościowe warunki mowy
3. ocenia mimikę twarzy
4. ocenia rozwój sprawności artykulacyjnej oraz umiejętności komunikacyjnych
5. rozpoznaje i omawia zaburzenia artykulacyjne
6. podejmuje stosowne działania terapeutyczne i profilaktyczne

Treści programowe dla zajęć:

Etiologia i patogeneza rozszczepów, podział rozszczepów, rozszczep a współistniejące wady rozwojowe

Rozwój mowy dzieci z rozszczepem, cechy wymowy a warunki anatomiczne, niewydolność podniebiennie-gardłowa w rozszczepie podniebienia

Zaburzenia artykulacji, nosowanie – diagnoza, przyczyny, sposoby eliminacji, artykulacja kompensacyjna, współruchy mimiczne

Wczesna interwencja logopedyczna, cel i znaczenie wczesnej interwencji logopedycznej

Logopedyczna terapia zaburzeń wymowy, podstawowe warunki efektywności terapii, jej etapy

Rodzaje ćwiczeń logopedycznych, ćwiczenia podniebienia miękkiego i zwarcia podniebiennie-gardłowego, miejsce logopedy w wielospecjalistycznym leczeniu dzieci z rozszczepem

Problemy psychospołeczne osób z rozszczepem

Nazwa zajęć: **Gatunki i formaty medialne**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. przedstawia zasady analizy dowolnego tekstu dziennikarskiego oraz omawia podstawowe teorie dotyczące metod analizy tekstów dziennikarskich, ze szczególnym uwzględnieniem koncepcji z obszaru genologii dziennikarskiej

2. przedstawia uporządkowaną wiedzę dotyczącą zróżnicowania przekazów medialnych w zależności od rodzaju medium, tematyki, nadawcy, odbiorcy, kontekstu

w zakresie umiejętności:

1. analizuje różne rodzaje tekstów dziennikarskich, uwzględniając ich przynależność genologiczną, strukturę, uwikłania komunikacyjne i stylistyczne
2. redaguje tekst dziennikarski we wskazanej konwencji gatunkowej, w tym przygotowuje i omawia projekt formatu medialnego
3. pracuje w zespole, przyjmuje w nim różne role, wspólnie z innymi realizuje zadania z zakresu analizy przekazów medialnych lub tworzenia własnych tekstów dziennikarskich

Treści programowe dla zajęć:

Omówienie teorii genologii dziennikarskiej w odniesieniu do różnych gatunków funkcjonujących w przestrzeni prasowej, radiowej, telewizyjnej oraz internetowej (tj. news, sprawozdanie i relacja, sylwetka, komentarz, polemika, wywiad, felieton, reportaż, esej, blog).

Prezentacja teoretycznych aspektów funkcjonowania formatów medialnych.

Informacja jako sedno dziennikarstwa:- news – typologia, funkcje, struktura; - sprawozdanie i relacja formą prezentacji wydarzenia o charakterze procesualnym;- sylwetka, czyli dziennikarska opowieść o człowieku.

Publicystyka jako forma interpretacji rzeczywistości: - komentarz a polemika – podobieństwa i różnice;- techniki wywiadu ad rem i ad personam;- recenzja, czyli opis i ocena wydarzenia kulturalnego;- stylistyczne i pragmatyczne funkcje felietonu;- reportaż jako gatunek z pogranicza literatury i

publicystyki;- esej, czyli projekcja świadomości intelektualisty;- blog jako interaktywna forma komunikacji.

Format medialny jako metagatunek oraz prefabrykat pozwalający na reprodukcję gotowych schematów (zwłaszcza cyklicznych programów telewizyjnych).

Redagowanie wybranych gatunków dziennikarskich oraz prezentacja przygotowanych przez studentów autorskich projektów formatów medialnych.

Nazwa zajęć: Życie literackie w Polsce

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. omawia wybrane ważne dzieła literatury po 1989 roku;
2. charakteryzuje główne tendencje aksjologiczne w literaturze najnowszej;
3. przedstawia wybrane, istotne tematy tej literatury;
4. charakteryzuje twórczość wybranych wybitnych autorek i autorów współczesnych;

w zakresie umiejętności:

1. potrafi wziąć udział w dyskusji o literaturze najnowszej, między innymi o współczesnym kanonie i sposobach jego kształtowania;

Treści programowe dla zajęć:

Zjawiska, tendencje, tematy, zwroty w literaturze po 1989.

Po '89: formacja „brulionu”, powieść na rynku książki, non fiction (reportaż i biografia), pop, komiks, slam, poezja polityczna etc.

Portrety: Justyna Bargielska, Joanna Bator, Marek Bieńczyk, Izabela Filipiak, Wojciech Jagielski, Szczepan Kopyt, Dorota Masłowska, Joanna Mueller, Jerzy Pilch, Marta Podgórnica, Jacek Podsiadło, Piotr Sommer, Andrzej Stasiuk, Marcin Świetlicki, Eugeniusz Tkacyszyn-Dycki, Olga Tokarczuk, Michał Witkowski lub inni.

Poetyki, strategie, afekty: nonkonformizm, indywidualizm, komunizm, polityczność, subwersje i emancypacje, trauma, nostalgia, melancholia, mityzacja lub inne.

Literatura wobec kapitalizmu oraz nowych mediów.

Nazwa zajęć: Diagnoza i terapia afazji dziecięcej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. posługuje się podstawową terminologią z zakresu afazji rozwojowej, zna klasyfikacje afazji dziecięcej
2. charakteryzuje symptomy afazji dziecięcej

w zakresie umiejętności:

1. porównuje zaburzenia afatyczne z innymi zaburzeniami języka i mowy
2. przeprowadza diagnozę afazji dziecięcej
3. przygotowuje program terapii zaburzeń afatycznych

Treści programowe dla zajęć:

Wyjaśnienia terminologiczne: afazja dziecięca, alalia, afazja u dzieci, dysfazja, SLI, DLD

Zaburzenia językowe w afazji i metody ich diagnozowania

Zaburzenia funkcji poznawczych: percepcyjne, w zakresie uwagi, pamięci

Kryteria włączające i wyłączające afazji rozwojowej

Budowanie systemu językowego dziecka z afazją rozwojową

Metoda Krakowska wobec zaburzeń mowy i języka. Manualne Torowanie Głosek.

Ogólne zasady programowania języka: samogłoski, wykrzyknienia, sylaby otwarte i rzeczowniki prymarne, czasowniki sekundarne, przymiotniki, fleksja nominalna i werbalna

Techniki kształtowania systemu językowego u dzieci z afazją rozwojową

Nazwa zajęć: Laboratorium pedagogiczne: przygotowanie do praktyk w szkole podstawowej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. posiada wiedzę dotyczącą procesu diagnozowania uczniów, ich środowisk wychowawczych i zespołu klasowego oraz zna podstawowe techniki i metody diagnostyczne dobrane do potrzeb i możliwości uczniów, a także wie, jak wykorzystywać je w diagnozie nauczycielskiej
2. zna organizację procesów wychowania w szkole, cel i zasady konstruowania programu wychowawczo-profilaktycznego szkoły, a także obowiązki wychowawcy klasy w zakresie planowania, prowadzenia i dokumentowania pracy wychowawczej oraz dbania o bezpieczeństwo i zdrowie uczniów
3. posiada orientację w zakresie podstaw prawnych regulujących system oświaty w Polsce, w tym tzw. prawa wewnątrzszkolnego

w zakresie umiejętności:

1. potrafi skonstruować i zastosować narzędzia służące do diagnozowania ucznia oraz zespołu klasowego (struktura socjometryczna, przywództwo, klimat klasowy, role grupowe itp.) i na tej podstawie planować pracę wychowawczą z uczniem/grupą
2. potrafi skorzystać ze schematu studium indywidualnego przypadku (opis i analiza przypadku/problemu) i sporządzić je na podstawie wyników zaprojektowanych badań diagnostycznych wraz ze wskazówkami do dalszej pracy z uczniem

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest świadom/świadoma konieczności rozwijania swych kompetencji wychowawczych, jest gotów/gotowa pogłębiać swą wiedzę i doskonalić warsztat wychowawcy klasy

Treści programowe dla zajęć:

Diagnoza wstępna ucznia – elementy diagnozy całościowej. Wyznaczniki poprawności, zasady i zastosowanie diagnozy w pracy z uczniem (w tym błędy etyczne). Opis i analiza przypadku – struktura i funkcja.

Podstawowe metody i techniki w diagnozowaniu i ocenianiu w pracy nauczyciela (obserwacja, wywiad i rozmowa, analiza wytworów dziecka, socjometria, kwestionariusze i testy). Diagnoza jako relacja społeczna, zniekształcenia w spostrzeganiu społecznym.

Diagnoza sytuacji psychospołecznej ucznia w szkole. Funkcjonowanie dziecka w klasie szkolnej (np. role, pozycja, wzajemne relacje z uczniami oraz z nauczycielem/ami). Badanie socjometryczne i jego analiza.

Regulacje prawne dotyczące systemu oświaty z uwzględnieniem tzw. prawa wewnątrzszkolnego. Charakterystyka statusu prawnego nauczyciela.

Warsztat pracy wychowawcy klasy w zakresie planowania, prowadzenia i dokumentowania pracy wychowawczej w klasie oraz szkole. Odpowiedzialność prawna nauczyciela za bezpieczeństwo i ochronę zdrowia uczniów (regulacje prawne, procedury zapewniania bezpieczeństwa, rozwiązania praktyczne).

Nazwa zajęć: Praktyka metodyczna ciągła

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. przedstawia zasady funkcjonowania oraz zadania dydaktyczne realizowane przez szkołę lub placówkę systemu oświaty, a także omawia rodzaje dokumentacji działalności dydaktycznej tam prowadzonej

w zakresie umiejętności:

1. potrafi wnikliwie obserwować działania nauczyciela, w tym lekcje języka polskiego ze szczególnym zwróceniem uwagi na sposób wdrożenia w praktyce szkolnej zapisów podstawy programowej i programu nauczania dla poziomu szkoły ponadpodstawowej oraz potrafi przygotować dokumentację z obserwowanych zajęć dydaktycznych, w tym pozalekcyjnych; wyciąga wnioski z obserwacji pracy dydaktycznej nauczyciela, jego interakcji z uczniami oraz sposobu planowania i przeprowadzania zajęć dydaktycznych;
2. diagnozuje potrzeby, możliwości i zdolności ucznia, projektuje oraz indywidualizuje zadania i dostosowuje metody, treści i sposoby oceniania do zróżnicowanych potrzeb i możliwości uczniów
3. potrafi zaplanować i przeprowadzić pod nadzorem opiekuna praktyk zawodowych serię lekcji lub zajęć; potrafi zaprojektować i przeprowadzić lekcję z uwzględnieniem celów kształcenia polonistycznego na III etapie edukacyjnym, adekwatnie dobierając metody, wykorzystując technologie informacyjne dla efektywności procesu kształcenia, racjonalnie gospodarując czasem lekcji
4. potrafi pracować w zespole, występując w różnych rolach; ma umiejętność współpracy z innymi nauczycielami, pedagogami i rodzicami uczniów, oraz innymi osobami tworzącymi społeczność szkolną i lokalną;

w zakresie kompetencji społecznych:

1. wykorzystuje proces oceniania uczniów i udzielania im informacji zwrotnej do stymulowania ich pracy nad własnym rozwojem
2. posiada kompetencje komunikacyjne (interpersonalne i społeczne), dba o własną i uczniowską poprawność wypowiedzi, kulturę i etykę języka
3. jest gotów do skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych i nauczycielami w celu poszerzania swojej wiedzy dydaktycznej oraz rozwijania umiejętności wychowawczych;
4. wykazuje cechy refleksyjnego praktyka, który poddaje ocenie posiadaną wiedzę i kompetencje, oraz człowieka pozytywnie nastawionego do nowych doświadczeń, poszukującego innowacyjnych rozwiązań

Treści programowe dla zajęć:

Przygotowanie do praktyki ciągłej (omówienie organizacji, harmonogramu, regulaminu, reguł współpracy z opiekunem, obowiązującej dokumentacji i warunków zaliczenia).

Zapoznanie się ze specyfiką placówki, w której przebiega praktyka, obowiązującymi w niej procedurami, regulaminami, planami pracy dydaktycznej i profilaktyczno-wychowawczej.

Zapoznanie się z dokumentami regulującymi pracę nauczyciela polonisty na III etapie edukacyjnym i ich analiza, np.: program nauczania, plan wynikowy, podręcznik, przewodnik metodyczny.

Zapoznanie się z pracą wychowawcy klasy. Obserwacja i prowadzenie lekcji wychowawczych.

Uczestniczenie w spotkaniach rady pedagogicznej oraz zespołów wychowawczych; udział w pozalekcyjnych działaniach opiekuńczo-wychowawczych i profilaktycznych. Współpraca z pedagogiem, psychologiem, bibliotekarzem w realizacji zadań dydaktycznych i profilaktyczno-wychowawczych.

Obserwowanie i realizowanie zadań nauczyciela polonisty na III etapie edukacyjnym w tym:

- Udział w spotkaniach zespołu przedmiotowego.
- Obserwowanie zajęć z języka polskiego w szkole ponadpodstawowej i ich analizowanie ze względu na dobór celów kształcenia, metod i środków dydaktycznych, specyfikę treści literacko-kulturowych i językowych na III etapie edukacyjnym.
- Analizowanie podręczników, pomocy metodycznych ze względu na ich funkcjonalność.
- Wykorzystanie lub konstruowanie narzędzi diagnozowania wiedzy i umiejętności uczniów, sprawdzenie i ocena prac uczniowskich, wykorzystanie procesu oceniania uczniów i udzielania im informacji zwrotnej do stymulowania ich pracy nad własnym rozwojem.
- Tworzenie scenariuszy/konspektów twórczych lekcji z uwzględnieniem celów kształcenia literacko-kulturowego i językowego w szkole ponadpodstawowej, jego integracyjnego i interdyscyplinarnego charakteru.
- Prowadzenie lekcji na podstawie autorskich konspektów z wykorzystaniem różnorodnych metod oraz technologii informacyjnych i multimedialnych.
- Wykorzystanie różnych metod autoewaluacji prowadzonych zajęć.

Przeprowadzenie lekcji sprawdzającej na zakończenie praktyk (przygotowanie, autorefleksja studenta, omówienie z opiekunem praktyk)

Specyfika funkcjonowania uczniów ze zróżnicowanymi potrzebami edukacyjnymi, w tym uczniów szczególnie uzdolnionych. Diagnozowanie potrzeb, indywidualizacja form i metod pracy.

Autoewaluacja w pracy nauczyciela. Analiza i ocena własnych działań dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych. Podsumowanie praktyk z udziałem studenta/-ów, nauczyciela – opiekuna praktyk, nauczycieli akademickich odpowiedzialnych za przygotowanie nauczycielskie studentów.

Nazwa zajęć: Elementy diagnozy logopedycznej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. stosuje podstawową terminologię z zakresu diagnostyki logopedycznej oraz zaburzeń mowy i języka
2. wskazuje oraz omawia patomechanizmy określonych zaburzeń mowy i języka

w zakresie umiejętności:

1. rozpoznaje zjawiska z zakresu terapii logopedycznej, stosując odpowiednie zasady i metody postępowania logopedycznego
2. krytycznie ocenia przydatność opracowań teoretycznych z zakresu diagnostyki logopedycznej w programowaniu indywidualnej terapii
3. ustala optymalny program terapii konkretnych deficytów językowych

Treści programowe dla zajęć:

Badanie sprawności interakcyjnych (motoryka, wymowa, język, struktury pojęciowe, realizacja dialogu, realizacja wypowiedzi narracyjnych)

Analiza wyników badań specjalistycznych

Wywiad rodzinny

Diagnoza różnicowa

Rozpoznanie przypadku

Zaprogramowanie odpowiedniej terapii konkretnych zaburzeń mowy i języka

Nazwa zajęć: Społeczne i psychologiczne konteksty literatury

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. referuje i porównuje rozmaite pojęcia charakterystyczne dla teorii literatury i kultury, socjologii, antropologii kultury, psychologii i filozofii

2. przedstawia pojęcia współczesnej humanistyki w powiązaniu z różnymi kontekstami kulturowymi, społecznymi i filozoficznymi
3. omawia podstawowe mechanizmy kultury oraz historii kultury
4. przedstawia związki pomiędzy literaturą, kulturą, historią, życiem społecznym

w zakresie umiejętności:

1. potrafi czytać ze zrozumieniem i samodzielnie komentować różne prace teoretyczne i dzieła sztuki
2. potrafi interpretować związki pomiędzy literaturą, kulturą, historią, życiem społecznym

Treści programowe dla zajęć:

Społeczne funkcje literatury: między kategoriami prawdy i fikcji
Semiotyka i hermeneutyka komunikacji literackiej
Zwrot etyczny w nauce o literaturze
Problematyka innego w antropologii literatury, socjologii i filozofii
Tożsamość i doświadczenie
Literatura wobec nihilizmu i egzystencjalizmu
Kontrkultura

Nazwa zajęć: **Translatorium artystyczne**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. omawia najważniejsze problemy stawiane przed tłumaczem przez tekst oryginalny

w zakresie umiejętności:

1. potrafi poprawnie przełożyć dłuższy fragment tekstu literackiego
2. uzasadnić swoje wybory translatorskie w dyskusji lub pracy pisemnej
3. potrafi rozpoznać cel cudzej inicjatywy translatorskiej, zrekonstruować i ocenić strategię tłumacza oraz jego indywidualny styl – i zaproponować własne rozwiązania
4. potrafi czynnie uczestniczyć w dyskusji na temat omawianego przekładu i w zespołowej pracy translatorskiej

Treści programowe dla zajęć:

Podstawowe zagadnienia związane z warsztatem tłumacza – słowniki, źródła, pierwsze translatorskie wprawki
Tłumaczenie prozy o podwójnym adresacie – dla dziecięcego i dorosłego czytelnika. Gry językowe.
Tłumaczenie dramatu. Słowo w dialogu
Tłumaczenie eseju – brzemień „erudycji radosnej”
Wiersz wolny a poezja metryczna. Rytm, rym, substytucja stóp metrycznych
Problematyka serii przekładowej
Realia kulturowe a przekład
Humor w przekładzie. Wynalazczość językowa tłumacza – z przypisem czy bez?
Tłumaczenie prozy postmodernistycznej. Komizm i absurd, miejsca niedookreślenia w przekładzie

Nazwa zajęć: **Praktyki**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie umiejętności:

1. potrafi tworzyć i redagować teksty o charakterze literackim i/lub teksty (lub inne przekazy) towarzyszące literaturze
2. potrafi rozpoznać, klasyfikować i aktywnie współkształtować realia życia literackiego
3. potrafi rozpoznać, klasyfikować i aktywnie współkształtować relacje pomiędzy podmiotami (prywatnymi, instytucjami publicznymi, instytucjami trzeciego sektora, etc.)
4. potrafi samodzielnie wyszukiwać materiały niezbędne do zrealizowania danego zadania, a także poddać je krytycznej analizie i weryfikacji.
5. pracuje w zespole, inicjuje lub realizuje powierzone zadania

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów/-a rozwiązywać problemy związane z wykonywaniem zawodu (począwszy od merytorycznych, poprzez metodologiczne i etyczne, a na interpersonalnych skończywszy)

Treści programowe dla zajęć:

Twórcze pisanie w życiu codziennym – pomiędzy praktyką artystyczną a pisanem użytkowym
Obsługa wydarzeń literackich (od pomysłu offowego slamu do współorganizacji festiwalu literackiego)
Współpraca z podmiotami (od portali sieciowych po wydawnictwa) publikującymi teksty artystyczne
Współpraca z podmiotami (od portali sieciowych po wydawnictwa) publikującymi teksty towarzyszące literaturze
Narzędzia pracy na danym stanowisku pracy. Oprogramowanie, technologie, usługi

Zapoznanie się ze specyfiką instytucji przyjmującej i jej strukturą organizacyjną
Promocja i autopromocja literatury/twórcy
Aksjologia w życiu literackim a prawne i etyczne aspekty funkcjonowania instytucji

Nazwa zajęć: **Samoświadomość literatury: pisarze o pisaniu**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. wskazuje ważne wypowiedzi pisarzy polskich i światowych ostatnich trzech stuleci dotyczących celu i form uprawiania literatury, a także referuje ich problematykę oraz kształt estetyczny z użyciem podstawowej terminologii literaturoznawczej
2. charakteryzuje kluczowe idee filozoficzne i estetyczne stymulujące rozwój refleksji metaliterackiej i autotematycznej w literaturze nowoczesnej
3. omawia związki literatury, kultury i sztuki z literaturą, kulturą i sztuką powszechną; teorie korespondencji i syntezy sztuk (np. malarstwo, muzyka, teatr, opera)

w zakresie umiejętności:

1. potrafi analizować, interpretować i wartościować teksty literackie będące przejawem artystycznej samoświadomości ich autorów z wykorzystaniem podstawowej wiedzy z zakresu wybranych teorii i metodologii badań literackich oraz odróżniać najważniejsze historyczne systemy komunikacji literackiej (w tym obiegi literackie, formy gatunkowe, formy podawcze, języki artystyczne)
2. potrafi wykorzystać posiadaną wiedzę o najnowszej literaturze i wydarzeniach życia kulturalnego w praktyce pisarskiej obejmującej wybrane sfery działalności twórczej, kulturalnej, edukacyjnej, medialnej i/lub promocyjno-reklamowej
3. potrafi operować informacją naukową (w tym wyszukiwać, analizować, oceniać i selekcjonować informacje dotyczące metaliterackich i autotematycznych wypowiedzi pisarzy, dobierać właściwe edycje tekstów, posługiwać się słownikami i kompendiami literaturoznawczymi, bibliotekami cyfrowymi) oraz zastosować ją w konkretnym kontekście zawodowym
4. potrafi operować pisemną formą wypowiedzi naukowej, a także przygotować wystąpienie w dyskusji, przedstawić i uzasadnić swoje stanowisko z wykorzystaniem poglądów innych autorów
5. potrafi napisać esej z wykorzystaniem elementarnej inwencji i znajomości gatunków, konwencji oraz stylów w zakresie twórczego pisania, a także wziąć udział w dyskusji; (potrafi) posługiwać się przy tym (i w mowie, i w piśmie) różnymi stylami funkcjonalnymi polszczyzny w zależności od sytuacji komunikacyjnej oraz rozpoznając i umiejętnie uruchamiając ekspresywne, estetyczne i pragmatyczne możliwości języka polskiego

w zakresie kompetencji społecznych:

1. świadomie kształtuje i pielęgnuje - za pośrednictwem twórczych wypowiedzi pisemnych i ustnych na tematy związane z literacką samoświadomością - własne upodobania kulturalne, zwłaszcza literackie, potrafiąc je spożytkować w pracy zawodowej oraz w celu autoprezentacji oraz funkcjonować – dzięki nim - w zróżnicowanym otoczeniu społeczno-kulturowym i zawodowym
2. docenia i wyjaśnia rolę utworów polskich i światowych, których autorzy podejmują refleksję nad pisaniem oraz wyjaśnić udział samych twórców w budowaniu tożsamości zbiorowej, więzi społecznych oraz wykorzystać tę kompetencję w osobistym, angażującym etyczną wrażliwość udziale w różnych formach życia zbiorowego (w tym we własnej pracy), a także w pielęgnowaniu dziedzictwa kulturowego świata, Europy, Polski.

Treści programowe dla zajęć:

Status i genealogia wypowiedzi metaestetycznych i autotematycznych w literaturze i innych dziedzinach sztuki

Odchodzenie od wzorców – późnoklasycystyczne rozważania o gatunkach pisarskich (na przykładzie eseju Franciszka Karpińskiego)

Powieść o powieści – Tomasza Manna rozważania o byciu artystą i o życiu (oraz umieraniu) idei (Jak powstał „Doktor Faustus”)

Poeta o cudzych wierszach, tłumacz o przekładaniu wierszy obcych – zakamuflowana autorefleksja pisarska na przykładzie esejów Piotra Sommera

Mówienie a pisanie, język wobec lingwistycznych żywiołów rzeczywistości – na przykładzie rozważań Mirona Białoszewskiego w szkicu Mówienie o pisaniu

Pisarska samoświadomość a klasycystyczny rygor bezosobowości – eseje T.S. Eliota

Przygotowanie pracy pisemnej (dowolna forma: od naukowego szkicu do oryginalnego utworu prozą lub wierszem) analizującej wypowiedzi pisarza/pisarzy o pisaniu i/lub akcentującej własne spojrzenie na zagadnienie literackiej samoświadomości

Nazwa zajęć: Emisja głosu

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. omawia zasady funkcjonowania narządu głosu.
2. przedstawia związek między oddychaniem a prawidłowym procesem mówienia; wymienia rodzaje głosów.
3. omawia zjawisko rezonansu i klasyfikuje rezonatory.
4. omawia przyczyny i rodzaje zaburzeń głosu.

w zakresie umiejętności:

1. potrafi higienicznie korzystać z aparatu mowy oraz wykorzystywać metody relaksacji
2. potrafi rozstrzygać problemy poprawnościowe, z którymi styka się w różnych typach tekstów.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów/-a do korygowania swoich błędów językowych i doskonalenia aparatu emisji głosu

Treści programowe dla zajęć:

Anatomia i fizjologia narządu głosu.

Proces tworzenia głosu i jego rodzaje.

Zjawisko rezonansu, klasyfikacja rezonatorów i ich rola w prawidłowej fonacji.

Higiena głosu i metody relaksacji.

Podstawowe pojęcia kultury języka: norma, uzus. Najczęstsze błędy fonetyczne, gramatyczne i stylistyczne.

Nazwa zajęć: Grafika komputerowa

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. wskazuje znaczenie sztuki projektowania w kulturze polskiej oraz przedstawia style projektowania zgodnie z chronologią epok w literaturze i sztuce światowej

w zakresie umiejętności:

1. na podstawie analizy zadania projektowego właściwie wybiera narzędzia pracy i dostosowuje projekt do techniki dystrybucji (forma cyfrowa a forma drukowana, grafika rastrowa i wektorowa)
2. wytycza ścieżkę pracy nad publikacją, wskazuje podział zadań w ramach organizacji (redakcja, dział graficzny wydawnictwa, drukarnia)
3. przeprowadza analizę inspiracji do projektu graficznego
4. właściwie i wydajnie posługuje się oprogramowaniem komputerowym w procesie projektowania
5. projektuje spójną i estetyczną szatę graficzną różnego rodzaju publikacji oraz materiały ilustracyjne dla tekstów lub tabel
6. w trakcie projektowania czerpie materiały z legalnych źródeł (odpłatnych lub darmowych)
7. poprawnie przygotowuje wykonany projekt do druku w różnych technikach i kontroluje jego jakość techniczną

Treści programowe dla zajęć:

Klasyfikacja oprogramowania graficznego, podstawowe informacje dotyczące zarządzania barwą (RGB i CMYK) oraz typów plików graficznych (bitmapowych i wektorowych) (Semestr IV)

Omówienie funkcji oprogramowania Adobe Illustrator w kontekście przygotowania materiałów ilustracyjnych oraz samodzielnych projektów graficznych:- tworzenie i przekształcanie obiektów,- rysowanie za pomocą krzywych,- nadawanie kolorów i przejść tonalnych,- obsługa warstw i masek,- praca z tekstem,- edycja obrazów bitmapowych w kontekście grafiki wektorowej (Semestr IV)

Omówienie funkcji oprogramowania Adobe Photosop w kontekście obróbki materiału zdjęciowego, przygotowania materiałów ilustracyjnych oraz samodzielnych projektów graficznych:- obróbka kolorystyczna i retusz,- obsługa warstw i masek w kontekście fotomontażu,- praca z tekstem (Semestr IV)

Omówienie zagadnień przygotowania plików do druku, eksport do plików wynikowych (Semestr IV),- przygotowanie plików do zastosowania w Internecie (Semestr V),- samodzielna kontrola poprawności wygenerowanych plików (Semestr V)

Działania marketingowe w praktyce – przygotowanie projektu prostej identyfikacji wizualnej dla (do wyboru) instytucji, wydarzenia lub publikacji, (projekt motywu graficznego – ewentualnie logotypu, wizytówek, papieru listowego, plakatu informacyjnego) (Semestr V)

Zaprojektowanie estetycznego i stosownego do tematyki layoutu, w celu późniejszego wykorzystania w procesie składu komputerowego (maksymalnie 4 strony w tym okładka) (Semestr V)

Zaprojektowanie elementów graficznych przeznaczonych do publikacji w internecie (banery, internetowe pliki pdf i swf) (Semestr V)

Nazwa zajęć: **Praktyki**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. identyfikuje mechanizmy funkcjonowania polskich mediów i scharakteryzować relacje komunikacyjne w różnych instytucjach

w zakresie umiejętności:

1. analizuje samodzielnie relacje z otoczeniem nawiązywane przez zróżnicowane podmioty (prywatne firmy, instytucje publiczne itp.)

2. przygotowuje rozmaite zlecane i samodzielnie zaproponowane przekazy (mówione, pisane, multimedialne itp.)

3. pozyskuje informacje ze zróżnicowanych źródeł, weryfikować je i wykorzystywać

4. pracuje w zespole redakcyjnym, inicjuje lub realizuje powierzone zadania

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów/gotowa współpracować w zróżnicowanych zespołach redakcyjnych podczas przygotowania materiałów dziennikarskich oraz dyskusji dotyczących ich poziomu

2. rozstrzyga związane z wykonywaniem zawodu dylematy (techniczne, merytoryczne, etyczne, interpersonalne itp.)

Treści programowe dla zajęć:

Zapoznanie się ze specyfiką instytucji przyjmującej, jej strukturą organizacyjną, zadaniami poszczególnych komórek, ich wzajemnymi powiązaniami

Zapoznanie się z zakresem i strukturą obowiązków na poszczególnych stanowiskach, w obrębie których odbędzie się praktyka

Prawne i etyczne aspekty praktyk w danej instytucji

Podstawowe narzędzia pracy na określonych stanowiskach. Nowoczesne technologie i sprzęt

Warsztat dziennikarski w komunikowaniu publicznym – zbieranie materiałów, ich obróbka (gromadzenie informacji, pozyskiwanie rozmówców, research, opracowanie zebranych materiałów, możliwości obudowania przekazów)

Realizacja zadań indywidualnych i zespołowych. Przygotowanie samodzielnych materiałów

Obsługa wydarzeń medialnych (od projektu do realizacji)

Współpraca z portalami internetowymi (pozyskiwanie danych oraz przestrzeni promocyjnych)

Nazwa zajęć: **Diagnoza i terapia dysleksji**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. właściwie stosuje podstawową terminologię z zakresu dysleksji rozwojowej

2. wskazuje patomechanizmy i objawy dysleksji, dysortografii, dysgrafii, dyskalkulii

w zakresie umiejętności:

1. rozpoznaje i planuje proces naprawczy, kieruje na badania diagnostyczne i terapię pedagogiczną (na podstawie charakterystycznych symptomów specyficznych trudności w uczeniu się i ich dynamiki)

2. przygotowuje schemat terapii z wykorzystaniem wybranych pomocy terapeutycznych

3. wykorzystuje w praktyce akty prawne dotyczące uczniów z specyficznymi trudnościami edukacyjnymi

Treści programowe dla zajęć:

Specjalne potrzeby edukacyjne. Historia badań nad dysleksją rozwojową. Terminologia. Definicje dysleksji rozwojowej

Etiologia i patomechanizm dysleksji, dysortografii, dysgrafii i dyskalkulii. Typologia dysleksji w świetle koncepcji neuropsychologicznych (deficytów rozwojowych, zaburzeń lateralizacji) i koncepcji integracji percepcyjno-motorycznej

Symptomatologia zaburzeń i dynamika objawów dysleksji

Ryzyko dysleksji, profilaktyka i terapia specyficznych trudności w czytaniu i pisaniu

Metody w diagnozie dysleksji rozwojowej: kliniczne i eksperymentalne. Model wczesnego diagnozowania specyficznych trudności w czytaniu i pisaniu

Dziecko dyslektyczne w warunkach szkolnych. Podstawy prawne pomocy uczniom z dysleksją w szkole oraz oceniania wewnętrznego i zewnętrznego

Tworzenie pomocy terapeutycznej dla ucznia z dysleksją rozwojową

Nazwa zajęć: **Teoria literatury**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. definiuje podstawowe problemy teorii literatury na przykładzie różnych tekstów literackich

w zakresie umiejętności:

1. potrafi powiązać poszczególne zagadnienia teoretycznoliterackie z problemami omówionymi na zajęciach z poetyki
2. potrafi zastosować terminologię teoretycznoliteracką w procesie interpretacji
3. potrafi kategoryzować teksty literackie i zjawiska w nich występujące oraz wykorzystać tę wiedzę w odniesieniu do potencjalnych projektów dydaktycznych
4. potrafi budować wywód teoretycznoliteracki (praca pisemna)
5. umie wyjaśnić przydatność wybieranej metody interpretacyjnej

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest świadom roli, jakie utwory literackie odgrywają w procesie kształtowania tożsamości jednostkowej i społecznej

Treści programowe dla zajęć:

Wyznaczniki tekstu literackiego
Miejsce analizy i interpretacji w badaniach literackich
Tekst literacki jako struktura, znak, komunikat
Zagadnienia odbioru tekstu literackiego
Intertekstualność jako kategoria w badaniach literackich
Gatunek literacki, konwencja literacka
Tradycja literacka i sposoby jej rozumienia
Kryteria i modele periodyzacji dziejów literatury
Literatura wobec innych sztuk
Metodologia badań literackich (zarys)

Nazwa zajęć: **Regionalistyka: Polska, Europa, źródła**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. omawia zagadnienia i problemy dotyczące kultury i historii regionu
2. wymienia teksty (beletrystyka, opracowania) należące do kanonu literatury regionu

w zakresie umiejętności:

1. wykorzystuje warsztat pracy regionalisty oraz metodologię do badań kultury regionu/regionów
2. potrafi w praktyce wykorzystać wiedzę z pokrewnych dziedzin myśli humanistycznej, takich jak geografia literacka, turystyka kulturowa, turystyka biograficzna
3. potrafi prowadzić prace dokumentacyjne, bibliograficzne, biograficzne i popularyzatorskie, np. opracowanie kalendarium lub wycieczek dydaktycznych i tematycznych
4. potrafi poszukiwać, gromadzić, opracowywać materiał źródłowy oraz dokonywać jego selekcji

Treści programowe dla zajęć:

Zagadnienia związanych z historią regionu/ regionów
Warsztat badawczy oraz narzędzi metodologicznych niezbędnych do badania kultury regionu
Wiedza o regionie i pojęcia z zakresu innych dziedzin humanistyki, takich jak geografia kulturowa, turystyka kulturowa, poetyka kulturowa, w celu uzyskania świadomości interdyscyplinarnego charakteru wiedzy o regionie/ regionach
Rola i znaczenie turystyki kulturowej
Znajomość kanonu określonych „lokalności”, specyfika literacka danego regionu (Europa-Polska)
Wyszukiwanie źródeł do poznania historii regionu/ regionów
Semantyka stron świata/ historyczna zmienność map regionu/ regionów

Nazwa zajęć: **Podstawy foniatry i audiologii**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. właściwie stosuje terminologię związaną z foniatryą i audiologią
2. omawia budowę i fizjologię układów: oddechowego, fonacyjnego, artykulacyjnego oraz narządu słuchu
3. charakteryzuje zarówno podstawowe, jak i zaawansowane metody badawcze odnoszące się do procesów czynnościowych aparatu fonacyjnego, artykulacyjnego oraz narządu słuchu

w zakresie umiejętności:

1. analizuje związki między wynikami z różnych obszarów badawczych a odnoszącymi się do anatomii czynnościowej aparatu fonacyjnego, artykulacyjnego oraz narządu słuchu

2. identyfikuje kliniczne prezentacje patologii aparatu fonacyjnego, artykulacyjnego oraz narządu słuchu, stosując wiedzę o anatomii czynnościowej

Treści programowe dla zajęć:

Wprowadzenie do anatomii i fizjologii układów: oddechowego, fonacyjnego, artykulacyjnego oraz narządu słuchu

Układ oddechowy. Biomechanika klatki piersiowej i procesu oddychania

Aparat głosowy – fonacja. Budowa i fizjologia

Metody i techniki badania głosu (metody instrumentalne – np. laryngoskopia, metody radiologiczne – np. laryngotomografia, metody akustyczne – np. testy do oceny sprawności generatora krztaniowego)

Obwodowy narząd mowy – artykulacja. Budowa i fizjologia

Budowa i czynność narządu słuchu

Metody badania słuchu i dzieci i dorosłych (np. otoemisja akustyczna, audiometria impedancyjna, ocena proggu słyszenia za pomocą BERA)

Nazwa zajęć: **Publikacje elektroniczne**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. omawia funkcjonalność strony internetowej oraz cele korzystania z protokołu przesyłania plików

w zakresie umiejętności:

1. wprowadza i edytuje artykuł w systemie CMS

2. poprawnie używa wybranych znaczników html

3. określa wygląd dokumentu html za pomocą arkuszy stylów css

4. poprawnie nazywa katalogi i pliki do publikacji w Internecie

5. tworzy kolekcję ebooków w programie Calibri i dokonuje konwersji między formatami ebooków

6. tworzy ebook z elektronicznego dokumentu źródłowego

7. korzysta z protokołu FTP za pomocą aplikacji klienckiej: porusza się po strukturze katalogów na zdalnej i lokalnej maszynie, transferuje pliki, zarządza plikami i katalogami na zdalnej maszynie

Treści programowe dla zajęć:

Protokół FTP – zastosowanie, użytkowanie programów klienckich, zarządzanie plikami na zdalnej maszynie

Czym jest strona internetowa? Oglądanie istniejących stron www pod kątem aspektów technicznych.

Zapoznanie z podstawową strukturą dokumentów html

Tworzenie dwustronicowego serwisu webowego – budowanie struktury dokumentu w języku html z użyciem podstawowych znaczników

Tworzenie dwustronicowego serwisu webowego – budowanie wyglądu dokumentu z użyciem css

W zgodzie ze standardami – walidacja dokumentów html

CMS – system zarządzania treścią – instalacja na serwerze, wprowadzanie i edycja treści, zmiana wyglądu serwisu za pomocą istniejących szablonów

Książki elektroniczne. Omówienie formatów i czytników. Zapoznanie z interfejsem programu Calibri.

Tworzenie kolekcji z wykorzystaniem książek dostępnych w witrynie wolnelektury.pl. Zarządzanie książkami: edycja metadanych, konwersja między formatami, usuwanie wybranych publikacji.

Konwersja przygotowanej wcześniej witryny web do formatu ePub. Modyfikacja książki w formacie ePub. Udostępnienie przygotowanej książki w witrynie web